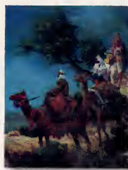
101E JAARGANG NUMMER 12 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ DECEMBER 2001

LIAHONA

101E JAARGANG NUMMER 12 DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ DECEMBER 2001

LIAHONA

OP DE OMSLAG
Michael Albrechtsen, *De aankomst*. *Inzet:* Carl Heinrich Bloch, *De geboorte van Jezus* (detail), met toestemming van het Nationaal Historisch Museum Frederiksborg (Hillerød, Denemarken).

OMSLAG VAN *DE KINDERVRIEND*
Robert T. Barrett, *Geen plaats in de herberg.*

ZIE BLZ. 36

ARTIKELEN

VOOR DE JONGEREN

DE KINDERVRIEND

BIJLAGE

December 2001 101e jaargang Nummer 12
LIAHONA 21992-120
Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen

Het Eerste Presidium:
Gordon B. Hinckley, Thomas S. Monson, James E. Faust

Raad der Twaalf:
Boyd K. Packer, L. Tom Perry, David B. Haight, Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, Henry B. Eyring

Editeur: Dennis B. Neuenschwander
Adviseurs: J. Kent Jolley, W. Rolfe Kerr, Stephen A. West

Directie afdeling leerplannen:
Hoofddirecteur: Ronald L. Knighton
Directeur redactie: Richard M. Romney
Directeur grafische vormgeving: Allan R. Loyborg

Redactie:
Hoofdredacteur: Marvin K. Gardner
Redacteur: Roger Terry
Assistent-redacteur: Jenifer Greenwood
Redactiemedewerkster: Susan Barrett
Assistent publicaties: Collette Nebeker Aune

Afdeling vormgeving:
Leidinggevend art-director: M. M. Kawasaki
Art-director: Scott Van Kampen
Senior vormgever: Sharri Cook
Vormgever: Thomas S. Child, Randall J. Pixton
Productiemanager: Jane Ann Peters
Productie: Reginald J. Christensen, Denise Kirby, Kelli Pratt, Rolland F. Sparks, Kari A. Todd, Claudia E. Warner
Digitale voorbewerking: Jeff Martin

Abonnementen (in VS):
Directeur: Kay W. Briggs
Distributiemanager: Kris T. Christensen

Vertaling:
CPB Vertaalbureau
Heschepad 1, NL-5341 GS Oss
Telefoon: 0412-690490; Fax: 0412-690266

Nieuwsredactie:
Nieuwsredacteur: Frans Heijdemann
Grovestins 64
NL-7608 HN Almelo
Telefoon: 0546 865984
Kopij liefst op diskette aanleveren.

Abonnementenadministratie:
Administratrice: J. C. A. Kroon
Hengmeng 3
NL-5235 JW 's-Hertogenbosch
Telefoon/Fax: 073-6443685
E-mail: jcakroon@home.nl

Abonnementsprijs:
EUR 15,00. Het jaarabonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd. U ontvangt een acceptgirokaart (België: stortings-/overschrijvingsformulier).

Stuur bijdragen en vragen, anders dan voor de rubriek Kerknieuws naar: *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org

De *Liahona* (een woord uit het Boek van Mormon dat 'kompas' of 'aanwijzer' betekent) wordt gepubliceerd in het Albaans, Armeens, Bulgaars, Cebuano, Chinees, Deens, Duits, Engels, Ests, Fijisch, Fins, Frans, Haïtiaans, Hiligaynon, Hongaars, Ilokano, Indonesisch, Italiaans, Japans, Kiribati, Koreaans, Lets, Litouws, Malagassisch, Marshalleilands, Mongools, Nederlands, Noors, Oekraïens, Pools, Portugees, Roemeens, Russisch, Samoaans, Sloveens, Spaans, Tagalog, Tahitiaans, Thais, Tongaans, Tsjechisch, Vietnamees, IJslands en Zweeds. (Frequentie verschilt per taal.)

Uitgever:

For Readers in the United States and Canada:
December 2001 Vol. 101 No. 12. LIAHONA (USPS 311-480) Dutch (ISSN 1522-9173) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is $10.00 per year; Canada, $15.50 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah and at additional mailing offices. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address must be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

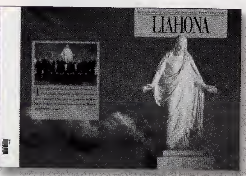
POSTMASTER: Send address changes to Salt Lake Distribution Center, Church Magazines, PO Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368.

'ÉÉN VAN DEZE MIJN MINSTE BROEDERS'

Toen ik '"Eén van deze mijn minste broeders"' in de *Liahona* van december 2000 las, werd ik geraakt door het project dat in dat artikel beschreven werd. Ik heb een soortgelijk project, maar ik probeer het welzijn van kinderen te verbeteren — hun gevoel van eigenwaarde en hun zelfredzaamheid — zoals Jezus Christus heeft gedaan tijdens zijn bediening. Nu ik in de *Liahona* gelezen heb over het voorbeeld van andere mensen, voel ik me nog gemotiveerder om hulp te bieden.

Cleodeth Sena Macedo,
Gemeente Paraíso,
District Macapá-Amapá (Brazilië)

LOF VOOR ZENDINGSWERK

Ik wil u feliciteren met de toewijding van uw kerk aan zendingswerk over de hele wereld. Ik had de fijne gelegenheid om vrienden te worden met twee zendelingen in Carbonia (Italië). Ik was erg onder de indruk van hun positieve houding, ook al waren ze zo ver van hun familie.

Ik ben geen lid van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen maar ik lees de *Liahona* gretig. Ik bewonder uw profeet, president Gordon B. Hinckley, en zijn raadgevers. De zendelingen hebben een cassette van uw aprilconferentie in 1999 meegenomen naar mijn huis en ik heb met grote interesse naar de toespraken geluisterd.

De ware kerk bevordert eenheid en aanvaarding van andere mensen. Zij brengt respect, vriendelijkheid en liefde bij. De zendelingen die ik heb leren kennen, gaven blijk van die eigenschappen.

Angela Bratu,
vriendin van de kerk in Carbonia (Italië)

Van de redactie: Wij nodigen u uit om ons uw op- en aanmerkingen met betrekking tot de *Liahona* te sturen. Wij ontvangen ook graag brieven voor de rubriek Post, antwoorden op vragen in de rubriek Vraag en antwoord, verhalen over geloofsversterkende belevenissen, en artikelen die inzicht bieden in evangeliebeginselen. Neem alstublieft contact met ons op: *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur uw e-mail naar CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org.

Hoewel wij blij zijn met uw opmerkingen en inzendingen, ontvangen wij veel brieven en mailtjes die niets te maken hebben met onze taken inzake de *Liahona*. Er wordt ons bijvoorbeeld vaak gevraagd of wij leden uit verschillende landen met elkaar in contact kunnen brengen, of bijzonder lesmateriaal willen verschaffen. Wij zouden graag aan die verzoeken voldoen, maar dat zou ten koste gaan van ons werk aan de *Liahona*. Daarom vragen wij u om alle correspondentie met ons te beperken tot zaken die verband houden met de *Liahona*. Uw plaatselijke leiders zijn beter voorbereid om u op hulpbronnen te wijzen en zij kunnen u ook helpen met andere aangelegenheden.

Er waren geen geschenken waar we mee konden spelen, maar er waren veel heerlijke geschenken die we niet konden zien, maar wel voelen.

BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIUM

Een kerstfeest zonder geschenken

President James E. Faust
Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ik heb erover nagedacht waarom we de kersttijd zo'n fijne tijd vinden. Ik ben oud genoeg om me veel kerstfeesten te herinneren. Ze waren allemaal heerlijk. Maar ik heb geleerd dat het niet de geschenken zijn die ze zo fijn maken.

HET FIJNSTE KERSTFEEST VAN MIJN JEUGD

Toen ik een kleine jongen was, was onze familie erg arm. Vader had geen werk omdat hij rechten studeerde aan de University of Utah. Hij had een vrouw en drie jonge zoons. Opa en oma wisten dat we geen kerstfeest zouden hebben als we niet naar hun boerderij in Millard County kwamen. Dus onze hele familie nam de trein van Salt Lake naar Leamington (Utah). Waar het geld voor de treinkaartjes vandaan kwam, zal ik nooit weten.

Opa en oom Esdras stonden ons bij de spoorwegovergang in Leamington op te wachten met enkele grote

FOTO VAN PRESIDENT FAUST: DON BUSATH; ILLUSTRATOR: PAUL MANN

paarden om de open slee door de diepe sneeuw naar Oak City te trekken. Het was zó koud dat het haar in de hals van de enorme paarden helemaal bevroren was, en je kon hun adem zien dampen. Ik herinner me dat de bijtende kou mijn neus pijn deed, en dat het moeilijk was om adem te halen. Oma had wat stenen verhit en die op de bodem van de slee gelegd om ons een beetje warm te houden. We werden in dikke kampeerquilts gewikkeld — alleen onze neus stak eruit. Met het gerinkel van belletjes die aan leren riemen van het tuig van de paarden hingen, reisden we muzikaal de tien mijl (16 kilometer) van Leamington naar Oak City, waar onze geliefde opa en oma woonden. Daar waren zoveel dierbaren dat we nauwelijks konden wachten tot we er waren. Toen we er eenmaal waren, was het er warm en geweldig en spannend.

In de hoek van de woonkamer stond de kerstboom — een cederboom die was omgehakt in de weide op de heuvelrug. Hij was al gedeeltelijk versierd door moeder Natuur met kleine bessen die bijdroegen aan de sterke geur. Onze versieringen waren popcornslingers die gemaakt waren door naald en draad door popcorn te halen. Je moest de slingers heel voorzichtig behandelen, want anders braken ze en strooide je de popcorn over de vloer.

We hadden ook papieren kettingen om in de boom te hangen. Die hadden we gemaakt van papieren schakels die we uit oude catalogi van Sears and Montgomery Ward geknipt hadden, waarna we de schakels met meellijm aan elkaar gelijmd hadden. We kregen de plakkerige meellijm overal op onze handen, gezicht en kleren. Ik vraag me af waarom ze er geen suiker in gedaan hadden! Met room had het ook als pap geserveerd kunnen worden.

Ik herinner me niet dat er geschenken onder de boom lagen. Er lagen wél popcornballen die gemaakt waren met sterke, zelfgemaakte stroop. Als we erin beten, voelde het alsof ze terugbeten.

Op kerstavond kwamen we allemaal bij de houtkachel en genoten van de warmte van het vuur en de prettige geur van brandend cederhout. Een van de ooms deed het openingsgebed. We zongen kerstliederen en lofzangen. Een van onze tantes las het verhaal van de geboorte van Jezus voor en de boodschap van 'grote blijdschap' (Lucas 2:10). 'U is heden de Heiland geboren, namelijk Christus, de Here, in de stad van David' (Lucas 2:11). Opa en oma zeiden hoeveel ze van ons hielden.

De volgende dag was kerstdag, en we hadden een heerlijk diner. Maar voordat we gingen eten, knielden we allemaal neer voor het gezinsgebed. Ik had zoveel honger. Opa bad heel erg lang. Want weet u, hij had veel om voor te bidden. Hij bad om vocht, omdat er droogte was geweest en de oogsten mager waren geweest. Het herfstgraan was in stoffige aarde gezaaid. En de bescheiden oogst die er was, bracht niet veel op omdat de grote economische crisis de prijzen erg had gedrukt. De belastingen op de boerderij waren een zware last omdat er geen geld was om ze te betalen. Hij bad ook voor onze uitgebreide familie, zijn koeien en paarden, zijn varkens en kippen, zijn kalkoenen — hij bad overal voor.

Tijdens het lange gebed van mijn opa, werd mijn jongste oom rusteloos en hij kneep mij oneerbiedig, in de hoop dat ik een gil zou geven en wat opwinding zou veroorzaken.

We aten bij het diner een grote kalkoen met een heerlijke vulling. Bij de garnituur zat geen selderij omdat we alleen de ingrediënten hadden die op de boerderij geproduceerd konden worden. Maar er was ruim voldoende brood, salie, worst en ui. Er was ook een overvloed aan aardappelen, jus, augurken, bieten, bonen en maïs. En omdat opa bij de molenaar tarwe voor meel ruilde, was er altijd versgebakken brood. Om het eten langer te laten meegaan, werden we aangemoedigd om een hap brood te nemen na elke hap van het andere voedsel. We hadden Virginische kersengelei en jodenkersenjam. Als toetje kregen we pompoenentaart en kruisbessentaart. Het was allemaal heerlijk.

GESCHENKEN GEVEN EN ONTVANGEN

Terugkijkend op dat bijzondere kerstfeest lang geleden, was het meest gedenkwaardige ervan dat we niet aan geschenken dachten. Misschien kregen we handgebreide wanten, of een sjaal, maar ik herinner me geen geschenken. Geschenken zijn fijn, maar ik heb ondervonden dat ze niet belangrijk zijn voor ons geluk. Ik had niet gelukkiger kunnen zijn. Er waren geen

De ware gaven kunnen een deel van onszelf zijn — we geven uit de rijkdom van ons hart en verstand — en kunnen daardoor blijvender en van veel grotere waarde zijn dan geschenken die we in de winkel kopen.

geschenken die we konden vasthouden, waar we mee konden knuffelen en spelen, maar er waren veel heerlijke geschenken die we niet konden zien, maar wel voelen.

We hadden het geschenk van oneindige liefde. We wisten dat God van ons hield. We hielden allemaal van elkaar. We misten de cadeautjes niet, omdat we al die heerlijke gaven hadden. Ik voelde me zo fijn en veilig doordat ik erbij hoorde en deel uitmaakte van alles wat er gebeurde. We wilden niets anders. We misten de cadeautjes helemaal niet. En ik kan me uit mijn hele jeugd geen gelukkiger kerstfeest herinneren.

Wij vinden het allemaal fijn om geschenken te geven en te ontvangen. Maar er is een verschil tussen geschenken en gaven. De ware gaven kunnen een deel van onszelf zijn — we geven van de rijkdom van ons hart en verstand — en kunnen daardoor blijvender en van veel grotere waarde zijn dan geschenken die we in de winkel kopen.

Vanzelfsprekend is de grootste van alle gaven de gave van liefde. Toen ik tot het heilig apostelschap geroepen werd, gaf president Spencer W. Kimball (1895–1985) me een kus op de wang. Ik voelde zijn stoppels. Ik werd ineens overspoeld door een golf van jeugdherinneringen, vastgehouden te worden door sterke armen en opa's stoppels te voelen als hij mij op mijn wang kuste.

Sommigen, zoals Ebenezer Scrooge in Dickens' *A Christmas Carol*, vinden het moeilijk om ook maar iemand lief te hebben, inclusief zichzelf, omdat ze zelfzuchtig zijn. Liefde wil liever geven dan ontvangen. Naastenliefde voor anderen en mededogen met hen is een manier om te veel eigenliefde te overwinnen.

Hij van wie wij de geboorte vieren, heeft ons gezegd dat de hele wet en de profeten vervat zijn in God en onze medemens liefhebben. Jakobus noemde dat 'de koninklijke wet' (Jakobus 2:8). De apostel Paulus heeft gezegd: 'Te kennen de liefde van Christus [gaat] de kennis te boven' (Efeziërs 3:19). In de eerste brief van Johannes wordt ons gezegd: 'Geliefden, laten wij elkander liefhebben, want de liefde is uit God; en een ieder, die liefheeft, is uit God geboren en kent God' (1 Johannes 4:7).

De wijzen van weleer kwamen van ver om het kindje Jezus geschenken te brengen. Zou het niet geweldig zijn als we dit kerstfeest zelf iets aan de Heiland konden geven? Ik geloof dat dit mogelijk is. Jezus heeft gezegd:

'Wanneer dan de Zoon des mensen komt in zijn heerlijkheid en al de engelen met Hem, dan zal Hij plaats nemen op de troon zijner heerlijkheid. (. . .)

'Dan zal de Koning tot hen, die aan zijn rechterhand zijn, zeggen: Komt gij gezegenden mijns Vaders, beërft

FOTO-ILLUSTRATOR: MICHAEL SCHOENFELD

het Koninkrijk, dat u bereid is van de grondlegging der wereld af.

'Want Ik heb honger geleden en gij hebt Mij te eten gegeven, Ik heb dorst geleden en gij hebt Mij te drinken gegeven, Ik ben een vreemdeling geweest en gij hebt Mij gehuisvest, naakt en gij hebt Mij gekleed, ziek en gij hebt Mij bezocht; Ik ben in de gevangenis geweest en gij zijt tot Mij gekomen.

'Dan zullen de rechtvaardigen Hem antwoorden, zeggende: Here, wanneer hebben wij U hongerig gezien en hebben wij U gevoed, of dorstig en hebben wij U te drinken gegeven?

'Wanneer hebben wij U als vreemdeling gezien en hebben U gehuisvest, of naakt en hebben U gekleed?

'Wanneer hebben wij U ziek of in de gevangenis gezien en zijn tot U gekomen?

'En de Koning zal hun antwoorden en zeggen: Voorwaar, Ik zeg u, in zoverre gij dit aan één van deze mijn minste broeders hebt gedaan, hebt gij het Mij gedaan' (Matteüs 25:31, 34–40).

WARE GESCHENKEN

Dus als wij de zieken helpen, de naakten kleden en de vreemdeling verzorgen, geven wij geschenken aan onze Heiland.

Onder die geschenken zijn er enkele die onze familie ons gaf tijdens dat kerstfeest uit mijn jeugd waar ik u over verteld heb: het geschenk van vrede, het geschenk van liefde, het geschenk van dienstbaarheid, het geschenk van zichzelf, en het geschenk van geloof.

Wij hebben allen fijne gaven van God die, als we ze ontwikkelen, anderen tot zegen kunnen zijn. In deze kersttijd hebben zovelen van ons van de muzikale en literaire gaven van Händel, Dickens en vele anderen genoten. Als wij anderen laten delen in die natuurlijke gaven, dan is dat zowel de gever als de ontvanger tot zegen.

Dit kerstfeest, en elk kerstfeest, zal rijker zijn als we gaven schenken en genieten die niet vast te houden zijn, maar alleen te voelen zijn.

Vele jaren geleden ging ik eens naar het ziekenhuis om een jonge man, Nick, en zijn zus, Michelle, te zalven. Nick is een vriend en voormalig huisonderwijscollega van mij, en zijn jonge leven werd bedreigd door een nierziekte. Nick was al heel lang niet gezond. Nicks oudere zus Michelle had hem een kostbaar geschenk aangeboden om zijn leven te redden: ze had hem een van haar nieren aangeboden.

De operatie slaagde, maar het was nog de vraag of Nicks lichaam dat geschenk van onschatbare waarde van Michelle zou accepteren. Want ziet u, Michelle had het geschenk aangeboden zonder te weten of het geaccepteerd zou worden. Gelukkig werd het geaccepteerd. En zo heeft onze hemelse Vader ons ook zoveel heerlijke geschenken gegeven, zonder te weten of ze geaccepteerd zouden worden. Hij heeft ons zijn vrede aangeboden, zijn troost en zijn liefde. Al wat wij hoeven doen om zijn geschenken te accepteren, is gehoorzaam te zijn en Hem te volgen.

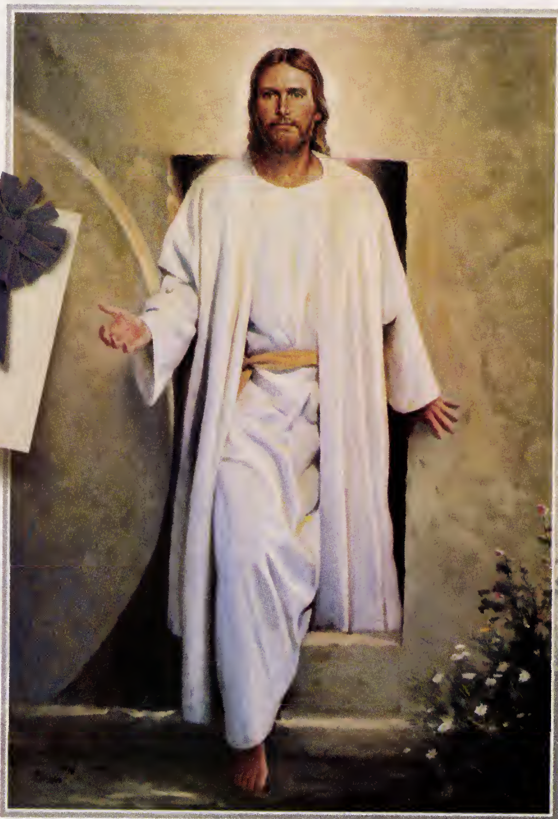
Wij hebben individueel en gezamenlijk met zoveel problemen te maken. Maar toch heb ik het eenvoudige geloof dat vele daarvan, zo niet alle, in het juiste perspectief te zetten zijn door deze bijzondere boodschap die Paulus aan de Galaten heeft gegeven: 'Christus leeft in mij. En voor zover ik nu (nog) in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven' (Galaten 2:20).

De boodschap van deze kersttijd die het hele jaar door toe te passen is, schuilt niet in het ontvangen van aardse geschenken en schatten, maar in het verzaken van zelfzucht en begeerte, en in het streven naar, en genieten van, de gaven van de Geest, waarvan Paulus heeft gezegd dat ze deze zijn: 'liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, vriendelijkheid, goedheid, trouw, zachtmoedigheid, zelfbeheersing. Tegen zodanige [...] is de wet niet' (Galaten 5:22–23).

Met dergelijke gaven, denk ik dat iedereen zich kan voelen zoals ik me bij dat heerlijke kerstfeest zo lang geleden voelde, toen we geen geschenken hadden om vast te houden en mee te spelen. Ik had met geen enkele prins ter wereld en zijn kamer vol speelgoed willen ruilen. De geschenken van liefde, vrede, dienstbaarheid, van betrokkenheid en van geloof die zo vrijelijk werden gegeven, gaven me zo'n tevreden gevoel. Ik had het gevoel dat ik wel iemand moest zijn die bijzonder was

Het grootste geschenk van deze kersttijd, of elke andere kersttijd, is de verzoening van Jezus als de Verlosser, de Zoon van God.

DEL PARSON, *HIJ IS OPGESTAAN*

om deel uit te maken van zoveel liefde. Ik wilde niets meer dan die heerlijke geschenken die niet vast te houden of aan te raken waren, maar alleen te voelen waren.

Twee dagen voor de kerst gedenken we ook de verjaardag van de profeet Joseph Smith, die een unieke en belangrijke plaats inneemt in ons geloof. (Zie LV 135:3.) Aan Joseph hebben wij de kennis te danken van de verschijning van God, de Vader, en zijn Zoon, Jezus Christus; het Boek van Mormon; de Leer en Verbonden; de Parel van grote waarde; het priesterschap; en de sleutels van de herstelling in zijn volheid.

Als een van de bijzondere getuigen van Jezus, en van het evangelie dat op aarde hersteld is doordat God de profeet Joseph Smith als werktuig gebruikt heeft, getuig ik dat het grootste geschenk van dit kerstfeest en elk ander kerstfeest de verzoening is van Jezus als de Verlosser, de Zoon van God. Paulus heeft gezegd dat dit een 'genadegave' is (Romeinen 5:15). Het is een geschenk dat we niet kunnen vasthouden of aanraken, maar we kunnen er wel de onmetelijke liefde van de Schenker door voelen.

Door dat geschenk kunnen we allemaal het pad naar het eeuwige leven vinden. Mijn getuigenis hiervan is zeker, echt en absoluut, net als mijn heilige getuigenis van Hem. Ik smeek de zegeningen van God over ons allen af voor deze bijzondere kersttijd. □

VOOR DE HUISONDERWIJZERS

1. Er is een verschil tussen geschenken en gaven. Ware geschenken kunnen een deel van onszelf zijn en kunnen afkomstig zijn uit de rijkdom van ons hart en verstand.

2. Onze hemelse Vader kan ons zoveel heerlijke geschenken geven: het geschenk van vrede, het geschenk van liefde, het geschenk van dienstbaarheid, het geschenk van betrokkenheid, het geschenk van geloof.

3. Boven alles heeft Hij ons het geschenk van zijn Zoon gegeven.

4. De boodschap van de kersttijd die het hele jaar door toe te passen is, schuilt niet in het ontvangen van aardse geschenken en schatten, maar in het verzaken van zelfzucht en begeerte, en in het streven naar, en genieten van, de gaven van de Geest.

HET ZOENOFFER

Profeten uit onze tijd getuigen

'We zouden geen Kerstmis hebben als er geen Pasen was geweest', legt president Gordon B. Hinckley uit. 'Het kindje Jezus van Betlehem zou slechts een baby zijn geweest zonder de verlossende Christus van Getsemane en Golgota, en het triomfale feit van de opstanding.' ('Het wonderlijke en ware verhaal van Kerstmis', *Liahona,* december 2000, blz. 6.)

Het grote feit van de verzoening van Jezus Christus, de kern van het evangelie, is wat de geboorte van onze Heiland — en zijn dood — zo belangrijk maakt. Wij presenteren hier de leringen van de profeten uit deze bedeling — van Joseph Smith tot Gordon B. Hinckley — met betrekking tot het feit dat het offer van de Heiland centraal staat in het evangelie.

JOSEPH SMITH (1805–1844)

'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is —

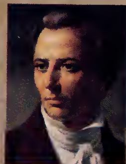
'Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners ervan Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (LV 76:22–24).

BRIGHAM YOUNG (1801–1877)

De heiligen der laatste dagen geloven in Jezus Christus, de eniggeboren Zoon [in het vlees] van de Vader. Hij kwam in het midden des tijds, deed zijn werk, onderging de straf en voldeed de schuld voor de oorspronkelijke zonde van de mens door zichzelf te offeren, herrees uit de dood, en steeg op naar zijn Vader; en zoals Jezus beneden alles neerdaalde, zo zal Hij boven alles uitrijzen. Wij geloven dat Jezus Christus zal wederkomen (...).

'(...). De Heer heeft niets nagelaten dat Hij voor de verlossing van de mens kon doen, en nu moeten de mensenkinderen de waarheid nog aanvaarden, of die verwerpen; alles wat zonder hen voor hun verlossing kan worden gedaan, is in en door de Heiland gedaan. (. . .) Hij is nu Koning der koningen en Heer der

'Het kindje Jezus van Betlehem zou slechts een baby zijn geweest zonder de verlossende Christus van Getsemane en Golgota, en het triomfale feit van de opstanding.'
— President Gordon B. Hinckley

Joseph Smith

Brigham Young

heren, en de tijd zal komen dat elke knie zich zal buigen en elke tong zal belijden [zie Mosiah 27:31], tot heerlijkheid van God de Vader, dat Jezus de Christus is [zie Filippenzen 2:10–11]. De Persoon die niet als de Heiland werd beschouwd, maar als een uitgestotene, die gekruisigd werd tussen twee dieven in, en die spot en hoon te beurt viel, zal door alle mensen begroet worden als de enige Persoon door wie zij hun heil kunnen verkrijgen.' (*Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* [1997], blz. 31–32.)

JOHN TAYLOR (1808–1887)

'In [2 Nephi 9:7] wordt ons gezegd dat het noodzakelijk was dat de verzoening eindeloos was. Waarom moest het een eindeloze verzoening [zijn]? Om de eenvoudige reden dat een rivier nooit hoger kan stijgen dan zijn bron; en daar de mens een lichaam van vlees heeft aangenomen en van de aarde aards wordt, en zich door overtreding van een wet heeft afgesneden van zijn omgang met zijn Vader, en onderworpen is aan de dood; door die omstandigheid, daar het sterfelijk leven van de mens kort was, en hij in en door zichzelf geen hoop kon hebben om voor zichzelf iets goeds tot stand te brengen, of zichzelf te verlossen van zijn gevallen

toestand, of om zichzelf terug te laten keren in de tegenwoordigheid van zijn Vader, was er een hogere macht nodig om hem te verheffen boven zijn verlaagde positie. Die hogere macht was de Zoon van God, die niet, zoals de mens, een wet van zijn Vader had overtreden, maar één was met zijn Vader, en die zijn heerlijkheid, macht, gezag en heerschappij bezat.' (*The Mediation and Atonement* [1882], blz. 145.)

WILFORD WOODRUFF (1807–1898)

'Als de mensen worden opgeroepen om zich van hun zonden te bekeren, dan heeft die oproep betrekking op hun eigen zonden, en niet op Adams overtredingen. Voor wat de zondeval wordt genoemd, is verzoening gebracht door de dood van Christus, ongeacht welke handeling dan ook door de mens; en ook voor de individuele zonde van de mens is verzoening gebracht door datzelfde offer, maar op voorwaarde van zijn gehoorzaamheid aan het evangelisch heilsplan, als hij dat verneemt.' (*Millennial Star*, 21 oktober 1889, blz. 659.)

LORENZO SNOW (1814–1901)

'Jezus, de Zoon van God, (...) moest een groot offer brengen. Het vereiste alle macht die Hij had en al het geloof dat Hij kon opbrengen om Hem in staat te stellen te volbrengen wat zijn Vader van Hem vereiste. Als Hij voor verleiding gevallen was, wat denkt u dat er dan [van] ons geworden was? (. . .) Maar Hij faalde niet, ook al was de beproeving zo zwaar dat Hij grote druppels bloed zweette. (. . .) Hij moest voortdurend in zijn hart zeggen: "Vader, niet mijn wil, maar uw wil geschiede." Het was een duister moment voor Hem: en elke man en vrouw die de Heer dient, ongeacht hoe getrouw hij of zij is, heeft zijn of haar duistere moment; maar als zij getrouw geleefd hebben, zal er licht over hen uitbreken en zal er verlichting worden verschaft. (. . .)

'(...) De Heer heeft in zijn hart besloten dat Hij ons zal beproeven tot Hij weet wat Hij met ons kan doen. Hij heeft zijn Zoon Jezus beproefd. Duizenden jaren voordat Hij naar de aarde ging, had de Vader zijn wandel al geobserveerd en wist Hij dat Hij op Hem kon vertrouwen wat betreft de verlossing van werelden; en Hij werd niet teleurgesteld.' (*Millennial Star*, 24 augustus 1899, blz. 531–532.)

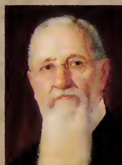
JOSEPH F. SMITH (1838–1918)

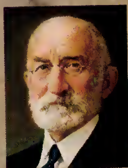
'Het doel van ons aardse bestaan is dat wij een volheid van vreugde kunnen hebben en dat wij de zoons en dochters van God kunnen worden, in de ruimste zin van het woord, dat wij erfgenaam van God en medeerfgenaam van Jezus Christus zijn, koning en priester van God, dat wij heerlijkheid, heerschappij, verhoging, tronen en alle macht en eigenschappen bezitten die onze hemelse Vader bezit en ontwikkelt. Dat is het doel van ons bestaan op deze aarde. Om die verhoogde positie te

John Taylor

Wilford Woodruff

Lorenzo Snow

Joseph F. Smith

Heber J. Grant

George Albert Smith

David O. McKay

bereiken, is het nodig dat wij deze ervaring in het sterfelijk leven of deze proeftijd doormaken, waardoor wij kunnen tonen dat wij het waardig zijn, door de hulp van onze oudere broer Jezus.

'De mens kan alleen in rechtschapenheid verlost en verhoogd worden in het koninkrijk van God. Daarom moeten wij ons bekeren van onze zonden en in het licht wandelen zoals Christus in het licht is, opdat zijn bloed ons van al onze zonden mag reinigen en wij omgang mogen hebben met God en van zijn heerlijkheid en de verhoging ontvangen.' *(Leringen van kerkpresidenten: Joseph F. Smith* [1998], blz. 100–101.)

HEBER J. GRANT (1856–1945)

'"Wij geloven dat dank zij de verzoening van Christus alle mensen door gehoorzaamheid aan de wetten en verordeningen van het evangelie zalig kunnen worden."

'Met andere woorden, wij geloven niet dat uitsluitend het geloof belijden, als iemand stervende is, hem zal redden. (. . .)

'"Wij geloven dat de fundamentele beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Here Jezus Christus" — en als ik zeg "geloof in de Here Jezus Christus", dan willen we duidelijk maken dat we absoluut in Jezus Christus geloven, dat Hij de Zoon van God is, en dat Hij naar de aarde gekomen is met een opdracht van

God om als de Verlosser van de mensheid te sterven aan het kruis. Wij geloven niet dat Hij slechts "een groot zedenmeester" was, maar dat Hij onze Verlosser is.' ('Articles of Faith Explained', *Deseret News*, 3 september 1938, blz. 7.)

GEORGE ALBERT SMITH (1870–1951)

'Ik dank [mijn hemelse Vader] voor de kennis die in mijn ziel gegrift is; ik weet dat mijn hemelse Vader leeft, ik weet dat Jezus Christus de Heiland van de mensheid is, en dat er geen enkele andere naam onder de hemel is waardoor man en vrouw de verhoging kunnen ontvangen dan de naam van Jezus Christus, onze Heer. Ik weet dat Hij in deze laatste tijd in de wereld gekomen is, dat Hij goddelijk gezag heeft gegeven aan een nederige jongen die de waarheid zocht, en dat de organisatie van de kerk waartoe wij behoren daar het gevolg van was; en dat die kerk de macht van God voor het heil van alle gelovigen heeft. Ik weet dat net zo goed als ik weet dat ik leef, dat getuig ik.' (Conference Report, oktober 1927, blz. 50.)

DAVID O. MCKAY (1873–1970)

'In het midden van de geschiedenis van de aarde kwam de Zoon des mensen de eeuwige waarheid verkondigen die zo indruist tegen de beloften van de aarde, *dat hij die zijn leven wil behouden, het moet verliezen.* (. . .)

'Zijn leven was vol onzelfzuchtig dienstbetoon — Hij hielp altijd diegenen die een onvolledig leven leidden om een volledig leven te leiden — of dat onvolledige leven nu werd veroorzaakt door een gebrek, zoals blindheid of doofheid, of door een moreel gebrek, zoals de vrouw die op zonde betrapt was — het was zijn zending om hen leven te geven. (. . .)

'Daarom vervulde Christus niet alleen de wet van offerande in zijn leven en zijn dood, maar Hij vervulde elke denkbare voorwaarde voor de mens om te weten hoe hij van het aardse leven opgang moet maken naar het eeuwige leven. "En als ik van de aarde verhoogd ben, zal Ik allen tot Mij trekken" (Johannes 12:32).

'Hierin denk ik dat ik een glimp opvang, al is het nog zo vaag, van een reden waarom Christus zijn bloed heeft vergoten — buiten de reden die ons over het algemeen wordt gepresenteerd voor het feit dat de mens van de val verlost is. Ik geef toe dat die laatste reden mij minder ontroert dan het besef dat Hij in zijn leven voor zijn medemens leefde, en dat Hij in zijn dood alle aardse elementen overwon, de macht van de *dood*, de *hel* en de kwade, en herrees uit het graf als een eeuwige Persoon — onze Leidsman, onze Heiland, onze God.' ('The Atonement', *Instructor*, maart 1959, blz. 66.)

UITERST LINKS, VAN BOVEN NAAR BENEDEN: PORTRETTEN DOOR CHARLES J. FOX, LEE GREENE RICHARDS, ALVIN GITTINS; *LINKS:* CARL HEINRICH BLOCH, *DE BEGRAFENIS VAN CHRISTUS,* MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM FREDERIKSBORG (HILLERØD, DENEMARKEN); *RECHTS: CHRISTUS IN DE TEMPEL* (DETAIL), HEINRICH HOFMANN

Joseph Fielding Smith

Harold B. Lee

Spencer W. Kimball

JOSEPH FIELDING SMITH (1876–1972)

'Jezus is in de wereld gekomen om die te verlossen. Door zijn verzoening zijn voor ons de dood en de hel afgekocht. De dood en de hel zijn betaald — volledig betaald — en Christus was de enige die de schuld kon voldoen. (. . .)

'(...) Op een wijze die u en ik niet kunnen begrijpen, droeg Hij de last van het totaalgewicht van de zonden van de wereld. Het is al moeilijk genoeg voor mij om mijn eigen overtredingen te dragen, en het is al moeilijk genoeg voor u om de uwe te dragen. (. . .) Ik heb [mensen] vanwege hun overtredingen het gekweld uit zien schreeuwen — en dat zijn nog maar de zonden van één persoon. Kunt u het lijden van Jezus Christus bevatten toen Hij, niet alleen in zeker fysiek opzicht, maar op de een of andere geestelijke en mentale wijze, het totaalgewicht aan zonden droeg? (. . .)

'(...) Dat uitzonderlijke lijden — waarvan het bereiken of verdragen buiten de macht van de mens lag — kwam tot stand door de grote liefde van de Vader en de Zoon voor de mens. (. . .)

'Wij zullen nooit in staat zijn om de schuld te betalen. Wij zouden in de dankbaarheid van ons hart moeten overlopen van liefde en gehoorzaamheid vanwege deze grote en liefdevolle barmhartigheid. Vanwege wat Hij heeft gedaan, zouden we Hem nooit in de steek mogen laten.' (*Doctrines of Salvation*, samengesteld door Bruce R. McConkie, 3 delen [1954–1956], deel 1, blz. 125–132.)

HAROLD B. LEE (1899–1973)

'Het enige wat de Heiland van ons terug verwacht voor zijn lijden is dat wij ons bekeren van onze zonden en dat we zijn geboden onderhouden. Hoewel zijn lijden zo intens was dat het Hem, de Zoon van God, 'van pijn deed sidderen en uit iedere porie bloeden, en zowel lichamelijk als geestelijk lijden, en Ik wenste, dat Ik de bittere drinkbeker niet behoefde te drinken, en kon terugdeinzen' ([LV] 19:18), vond Hij het toch allemaal de moeite waard als de mensheid voor wie Hij is gestorven, aan het einde van de aarde, het eeuwige leven mag verkrijgen en voor eeuwig zijn zoons en dochters worden door aanvaarding van zijn evangelie, wat Gods plan voor het heil van de mens is.' (*Youth and the Church* [1945], blz. 117–118.)

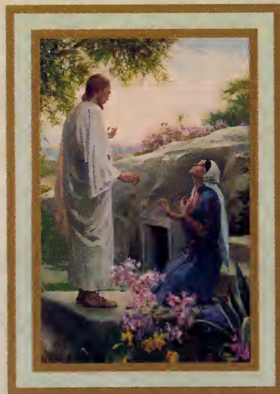
SPENCER W. KIMBALL (1895–1985)

'Als wij denken aan het grote offer van onze Heer Jezus Christus en het lijden dat Hij voor ons heeft doorstaan, dan zouden wij ondankbaar zijn als we het niet zouden waarderen voor zover onze kracht dat mogelijk maakte. Hij heeft voor ons geleden en is voor ons gestorven, maar als wij ons niet bekeren, zijn zijn kwelling en pijn voor ons zinloos geweest. (. . .)

'Vergeving van zonden is een van de heerlijkste beginselen die God de mens ooit gegeven heeft. En zoals bekering een goddelijk beginsel is, is vergeving dat ook. Zonder dat beginsel, zou het geen zin hebben om mensen tot bekering te roepen. Maar door dit beginsel wordt de goddelijke uitnodiging aan allen gegeven: kom, bekeer u van uw zonden en ontvang vergiffenis!' (*The Miracle of Forgiveness* [1969], blz. 145, 360.)

UITERST LINKS, VAN BOVEN NAAR BENEDEN: PORTRETTEN DOOR SHAUNA CLINGER, DAVID AHRNSBRAK, JUDITH MEHR; *LINKS:* GREG K. OLSEN, *CHRISTUS WEKT HET DOCHTERTJE VAN JAÏRUS OP; RECHTS:* CARL HEINRICH BLOCH, *CHRISTUS TE EMMAÜS*, MET TOESTEMMING VAN HET NATIONAAL HISTORISCH MUSEUM FREDERIKSBORG (HILLERØD, DENEMARKEN)

EZRA TAFT BENSON (1899–1994)

'Omdat Hij God was — ja, de Zoon van God — kon Hij het gewicht en de last van de zonden van andere mensen zelf dragen. Jesaja heeft met deze woorden geprofeteerd van de bereidheid van de Heiland om dat te doen: "Onze ziekten heeft hij op zich genomen, en onze smarten gedragen; (. . .)

'"Om onze overtredingen werd hij doorboord, om onze ongerechtigheden verbrijzeld; de straf die ons de vrede aanbrengt, was op hem, en door zijn striemen is ons genezing geworden" (Jesaja 53:4–5).

'Die heilige, onzelfzuchtige daad om vrijwillig de zonden van alle mensen op zich te nemen, is de verzoening. Hoe *één* Persoon de zonden voor *allen* op zich kon nemen, is niet te bevatten voor de sterfelijke mens. Maar dit weet ik: Hij heeft de zonden van allen echt op zich genomen en heeft dat gedaan vanwege zijn oneindige liefde voor ieder van ons.' (Zie 'Jezus Christus: onze Heiland, onze God', *De Ster*, december 1991, blz. 4.)

HOWARD W. HUNTER (1907–1995)

'Het allesovertreffende offer van Christus kan slechts dan volledig zijn uitwerking in ons leven vinden als wij de uitnodiging aanvaarden om Hem te volgen. Die oproep is niet onbelangrijk, onrealistisch of onmogelijk. (. . .)

'Laten wij de Zoon van God in onze hele levenswandel volgen. Laten wij van Hem ons voorbeeld en onze gids maken. Wij zouden ons in iedere situatie moeten afvragen: "Wat zou Jezus nu doen?" en dan moediger in overeenstemming met het antwoord handelen. Wij moeten Christus volgen, in de beste zin van het woord. Wij moeten zijn werk doen zoals Hij het werk van zijn Vader deed. Wij moeten ernaar streven meer op Hem te gaan lijken. (. . .) Voor zover onze krachten dat toelaten, moeten wij alles doen om te worden zoals Christus — het enige volmaakte, zondeloze voorbeeld dat ooit op aarde heeft geleefd. (. . .)

'Wij moeten Christus beter leren kennen dan wij Hem nu kennen; wij moeten Hem vaker indachtig zijn dan wij Hem nu indachtig zijn; wij moeten Hem moediger dienen dan wij Hem nu dienen. En dan zullen wij drinken uit de bron die opspringt tot het eeuwige leven en het brood des levens eten.

'Welke soort mensen behoort gij daarom te zijn? Zoals Hij is.' ('Hij nodigt ons uit om Hem te volgen', *De Ster*, oktober 1994, blz. 3–6.)

GORDON B. HINCKLEY (1910–)

'Als alles is gezegd en alles is gedaan, als er onderzoek naar de wereldgeschiedenis is verricht en de diepste diepten van de menselijke geest zijn verkend, dan is nog niets zo magnifiek, zo majestueus, zo magistraal als deze genadedaad van de Zoon van de Almachtige, de Prins in zijn Vaders koninklijke hofhouding, die de Jehova van het Oude Testament was voordat Hij zich verwaardigde om naar de aarde te komen en in Betlehem te worden geboren, en die een smadelijke en pijnlijke dood is gestorven om alle zoons en dochters van God door alle geslachten des tijds heen, allen kinderen des doods, de kans op eeuwig leven te bieden. Hij heeft voor ons gedaan wat wij niet voor onszelf konden doen. (. . .)

'Dit is het wonderlijke en ware verhaal van Kerstmis. De geboorte van Jezus in Betlehem in Judea is het voorwoord. De driejarige bediening van de Meester is de voorrede. De schitterende kern van het verhaal is zijn offer, die volkomen onbaatzuchtige daad, de pijnlijke kruisdood op Golgota, om de zonden van ieder van ons te verzoenen.

'Het nawoord is het wonder van de opstanding, die de verzekering schenkt dat "evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden" (1 Korintiërs 15:22).

'We zouden geen Kerstmis hebben als er geen Pasen was geweest. Het kindje Jezus van Betlehem zou slechts een baby zijn geweest zonder de verlossende Christus van Getsemane en Golgota, en het triomfale feit van de opstanding.' ('Het wonderlijke en ware verhaal van Kerstmis', *Liahona*, december 2000, blz. 4–6.) □

LINKS: HARRY ANDERSON, *DE HERRIJZENIS*; RECHTS: HARRY ANDERSON, *DE HEMELVAART*; UITERST RECHTS: FOTOGRAAF PORTRET PRESIDENT HINCKLEY: JED A. CLARK

Ezra Taft Benson

Howard W. Hunter

Gordon B. Hinckley

WIJSHEID EN ORDE

Ouderling Neal A. Maxwell
van het Quorum der Twaalf Apostelen

Daar zij de kostbare, bijzondere activa van het koninkrijk van de Heer zijn, moeten heiligen der laatste dagen de wijsheid inzien van het in stand houden van hun gezondheid en kracht om meer mensen langer te kunnen dienen. Als wij niet wijs zijn, kunnen we allemaal door vermoeidheid overvallen worden.

Veel mensen hebben in hun reactie op de druk van het leven hun eigen manier ontwikkeld om met stress en vermoeidheid om te gaan. Ik bevestig de noodzaak daartoe en moedig hen aan om door te gaan met het vaststellen van hun eigen tempo. Zij die er redelijk goed uitgekomen zijn, liggen waarschijnlijk op één lijn met de raad in de Schriften.

Ieder van ons heeft verschillende sterke kanten en wordt geconfronteerd met omstandigheden die aanpassingen vereisen die uiterst individueel zijn. Veel zaken in het leven die een uitwerking op ons hebben, zijn zaken waar wij geen invloed op hebben, maar er is een terrein — dat voor geen van ons even groot is — waarop wij zelf kunnen doen wat wij goed vinden, in plaats van af te wachten wat er met ons gebeurt. Dat terrein kan bijvoorbeeld een deel van ons inkomen zijn dat we niet nodig hebben. Wat wij op dat terrein doen, is geheel aan ons om te beslissen.

DE SCHRIFTEN ALS LEIDRAAD

Fundamentele schriftteksten kunnen ons leiden om ons leven op orde te brengen. Zoals koning Benjamin heeft geadviseerd: 'Ziet toe, dat al deze dingen in wijsheid en orde geschieden; want het is niet nodig, dat een mens harder loopt dan zijn kracht hem toelaat' (Mosiah 4:27).

De profeet Joseph Smith kreeg een openbaring op een moment dat hij zich erg druk moet hebben gemaakt over de voltooiing van de belangrijke en dringende vertaling van het Boek van Mormon: 'Loop niet sneller, of werk niet meer dan uw krachten toelaten en er middelen voor worden verschaft, die u in staat zullen stellen te vertalen, doch wees ijverig tot het einde toe' (LV 10:4).

Zo heeft de Heer ons de toetsen gegeven die we 'wijsheid en orde' en 'kracht en middelen' kunnen noemen. Vaak geven we heel onverstandig meer van onze tijdmiddelen uit dan we ooit van onze geldmiddelen zouden durven doen. Soms maken we zoveel afspraken dat ze net

Zoals koning Benjamin heeft geadviseerd: 'Ziet toe, dat al deze dingen in wijsheid en orde geschieden; want het is niet nodig, dat een mens harder loopt dan zijn kracht hem toelaat.'

als de takken in de gelijkenis van Jakob die dreigden de 'overhand' te krijgen over de wortels, inclusief de wortels van familiebanden, vriendschappen en de banden met God. (Zie Jakob 5:37, 48.)

In mijn kantoor hangt een uitspraak van Anne Morrow Lindbergh aan de muur: 'Mijn leven kan niet voldoen aan de eisen van alle mensen op wie mijn hart reageert.' (*Gift from the Sea* [1955], blz. 124.) Dat is een geheugensteuntje dat ik hard nodig heb. Enkele jaren geleden, toen ik al aardig moe was, was ik zo onverstandig om een keer laat in de middag naar twee ziekenhuizen te gaan om drie mensen een zalving te geven die stervende waren aan kanker. Ik was niet alleen uitgeput, maar de laatste persoon had niet zoveel aan me. Ik had het niet 'in wijsheid en orde' gedaan. Ik liep harder dan mijn kracht en energie bij die gelegenheid toelieten. Ik had er beter aan gedaan om die zalvingen te verdelen over twee of drie dagen, en ik had dan meer energie en empathie gehad.

HERNIEUWENDE RUSTPLAATSEN

'En Hij zeide tot hen [de Twaalf]: Komt hier en gaat (met Mij) alleen naar een eenzame plaats en rust een weinig. Want er waren velen, die kwamen en gingen, en zij hadden zelfs geen tijd om te eten.

'En zij vertrokken in het schip naar een eenzame plaats, alleen' (Marcus 6:31–32).

Jezus zag duidelijk hoe vermoeid zijn discipelen waren, wat kwam door hun plichtsgetrouwheid. Het kan moeilijk zijn om een rustplaats te vinden waar we nieuwe krachten op kunnen doen. Maar informele, korte rustpauzes zijn te regelen door groenstroken van tijd in te lassen tussen onze drukke aangelegenheden, al duren ze maar een paar minuten.

Toen een van de algemene autoriteiten verslag van iets had uitgebracht aan president Brigham Young (1801–1877), wilde hij meteen vertrekken om de president niet verder lastig te vallen. Maar president Young zei: 'Kom alstublieft even bij me zitten. Ik ben moe van mensen en zaken.' Hoe vaak gaan wij 'even zitten' bij onze eega, kinderen, collega's of vrienden? Tijd waarin we ons niet hoeven te haasten lijkt meer waard te zijn dan diezelfde tijd hectisch doorbrengen.

'HET GOEDE DEEL'

Een ander voorbeeld wordt meestal gebruikt in verband met delegeren, maar er zit meer achter.

'De schoonvader van Mozes zeide tot hem: Het is niet goed, wat gij doet.

'Gij raakt geheel uitgeput, gij zowel als dit volk dat met u is; want dit is te zwaar voor u, gij kunt het alleen niet doen' (Exodus 18:17–18).

Wij zien over het algemeen wel de noodzaak voor Mozes om te delegeren, en we zien dat zowel wijzelf *als zij die wij dienen* — inclusief familie — 'uitgeput' raken. Mozes hoorde elke kwestie aan! Maar wat nog erger was: hierdoor werd hij afgehouden van zijn werkelijke taken, namelijk 'hun de inzettingen en de wetten Gods inscherpen, en hun de weg bekend maken, die zij te gaan, en het werk dat zij te volbrengen hebben' (Exodus 18:20).

De eerste Twaalf kregen het advies geen 'tafels [te] bedienen' (zie Handelingen 6:1–4). In feite is tafels bedienen makkelijk. Het is zichtbaar, meetbaar en uitvoerbaar — vergeleken met het openstellen van de landen van de wereld voor zendingswerk, of het uit de kudde houden van wolven. Maar als de Twaalf van hun schriftuurlijke en wettelijke taken afgehouden werden, zou de hele kerk eronder lijden. We kunnen allemaal ergens van afgehouden worden, bijna zonder het te merken.

Met 'wijsheid en orde' zien we in dat er in het leven tijden zijn voor bepaalde extra karweitjes. Werktaken en formele roepingen komen en gaan, maar elke tijd is geschikt om dit gebod van Jezus te onderhouden: 'Welke soort mensen behoort gij daarom te zijn? Voorwaar zeg Ik u: Zoals Ik ben' (3 Nephi 27:27).

Wij kunnen allemaal proberen op te passen voor de bezorgdheid van Marta, die niet geslachtsgebonden is. Die kan ons namelijk bijzondere ervaringen onthouden als we te veel 'in beslag [worden] genomen door het vele bedienen'. Plichtsgetrouwheid is geen automatische garantie dat we 'het goede deel' zullen kiezen dat van ons 'niet zal worden weggenomen' (zie Lucas 10:38–42).

Onze dierbaarste herinneringen houden verband met dat 'goede deel'. Die herinneringen houden we, terwijl veel van onze eens zo bedrukkende zorgen dan al lang vergeten zijn.

Tijd die wij zonder haast doorbrengen lijkt meer waard te zijn dan dezelfde tijd hectisch doorgebracht, vooral als die rustige tijd wordt doorgebracht met onze eega, kinderen, collega's of vrienden.

President Brigham Young deed in tijden dat de druk hem met bezorgdheid zoals die van Marta had kunnen vervullen, keuzen zoals die van Maria: 'Voor zover ik me kan herinneren, heb ik nooit een kans voorbij laten gaan om bij de profeet Joseph te zijn en naar hem te luisteren als hij sprak, in besloten gezelschap of in het openbaar, zodat ik begrip kon ontlenen aan de bron waaruit hij sprak, zodat ik dat begrip kon krijgen en het meedelen als het nodig was. (. . .) In de tijd van de profeet Joseph waren dergelijke momenten mij dierbaarder dan alle rijkdom van de wereld. Hoe groot mijn armoede ook was — al moest ik eten lenen om mijn vrouw en kinderen te voeden — ik liet nooit een kans voorbijgaan om te horen wat de profeet mee te delen had.' (*Deseret News Semi-Weekly*, 15 september 1868.)

De vruchten van president Brigham Youngs keuze van 'het goede deel' door zo te luisteren, is niet van hem of van ons 'weggenomen'. Man en vrouw zouden ten minste één keer per week een evangeliebespreking onder vier ogen moeten hebben. Ze zouden 'even bij elkaar moeten zitten', ook al is dat maar tien of vijftien minuten.

De toenemende intellectuele opwinding over het evangelie die we zo vaak van schriftstudie krijgen, kan ertoe bijdragen dat veel vermoeidheid wordt overwonnen en dat wij weer op krachten komen. En dat geldt ook voor de vreugde van christelijk dienstbetoon dat in stilte verricht wordt — buiten onze formele kerktaken om.

Als we onzeker en in de war zijn, en dat zullen we wel eens zijn, laten we dan aan Nephi's voorbeeld denken: 'Ik weet dat [God] zijn kinderen liefheeft; toch weet ik niet de betekenis van alle dingen' (1 Nephi 11:17). Ouderling LeGrand Richards (1886–1983) van het Quorum der Twaalf Apostelen heeft eens over zorgen maken gezegd: 'Het is de kerk van de Heer, [dus ik] laat het aan Hem over om zich er zorgen over te maken.' (Lucile C. Tate, *LeGrand Richards, Beloved Apostle* [1982], blz. 287.) Sommigen van ons hebben dat geestelijke evenwicht nog niet!

HET VOORBEELD VAN DE HEILAND

De Heer weet dat wij 'nu niet alle dingen [kunnen] verdragen' (LV 50:40). Maar zijn genade is voldoende voor elke periode in ons leven, als wij nederig zijn. (Zie Ether 12:27).

FOTO-ILLUSTRATOR: WELDEN C. ANDERSEN

Jezus was door zijn geestelijke evenwicht in staat om te individualiseren en met mensen mee te voelen, ook al was zo'n groot deel van zijn messiasschap in dit sterfelijk leven in slechts drie uiterst drukke jaren geperst.

President John Taylor (1808–1887) heeft gezegd dat we niet tegen bepaalde dingen beschermd kunnen worden: 'Het is nodig om onszelf te kennen (. . .) en onze sterke en zwakke kanten te kennen, onze onwetendheid en intelligentie, onze wijsheid en dwaasheid, opdat wij mogen weten hoe wij ware beginselen op waarde moeten schatten. (. . .) Het is nodig dat wij onze eigen zwakke kanten kennen, en de zwakke kanten van onze medemensen; onze eigen sterke kanten en die van anderen; (. . .) en dat wij onze eigen wijsheid en kracht niet overschatten, noch onderschatten, noch die van anderen; maar dat wij ons vertrouwen stellen in de levende God, en Hem volgen.' (*Deseret News Weekly*, 26 januari 1854.)

Veel van onze dagelijkse keuzen zijn eigenlijk niet zo moeilijk, maar we doen er alles aan om ze moeilijk te maken. Sommige keuzen zijn een kwestie van voorkeur, niet van principe. We hebben soms de neiging om onszelf af te matten en onze voorraad welwillendheid uit te putten door te worstelen met keuzen van *voorkeur*, niet van principe!

Denk eens aan de evenwichtigheid van Jezus, ons Voorbeeld in alles.

Ten eerste was Jezus, voor zover ik kan zien, nooit hectisch bezig. Dat is des te wonderbaarlijker als we beseffen dat zo'n groot deel van zijn messiasschap in het sterfelijk leven in drie uiterst drukke jaren geperst was.

Ten tweede kon Jezus met anderen meevoelen, zelfs in zijn kwelling in Getsemane en aan het kruis. Hij genas een afgehouwen oor. Hij zorgde ervoor dat zijn moeder, Maria, verzorgd zou worden door de apostel Johannes. Hij stelde een dief gerust wat zijn toekomst betreft.

Ten derde hield Jezus rekening met het individu in wederwaardigheden die voor anderen op een herhaling hadden kunnen lijken. Hij paste zijn aanbod van het levende water aan de vrouw in Samaria aan de persoon aan (zie Johannes 4:7–26). Hij stond de gevangengenomen apostel Paulus bij en moedigde hem aan: 'Houd moed' (Handelingen 23:11). In al die gevallen had hij een publiek van één persoon!

Aan het begin van elk jaar zou het uiterst menselijk voor ons zijn om gelaten te zeggen: 'Daar gaan we weer!' en onze plannen niet aan te passen aan onszelf. Ik ben zo blij dat onze hemelse Vader dergelijke gevoelens niet heeft. Hoewel zijn gang 'één eeuwige cirkelgang' (1 Nephi 10:19; LV 3:2) is, want het heilsplan wordt telkens weer uitgevoerd, steeds weer, in sferen die buiten ons bereik liggen, is zijn liefde constant en persoonlijk. Ik ben zo blij dat Jezus elke genezing niet gelaten als gewoon nog een taak zag. Voor Hem was zo'n taak Hem een plezier.

Gilbert K. Chesterton concludeerde dat God het nooit beu geworden is om alle madeliefjes hetzelfde te maken, omdat God madeliefjes nooit beu geworden is. (Zie *Orthodoxy* [1959], blz. 60.) En wij moeten andere mensen ook nooit beu worden.

GEESTELIJK INTACT

We moeten onszelf geestelijk en anderszins intact houden. De noodzaak om onszelf geestelijk intact te houden, heeft verschillende redenen. Een daarvan is hoeveel waarde het heeft om intact te blijven, zelfs als alles nogal somber lijkt. Denkt u zich bijvoorbeeld eens

LINKS: HARRY ANDERSON, *DE BERGREDE*; HARRY ANDERSON, *DE KRUISIGING* (DETAIL); *RECHTS*: FOTO-ILLUSTRATOR: MAREN E. MECHAM

in hoe de volgelingen van Jezus zich gevoeld moeten hebben toen Hij in Getsemane gearresteerd werd! Of, erger nog, hoe het moet zijn geweest om Hem aan het kruis te zien? Dat moeten wel de somberste tijden in de geschiedenis van het christendom zijn geweest!

De gevangenschap van de profeet Joseph in Liberty moet ook een sombere tijd zijn geweest. Zijn volgelingen waren uit de staat Missouri verdreven en zelf leek hij verloren. Maar toch zei de Heer tegen hem: 'de einden der aarde zullen naar uw naam vragen' (LV 122:1). Wat een verbluffende uitspraak!

President John Taylor heeft over die tijd gezegd: 'We werden verdreven uit Missouri — we werden van de ene plek naar de andere gedreven in Missouri, totdat we helemaal verdreven werden; en vervolgens werden we uit Illinois verdreven naar dit territorium. Maar wat maakt dat uit. Ik ken mensen die dachten dat het werk ten einde was gekomen. Ik herinner me een opmerking van Sidney Rigdon. Ik neem aan dat hij niet naar zijn godsdienst leefde. Ik geloof van niet. Zijn knieën begonnen te knikken in Missouri, en hij zei eens: "Broeders, ga uw eigen weg, want het werk lijkt tot een eind gekomen te zijn." Brigham Young moedigde de mensen aan, en Joseph Smith zei dat ze standvastig moesten zijn en dat ze hun integriteit moesten behouden, want God zou bij zijn volk zijn en het verlossen.' (*Deseret News Weekly*, 4 januari 1865, blz. 107.)

En toen kwam het sombere Carthage! Het leek wel of het werk van Joseph ten einde was gekomen! President George A. Smith (1817–1875), eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft gezegd: 'Sommige mensen kunnen in sombere tijden menen — ik heb gehoord dat mensen dit menen — dat het werk ten einde is gekomen, dat de vijanden van de heiligen zo machtig zijn geworden en zoveel rijkdom en energie tegen ze in stelling brengen dat wij allemaal spoedig verpletterd zullen worden. Ik zal tegen zulke mensen zeggen: het is een slecht beleid voor u om, als u denkt dat het oude schip Zion zal zinken, overboord te springen.' (*Deseret News Semi-Weekly*, 27 oktober 1874.)

De kleingelovige ziet een plaatselijke wolk aan voor algehele duisternis. Als wij onszelf geestelijk intact houden, kunnen we ons dierbare perspectief behouden door de dingen te zien 'zoals die werkelijk zijn' (Jakob 4:13).

Door wijsheid en orde kunnen wij omgaan met vermoeidheid en verplichtingen die onze eigen kracht en mogelijkheden te boven gaan. Door wijsheid en orde worden wij ertoe aangezet om 'even te gaan zitten' met

Als wij onszelf geestelijk intact houden, kunnen we ons dierbare perspectief behouden door de dingen te zien 'zoals die werkelijk zijn'.

dierbaren en collega's, waardoor we tijd krijgen voor de extra karweitjes van het leven, en we eraan herinnerd worden dat we nu niet alles kunnen verdragen. Door wijsheid en orde kunnen we voorkeuren van principes onderscheiden.

De eisen en moeilijkheden van onze tijd zijn groot, maar door wijsheid en orde kunnen we ons perspectief behouden. En dat perspectief stelt ons op zijn beurt in staat alles 'in wijsheid en orde' te doen, opdat wij zo 'de prijs moge[n] behalen' (Mosiah 4:27), namelijk de verhoging en het eeuwige leven met hen die wij lief hebben gehad en met hen die met ons gediend hebben. □

Wat zal ik Hem geven?

(Zie Matteüs 25:40; 3 Nephi 9:20; LV 64:34.)

FOTO-ILLUSTRATOR: WELDEN C. ANDERSEN

VRAAG EN ANTWOORD

Hoe kan ik tijdens mijn dagelijkse bezigheden aan Jezus Christus blijven denken?

De antwoorden gelden als leidraad en niet als officiële uitspraak over de leerstellingen van de kerk.

FOTO-ILLUSTRATOR: CRAIG DIMOND

LIAHONA'S ANTWOORD

Bij onze doop verbinden we ons om Jezus Christus altijd te gedenken. Hoewel het makkelijk is om 's zondags in de kerk aan de Heiland te denken, worden we in het dagelijks leven gebombardeerd met allerlei vormen van afleiding. Maar we kunnen ons op verschillende manieren op Jezus Christus blijven concentreren.

Ten eerste kunnen we ernaar streven gehoorzaam te zijn. Ouderling Merrill J. Bateman van de Zeventig heeft getuigd 'dat gehoorzaamheid aan het evangelieplan de enige manier is om een christelijk leven te leiden.' ('Leven in Christus', *De Ster*, december 1999, blz. 21.) En ouderling Neal A. Maxwell heeft in de periode dat hij lid was van het Presidium der Zeventig gezegd dat 'de vereisten [voor een christelijk leven] in feite heel eenvoudig zijn: onderhoud zijn geboden!' ('The Christ-Centered Life', *Ensign*, augustus 1981, blz. 13.)

Waarom is gehoorzaamheid zo belangrijk? Eenvoudig gezegd krijgen wij door gehoorzaamheid de Geest van de Heer. Omdat de Heilige Geest getuigt van Christus, wordt het makkelijker om ons op Christus te concentreren als we de Geest bij ons hebben. En als we ons overgeven 'aan de ingevingen des Heiligen Geestes', gaan we meer op Christus lijken (zie Mosiah 3:19).

Als we de geboden gehoorzamen, leren we de Heiland liefhebben. Alma's smeekbede om 'de toegenegenheid van uw hart voor eeuwig aan de Here [te laten] zijn gewijd' (Alma 37:36) beschrijft het leven dat op Christus is gericht. De Heer gehoorzamen en Hem liefhebben zijn beginselen die elkaar versterken. Als wij Christus liefhebben, zijn wij geneigd om zijn geboden te onderhouden. Zijn wij gehoorzamer, dan krijgen wij de Geest sterker, waardoor het makkelijk wordt om onze gedachten en ons hart op Christus te richten.

Hier volgen specifieke uitingen van gehoorzaamheid waardoor we onze gedachten op de Heiland kunnen richten.

Bidden. Ons is geboden 'steeds [te] bidden' (2 Nephi 32:9) en onze 'gedachten tot de Here' te richten (Alma 37:36). Als wij een gebed in ons hart houden, elimineren we de afleidingen van de wereld en concentreren we ons op geestelijke zaken.

De Schriften bestuderen. De Schriften staan vol getuigenissen van de Heiland en vol van uitleg over Hem. President Ezra Taft Benson (1899–1994) heeft gezegd: 'Laten wij het Boek van Mormon telkens weer lezen om meer tot Christus te komen, Hem toegewijder te zijn, ons beter op Hem te concentreren en volledig in Hem op te gaan.' ('"Come unto Christ"', *Ensign*, november 1987, blz. 85.)

Dienen. Het is onmogelijk om ons op Christus te richten als we nog

Lofzangen bieden 'inspiratie en bescherming'

Je kunt je gedachten van verleiding, boosheid, teleurstelling of angst vervangen door muziek.

'Ik houd van de gewijde muziek van de kerk. De lofzangen van de herstelling bieden inspiratie en bescherming.

'Ik weet ook dat sommige muziek geestelijk vernietigend is, slecht en gevaarlijk! Blijf er uit de buurt, jongemensen! (. . .)

'Gedachten zijn toespraken voor jezelf. Zie je in waarom er in de Schriften staat "laat deugd uw gedachten zonder ophouden versieren" en waarom ons erin beloofd wordt dat als we dat doen, ons "vertrouwen in het nabij-zijn van God sterk [zal] worden".'

— President Boyd K. Packer, waarnemend president van het Quorum der Twaalf Apostelen ('De Geest van openbaring', *Liahona*, januari 2000, blz. 27.)

egocentrisch zijn. Als wij andere mensen dienen, dienen we ook Jezus Christus en onze hemelse Vader (zie Mosiah 2:17).

Naar de tempel en de kerkbijeenkomsten gaan. Door de geest die we voelen als we zo vaak mogelijk naar de tempel gaan en elke week de kerkbijeenkomsten bijwonen, kunnen we onze gedachten op Christus richten.

Onze gedachten op Christus richten is alle moeite zeker waard. President Howard W. Hunter (1907–1995) heeft gezegd: 'Als ons leven en ons geloof op Jezus Christus en zijn herstelde evangelie gericht zijn, kan er nooit meer iets permanent mis gaan. Als ons leven echter niet op de Heiland en zijn leringen gericht is, kan geen enkel ander succes dat ooit rechtzetten.' ('"Fear Not, Little Flock"', *BYU 1988–1989 Devotional and Fireside Speeches* [1989], blz. 112.)

ANTWOORDEN VAN LEZERS

De Schriften doorzoeken, ze overpeinzen en erover bidden, dat alles heeft mij geholpen om mijn gedachten op Christus te richten. Als we studeren met een dankbaar, nederig hart, kunnen we God beter op de eerste plaats zetten.

Lin Ching Yi,
Wijk Tainan 3,
Ring Tainan (Taiwan)

Als wij inzien wat een grote rol Jezus Christus in ons leven speelt, en als wij Hem vertrouwen door al zijn geboden te gehoorzamen, zullen wij bij al onze dagelijkse bezigheden aan Hem denken. De Geest van Christus zal dan in ons hart zijn om ons aan Hem te herinneren.

Paul Tshilenge Tshibuabua,
Gemeente Mbuji Mayi,
Zendingsgebied Kinshasa (Democratische Republiek Kongo)

We moeten 's morgens meteen bidden en tijd inruimen voor de Heer. Korte gebeden overdag zullen ons ook sterken. Op die manier kan de Heilige Geest ons inspireren.

Ik ben dankbaar voor de heilige Schriften. Door over Christus te lezen kunnen we Hem een groter deel van ons dagelijkse leven laten uitmaken.

Thomas Schramböck,
Wijk Wenen 5,
Ring Wenen (Oostenrijk)

Ik ben als zondagsschoolleerkracht en als ringzendeling veel over het evangelie te weten gekomen. Door verhalen en praktijkvoorbeelden in lesboeken word ik eraan herinnerd wat het goede is. Door naar de kerk te gaan, kan ik me beter op Christus concentreren.

Myra May C. Temeras,
Wijk San Rafael,
Ring Montalban (Filipijnen)

We moeten altijd onthouden dat we in de wereld maar niet van de wereld moeten zijn. Om onze gedachten op Christus gericht te houden, moeten we dagelijks bidden, denken aan de liefde die Hij voor ons heeft, en tijdens onze dagelijkse bezigheden aan de Schriften denken.

Ouderling Russel Subayi Mbaya,
Zendingsgebied Abidjan (Ivoorkust)

Het is niet onmogelijk onze gedachten op Christus te richten. De moeilijkheid ligt vaak in de mensen met wie wij omgaan, en in wat wij lezen, horen en zien. We kunnen slechte gedachten verjagen of het slechte ontvluchten door een lofzang te neuriën.

Rousseline Buissereth,
Wijk Delmas,
Ring Port-au-Prince (Haïti)

De beste manier om mijn gedachten op Christus te richten, is de geboden te onderhouden en ernaar te streven een voorbeeld te zijn van wat het betekent lid te zijn van zijn kerk. Het is ook belangrijk om bij het nemen van het avondmaal te denken aan wat Jezus Christus voor ons gedaan heeft.

Marcela Catalano,
Wijk Longchamps,
Ring Buenos Aires-Adrogué (Argentinië)

Ik ben tien jaar, en ik denk aan Christus door altijd te bidden dat mijn gedachten in overeenstemming met zijn leringen mogen zijn, en door voor het naar school gaan en tijdens pauzes in de Schriften te lezen. Ik heb een volwassen vriendin die evangelieposters in haar kantoor gehangen heeft om beter aan Christus te kunnen denken.

Caleb Rossetti da Silva,
Wijk Planalto,
Ring São Bernardo-Rudge Ramos (Brazilië)

Ik probeer mij altijd op Christus te concentreren door aan een lofzang te denken en die in gedachten te zingen, aan fijne momenten te denken die ik met iemand heb doorgebracht die mij dierbaar is, en aan God te vragen mij te leiden.

Eduardo Daniel Barreiro Cuadra,
Gemeente Sarandí del Yí,
Ring Durazno (Uruguay)

Om Jezus Christus in gedachten te hebben, moeten we onze daden en verlangens aan Hem wijden. Zoals de apostel Paulus heeft geschreven: 'Wat gij ook doet, verricht uw werk van harte, als voor de Here en niet voor mensen' (Kolossenzen 3:23).

Niccolo Martin Antonni
Laurence C. Florencio,
Gemeente Tacloban 2,
District Tacloban (Filipijnen)

Jij kunt ook een bijdrage leveren aan VRAAG EN ANTWOORD *door de onderstaande vraag te beantwoorden. Stuur je antwoord alsjeblieft tijdig in zodat wij het uiterlijk op 1 februari 2002 hebben. Stuur het naar* QUESTIONS AND ANSWERS 02/02, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; *of e-mail het naar* CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. *Je kunt je antwoord typen of duidelijk schrijven in je eigen taal. Je antwoord komt alleen voor publicatie in aanmerking als je je volledige naam, leeftijd, adres en wijk/ring (of gemeente/district) vermeldt. Stuur alsjeblieft een foto van jezelf mee; die foto wordt niet teruggestuurd. Een representatieve keuze uit de antwoorden zal worden gepubliceerd.*

VRAAG: *Waarom leren we in de kerk dat we pas mogen uitgaan als we zestien zijn?* □

Lin Ching Yi

Rousseline Buissereth

Paul Tshilenge Tshibuabua

Marcela Catalano

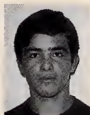
Thomas Schramböck

Caleb Rossetti da Silva

Myra May C. Temeras

Eduardo Daniel Barreiro Cuadra

Ouderling Russel Subayi Mbaya

Niccolo Martin Antonni Laurence C. Florencio

'EEN BLIJDE BOODSCHAP'

Jesaja heeft geprofeteerd dat de Messias 'een blijde boodschap [zou] brengen aan ootmoedigen, om te verbinden gebrokenen van hart' (Jesaja 61:1). In deze tijd hebben veel mensen een blijde boodschap nodig: de vrouw die een zieke echtgenoot heeft, de zendeling die ver van huis is, de oudere vrouw die een zwakke gezondheid heeft, en ieder die zoekt naar het licht van het evangelie. ❦ Bij de viering van de geboorte van de Heiland deze Kerstmis, herinneren verhalen zoals hier volgen ons aan de vele manieren waarop zijn leven en verzoening ons tot zegen zijn. De boodschap van 'grote blijdschap' (Lucas 2:10) die de herders meer dan tweeduizend jaar geleden hebben gekregen, is gericht tot 'alle zoons en dochters van God door alle geslachten des tijds heen', zegt president Gordon B. Hinckley (zie deze uitgave, blz. 16). Jezus Christus, onze Heiland en Verlosser, leeft! 'Ere zij God in den hoge, en vrede op aarde bij mensen des welbehagens' (Lucas 2:14).

Kerstklokken door de mist

Beth Dayley

De dageraad op kerstdag was net zo somber als mijn humeur. Er was een dichte mist geslopen in de Italiaanse stad waar we in het kader van mijn mans militaire taak gestationeerd waren. Mijn twee dochters waren niet erg enthousiast over de weinige cadeaus die ze gekregen hadden. Net als ik dachten zij aan hun vader, die in een militair ziekenhuis in Duitsland lag.

'Het lijkt wel of het geen Kerstmis is zonder papa thuis', merkte Diana van acht op. Ik knikte, denkend aan alle aspecten van Kerstmis die we misten: versieringen, familiefeesten, kerstfeesten.

'Nou ja, sommigen van ons zijn tenminste bij elkaar', zei Athena van zeventien zachtjes.

Toen mijn man belde uit het ziekenhuis in Duitsland, praatte ik even met hem, en gaf toen de hoorn aan Diana. Tot mijn verbazing weigerde ze met hem te praten, al had ze hem in weken niet gezien of gesproken. In de war geraakt door haar reactie, liet ik in gedachten nog even de gebeurtenissen van de afgelopen maand de revue passeren.

Enkele weken daarvoor was mijn man, Ed, over pijn in zijn linker onderarm gaan klagen. Al gauw was zijn onderarm gezwollen en stijf. De artsen namen hem op in het ziekenhuis en gaven hem via een infuus medicijnen. Maar na een tijdje kon hij zijn hand niet meer gebruiken.

Ik zorgde ervoor dat onze oudste zoon de kerstperiode bij zijn oma kon doorbrengen in plaats van thuis te komen van de universiteit. Onze

HEINRICH HOFMANN, *CHRISTUS EN DE RIJKE JONGELING* (DETAIL); ILLUSTRATOR: BRIAN CALL

andere drie kinderen probeerden me te helpen met de voorbereidingen voor Kerstmis, maar de geest van het feest won het niet van mijn bezorgdheid.

Op een nacht had ik het echt te kwaad. Ik kon niet slapen. Om half vier 's morgens belde ik het ziekenhuis. De verpleegster zei dat Ed zoveel pijn had dat hij aan het ijsberen was. Plotseling besefte ik dat hij een zalving nodig had. Omdat het nog zo vroeg was, aarzelde ik om onze huisonderwijzer, Bob DeWitt, te bellen. Maar Bob arriveerde om ongeveer vijf uur 's morgens, alleen. Hij belde een andere priesterschapsdrager en haastte zich naar het ziekenhuis. Bob voelde dat hij Ed moest beloven dat hij zijn hand uiteindelijk weer gewoon zou kunnen gebruiken.

Kort na de zalving kwam een groep artsen overleg plegen bij Eds bed. Ze konden niet verklaren wat de problemen met zijn arm veroorzaakte. Hoewel hij veel pijn had, merkte Ed op dat het jammer was dat je op de röntgenfoto alleen maar het bot in zijn arm kon zien, en dat het nuttig zou zijn als je het weefsel ook kon zien. Die opmerking van Ed verraste de artsen, en ze besloten een echoapparaat te gebruiken om zijn arm op een minder gebruikelijke manier te bekijken. Die procedure is later vermeld in medische periodieken.

Door het echoapparaat op die nieuwe manier te gebruiken, vonden ze diep in Eds onderarm een groot infectiegebied. Ze opereerden hem onmiddellijk.

'Het was een geluk dat we dat abces op tijd vonden', legde de chirurg later uit. 'Slechts enkele uren meer hadden Ed het gebruik van zijn arm kunnen kosten. En sowieso betwijfel ik of hij ooit nog in staat zal zijn om zijn vingers te gebruiken.'

De artsen lieten Ed overbrengen naar een groot ziekenhuis in Duitsland, en ik vergezelde hem terwijl vrienden voor onze kinderen

Ik hield mijn dochters stevig vast en glimlachte door mijn tranen heen. Heel vaag hoorden we door de mist heen kerstklokken luiden. Ik dacht aan de Heiland, die ons in staat heeft gesteld om als gezinsleden voor eeuwig bij elkaar te zijn.

zorgden. Eds toestand verslechterde; het bot raakte geïnfecteerd, en om onverklaarbare redenen werkten antibiotica niet.

De dagen gingen voorbij in een waas toen Ed meerdere operaties onderging. Ed stond erop dat ik naar huis zou vliegen om tijdens de kerst bij de kinderen te zijn.

En toen werd het dus kerstochtend. Ik hield mijn jongste dochter dicht tegen mij aan, nog steeds in onzekerheid waarom ze had geweigerd met haar vader te praten. Uiteindelijk nam ze aarzelend de hoorn over, en binnen enkele seconden werd haar gezicht gesierd door een glimlach.

'Ik dacht dat papa dood ging', zei ze later. 'Hij was zo ziek toen hij wegging.'

Ik hield mijn dochters stevig vast en glimlachte door mijn tranen heen. Heel vaag hoorden we door de mist heen kerstklokken luiden. Ik dacht aan het geschenk dat we elk kerstfeest gedenken: onze Heiland, die ons verlost heeft van de eeuwige dood, en die het mogelijk maakt voor gezinsleden om voor eeuwig bijeen te zijn. Ik besefte dat wij door de verzoening van de Heer en de verordeningen van de tempel voor eeuwig bij elkaar konden zijn.

Ed bracht negen maanden in het ziekenhuis door — en er gingen drie lange, moeilijke jaren voorbij voordat hij volledig hersteld was. Maar we hebben nooit in twijfel getrokken dat zijn zegen vervuld zou worden of dat onze grootste zegeningen ons door de Heer Jezus Christus bereiken.

Toen ik die kerstochtend in Italië naar de kerstklokken luisterde, liet ik eindelijk Kerstmis binnen in mijn hart.

Beth Dayley is lid van de wijk Parrish Canyon in de ring Centerville (Utah).

De kerstman in Peru

Jonathan Plowman

Vanaf de andere kant van de kamer kon ik zien dat het jeugdwerkpresidium van de wijk Bolivar iets heel intens aan het bespreken was en af en toe naar ouderling Megran en mij keek. Al gauw kwam zuster Rojas, de jeugdwerkpresidente, op ons af. Ik dacht dat er die dag misschien een niet-lid in het jeugdwerk was geweest en dat het presidium een introducé voor ons had.

'Broeder, we vroegen ons af of u tijdens het kerstprogramma van het jeugdwerk in de ring de kerstman zou willen zijn', zei ze.

'Natuurlijk', antwoordde ik voordat het helemaal tot me doordrong wat er van me gevraagd werd. Het was wel het laatste wat ik verwacht had.

Enkele dagen later droeg ik een rood kostuum en een rode muts, zwarte laarzen, een valse baard en een rugzak op mijn buik die vol kleding gestopt was om de kerstman er wat ronder uit te laten zien. Toen enkele andere wijken een uitvoering hadden gegeven, ging het gordijn open voor de jeugdwerkkinderen van de wijk Bolivar.

Een koor van engeltjes in witte jurken en getooid met een stralenkrans, wijzen, herders met schapen, en natuurlijk Jozef en Maria zongen 'Hoort gij gindse eng'lenkoren' (*lofzang* 141). Alle kinderen moesten zeker drie keer ademhalen om elke 'gloria' eruit te krijgen. Kindje Jezus in de kribbe was het middelpunt.

Toen, nadat ik een duwtje van zuster Rojas had gekregen, greep ik de teugels en stuurde mijn twee kleine 'rendieren' het toneel op. Tot mijn verbazing lukte het me om me te herinneren wat ik allemaal moest zeggen: '*Feliz Navidad!* Ho, Ho, Ho!' Het publiek juichte en klapte. Wat het publiek niet zag, was dat alle 25 kinderen me na het sluiten van het gordijn beentje lichtten en bovenop me klommen om me te bedanken dat ik een bijdrage had geleverd aan hun kerstfeest.

Toen ik die kinderen lof hoorde zingen aan het kerstkind, dacht ik aan dat magnifieke tafereel van bijna tweeduizend jaar daarvoor toen de herrezen Christus de kinderen om zich heen verzamelde en hen 'één voor één' bij zich nam en hen zegende, en 'voor hen tot de Vader' bad. 'En toen Hij dit had gedaan, weende Hij. (…) [En zij] zagen […] de hemelen zich openen, en engelen als in vuur uit de hemel nederdalen; (. . .) en de engelen dienden hen' (3 Nephi 17:21–24).

Door die kinderen ging ik beter begrijpen waarom de Heer weende toen Hij bij die kleintjes was. Zij lieten mij zien wat koning Benjamin bedoelde toen hij zei dat wij 'onderworpen, zachtmoedig, nederig, geduldig, vol liefde, gewillig zich aan alles te onderwerpen' moeten worden, 'evenals een kind' (Mosiah 3:19).

De kerstman is heel bekend in Peru door Amerikaanse films en tv-programma's. Maar het is de Heiland

De kinderen bedankten me voor mijn bijdrage aan hun kerstfeest, en ze leerden me wat het betekent om 'vol liefde' te zijn (. . .) 'evenals een kind'.

die van deze kinderfeestdag een heilige dag maakt. Hij is de reden dat we het feest vieren. In feite is Hij de reden voor alle christelijke feesten. Hij stelt zichzelf het hele jaar door beschikbaar en biedt ons zijn geschenken aan van geloof, liefde en hoop op de opstanding en het eeuwige leven.

Jonathan Plowman is lid van de wijk Millstream in de ring Bountiful-Heights (Utah).

De twaalf dagen voor Kerstmis

Yasna Sánchez

Er gebeurde iets bijzonders toen onze ring in Santiago (Chili) de jongevrouwen en hun leidsters in de wijk La Florida 3 liet meedoen aan een activiteit die 'Twaalf dagen voor Kerstmis' heette. Twaalf dagen lang gingen we elke dag op bezoek bij zuster Brigida, een zuster in onze wijk die meer dan tachtig jaar oud is en niet meer naar de kerk kan gaan. Bij elk bezoek namen we iets anders mee voor haar en haar kleindochtertjes. In voorbereiding op onze bezoeken bakten de jongevrouwen en hun moeders brood of koekjes en maakten of kochten ze kleine presentjes.

De woning van zuster Brigida was niet van erg veel gemakken voorzien, maar was wel vol liefde. De warmte en hartelijkheid die ze ons schonk, waren ontroerend en maakten diepe indruk op de meisjes. Ze herinneren zich nog hoe fijn Kerstmis was en hoe fijn ze zich voelden toen ze van hun tijd gaven.

Hoewel ik de jongevrouwen niet had gevraagd om bij ons bezoek op kerstavond een cadeautje mee te

nemen, zag ik tot mijn grote vreugde dat ze allemaal kleine, persoonlijke cadeautjes hadden gemaakt voor zuster Brigida en elk van haar kleindochters. Veel jongevrouwen huilden die avond toen ze zuster Brigida omhelsden. De uiting van dankbaarheid en liefde op haar gezicht was haar geschenk voor ons.

Die kerstavond vergaten we de cadeaus en het winkelen, en kwamen we achter de ware betekenis van Kerstmis. We ontdekten dat dienstbaarheid aan andere mensen een viering van liefde en het leven inhoudt — de manier waarop de Heiland zijn leven geleid heeft.

Yasna Sánchez is lid van de wijk La Florida 3 in de ring Santiago-La Florida (Chili).

Hoe ik mij van de waarheid bewust werd

Pascal Aucordier

Ik ben in 1964 in de omgeving van Parijs geboren in een gezin met ouders die mij een fundamenteel begrip van het christendom hebben gegeven. Ik herinner me vooral een zondag toen ik zeven was. Onderweg naar de kerk vertelde mijn moeder me over Jezus Christus. Toen ze Hem beschreef, had ik het gevoel dat ik Hem al heel lang kende. Dat was het begin van mijn getuigenis — hoewel het een tijd gesluimerd heeft.

Na jaren hielden mijn ouders op hun godsdienst te praktiseren, en ik werd atheïst. Ik vond het minderwaardig om in God te geloven.

Op een dag, toen ik zeventien was, zat ik alleen thuis en keek uit het raam. Om de een of andere reden stak mijn geloof in God weer de kop op. Ik was toen niet alleen geïnteresseerd in godsdienst, maar ik kreeg in mijn hart de overtuiging dat God werkelijk bestond.

Een week later verhuisde mijn ouderlijk gezin naar Clermont-Ferrand, in het midden van Frankrijk. Ik begon mezelf enkele lastige vragen te stellen: *Wat voor iemand is Jezus? Wat is mijn relatie tot Hem?* Op een middag gaven enkele jonge mannen me een blaadje waarop stond: 'Wie is Jezus? Kom naar het christelijk café om die vraag met andere jongemensen te bespreken.' Ik zei de jonge mannen dat ik mijzelf die vraag ook had gesteld. Ik zei dat ik gauw eens langs zou komen.

De volgende dag besloot ik naar het christelijk café te gaan. Maar toen ik erop af liep, kon ik mezelf er niet toe brengen om naar binnen te gaan. De dagen daarna ging ik nog enkele malen terug, maar om de een of andere reden was ik bang om naar binnen te gaan.

Ik was verdrietig omdat ik het café niet binnen kon gaan. Ik wist niet wat ik moest doen. Maar toen ik thuiskwam van een van mijn nutteloze wandelingen, kwam de gedachte bij me op dat Jezus Christus bijna tweeduizend jaar geleden zijn eigen kerk gesticht had; dus moest die kerk er nog zijn. Ik had dat nauwelijks gedacht toen er werd aangebeld. Ik deed de deur open en zag twee zendelingen van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. Ik was verbaasd — niet vanwege hun plotselinge verschijning aan de deur, maar vanwege mijn reactie. Ik had het gevoel dat ik op ze gewacht had.

Omdat het erg rommelig was in de kamer, schaamde ik me om de zendelingen binnen te laten, dus vroeg ik waar ze bijeenkomsten hielden. De volgende zondag ging ik naar de kerk op het adres dat ze me gegeven hadden. Wat ik daar leerde omtrent Jezus Christus en mijn relatie tot Hem, voelde goed. Al gauw liet ik me dopen. Ik heb altijd geloofd dat de Geest me tot het evangelie bekeerd heeft voordat de zendelingen ooit contact met me opnamen.

Ongeveer een jaar na mijn doop werd ik een tijdje minderactief toen ik in dienst was van het Franse leger, maar ik raakte mijn getuigenis niet kwijt. Toen ik afgezwaaid was, werd ik weer actief en ontving ik mijn patriarchale zegen. Ik ontving het Melchizedekse priesterschap, vervulde een voltijdzending in Nieuw-Caledonië, en trouwde vervolgens.

Ik heb nog steeds moeilijkheden in mijn leven. Maar ik vind de kracht om te volharden door te bedenken hoe de Heer mij voorbereid heeft op het aanhoren van de waarheid en hoe ik op zevenjarige leeftijd mijn eerste getuigenis heb gekregen door de macht van de Heilige Geest. De vele bevestigingen die ik sinds dat eerste getuigenis van de Geest heb ontvangen, hebben mij met verbazing en dankbaarheid vervuld. □

Pascal Aucordier is lid van de gemeente Toulouse-Capitole in het district Carcassonne (Frankrijk).

De pioniers mag je nooit vergeten, zeggen president Hinckley en andere leiders

Op zondag 22 juli 2001 sprak president Hinckley tijdens de eerste jaarlijkse Pioneer Day Commemoration ongeveer 21 duizend mensen in het Conferentiecentrum toe.

'Ik heb voorgesteld dat we een dergelijke bijeenkomst gaan houden om de geestelijke aspecten van de komst van de pioniers te beklemtonen', zei president Hinckley. 'We hebben deze dienst als onderdeel van onze viering van Pioneer Day ingesteld om de hand van God in de vestiging van ons volk in deze valleien niet uit het oog te verliezen.'

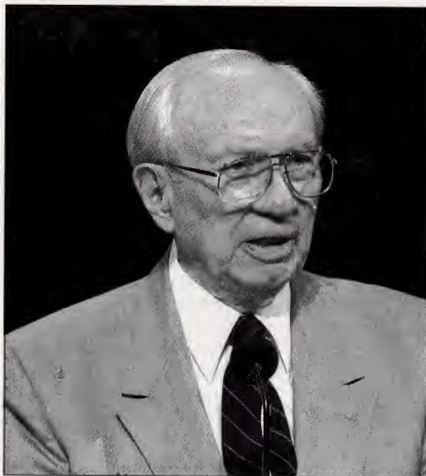
Tijdens de zestig minuten durende herdenking brachten het Tabernakelkoor en het Orchestra at Temple Square negen pionierslofzangen. De dienst is uitgezonden op Internet en naar kerken in de Verenigde Staten en Canada.

'Bij deze gelegenheid pleit ik voor een geest van tolerantie en goede nabuurschap, van vriendschap en liefde voor andersdenkenden', zei president Hinckley. 'Als gevolg van die geest zal er een tendens ontstaan om de verscheidenheid van de parade op 24 juli en van andere daarmee verband houdende festiviteiten te vergroten. Maar ik ben van mening dat we de grote en unieke verworvenheden van degenen die in 1847 als eersten in deze vallei kwamen. nooit uit het oog mogen verliezen.'

President James E. Faust, tweede raadgever in het Eerste Presidium, sprak tijdens een lunch van het comité Days of '47, gehouden op 24 juli in het Joseph Smith Memorial Building. Hij prees Brigham Young, die de pioniers leidde met een absoluut geloof dat hij de wil van God deed, en kosten noch moeite spaarde om te doen wat er gedaan moest worden.

Voorafgaand aan die lunch vertegenwoordigde president Faust de kerk bij de parade Days of '47, die jaarlijks in Salt Lake City gehouden wordt. Het thema van de parade was 'Welkom aan pioniers uit alle naties'.

Vroeg in de ochtend van 24 juli was ouderling Rex D. Pinegar van de Zeventig, de hoofdspreker tijdens de 55ste jaarlijkse zonsopgangsdienst van Days of '47 in de Tabernakel in Salt Lake City. 'We zien de vruchten van het werk van degenen die ons zijn voorgegaan, duidelijk voor ons',

President Hinckley spreekt tijdens de eerste jaarlijkse Pioneer Day Commemoration.

Deze authentieke huifkar maakte deel uit van het decor voor de dienst in het Conferentiecentrum.

Het Mormoons Tabernakelkoor en het Orchestra at Temple Square voerden pionierslofzangen uit.

zei hij. 'Uit vele landen zijn ze gekomen, met moed en geloof, naar een onbekend, wild land. Met wonderbaarlijke vastberadenheid en moed hebben ze de woestijn gecultiveerd, nederzettingen gesticht en alles wat ze hadden gewijd aan de creatie van een nieuwe levenswijze.'

Ouderling Pinegar citeerde Brigham Youngs boude uitspraak dat de Salt Lake Valley 'het kruispunt van de naties zal worden. De koningen en keizers en edelen en wijzen van de wereld zullen ons hier opzoeken.'

'Die beloftes waren het zaad van de hoop dat door onze voorouders gezaaid is om in onze tijd te worden geoogst, als een profetie die vervuld is', zei ouderling Pinegar. 'We zijn inderdaad een kruispunt en vriend voor alle naties geworden! Het komende jaar verwelkomen we de wereld in onze mooie stad, die gesticht is als een banier voor alle volken (zie Jesaja 5:26).'

De gouverneur van Utah, Michael Leavitt, sprak tijdens de lunch van het comité Days of '47 ook over het verwelkomen van de wereld, namelijk de komst van de Olympische vlam naar Salt Lake City 'als eerbetoon aan de pioniers die in deze vallei zijn gekomen.' Gouverneur Leavitt zei dat zo'n 3,6 miljard mensen in de hele wereld de vlam in een moderne stad zullen zien komen, een stad die meer den 150 jaar geleden door de pioniers gesticht is. Als de Olympische Winterspelen in februari 2002 beginnen, 'mogen we dan allemaal dat eerbetoon aan de pioniers indachtig zijn', zei hij. □

'Blijf het werk voor de doden doen', is ouderling Condie's boodschap

Het werk van de kerk op familiehistorisch gebied 'is een bewijs van ons getuigenis dat dit werk niet alleen waar is, maar ook belangrijk: een zaak van leven en dood op geestelijk gebied', zei ouderling Spencer J. Condie van de Zeventig.

Ouderling Condie, die op 31 juli 2001 sprak op de jaarlijkse conferentie voor genealogie en familiegeschiedenis aan de BYU, merkte op dat hierbij meer dan 3700 centra voor familiegeschiedenis, de bibliotheek voor familiegeschiedenis en de website FamilySearch™ van de kerk betrokken zijn. Deze laatste wordt meer dan acht miljoen keer per dag bezocht. De conferentie werd gehouden van 31 juli tot 3 augustus. Ongeveer 530 mensen uit de Verenigde Staten en elders woonden de conferentie bij.

'De geest van Elia is werkelijk op aarde werkzaam,' legde ouderling Condie uit, 'want miljoenen namen van overledenen worden bij de heilige tempels ingediend, waar de plaatsvervangende verordeningen van doop, bevestiging, ordening tot het Melchizedeks priesterschap voor mannen, begiftiging en verzegeling kunnen worden verricht, opdat, in de woorden van Petrus, de doden "naar de mens, wat het vlees aangaat, zouden geoordeeld worden, doch naar God, wat de geest betreft, zouden leven" (1 Petrus 4:6).'

Hij zei dat dit bij sommige mensen vragen opwerpt. Wat gebeurt er bijvoorbeeld als de persoon voor wie de verordening wordt verricht, zich niet bekeert en de verordening niet accepteert?

'Niemand wordt gedwongen verordeningen te accepteren die iemand anders verricht heeft', zei ouderling Con-

die. 'Maar als die verordeningen niet plaatsvervangend worden verricht, heeft de overledene niet de keuze om ze te accepteren of te verwerpen.'

De vraag wordt wel eens gesteld waarom er verordeningen worden verricht voor mensen die tijdens hun leven de geboden niet wilden naleven. Na enkele schriftuurplaatsen over bekering te hebben geciteerd, met name die van Amulek in het Boek van Mormon, zei ouderling Condie: 'Wij doen er allemaal goed aan het oordeel aan de Rechter van ons allen over te laten.'

Ten slotte zei ouderling Condie: 'Moge eenieder het werk voor de doden blijven doen door uit ons gedenkboek de namen en relevante gegevens van al onze voorouders die we kunnen traceren en voor wie we plaatsvervangend werk kunnen doen, in te leveren, opdat wij daardoor hun het heil kunnen brengen, want "de doden die zich bekeren, zullen worden verlost, door gehoorzaamheid aan de verordeningen van het huis van God" (LV 138:56).' □

Met dank aan Church News, *11 augustus 2001.*

Ouderling Callister organiseert eerste gemeente van de kerk in Kazachstan

De gemeente Almaty (Kazachstan) werd de eerste gemeente van de kerk die georganiseerd is in dit land in het midden van Azië. Op 29 juli kwamen voor dit doel 44 leden en vrienden van de kerk bijeen om dit belangrijke feit te vieren.

'Er gebeurt tegenwoordig veel in Kazachstan,' zei ouderling Douglas L. Callister van de Zeventig, president van het gebied Europa-Oost, 'maar niets is zo belangrijk als wat we hier doen. Niet veel mensen in dit land weten wat we vandaag doen, maar de dag zal komen dat velen van ons zullen afweten.'

De organisatie van de gemeente is tekenend voor de vooruitgang van een kleine groep van minder dan twintig leden die snel gegroeid is tot meer dan veertig.

Noerlan Kadyrbekov, een pasgeordende ouderling en pas geroepen als tweede raadgever in het gemeentepresidium, is typerend voor veel gemeenteleden. Zijn vrouw, Alma, en hij waren introducés van hun dochter, Zora, die tijdens haar studie in de Verenigde Staten lid is geworden van de kerk. Ze kregen onderwijs van gemeenteleden en hebben sindsdien de aanzet gegeven tot de doop van enkele vrienden en familieleden.

Omdat er geen voltijdzendelingen in Kazachstan werkzaam zijn, hebben de gemeenteleden zelf het voorrecht om geïnteresseerden les te geven en te begeleiden.

Over enkele weken reizen broeder en zuster Kadyrbekov naar de tempel met de eerste groep gemeenteleden die hun tempelverordeningen ontvangen. In het getuigenis dat broeder Kadyrbekov gaf toen hij gesteund was in zijn nieuwe roeping, zei hij het volgende in reactie op de woorden van ouderling Callister: 'Dit is inderdaad een belangrijke gebeurtenis in de geschiedenis van Kazachstan, en het zal de belangrijkste blijven tot de dag dat er een profeet van God de hoeksteen komt leggen van een tempel in ons land.'

De leden in Almaty zien deze gemeente als de eerste van vele in dit land waar de kerk op 19 december 2000 officieel door de regering erkend is. □

Met dank aan Church News, *11 augustus 2001.*

Ouderling Douglas L. Callister (midden) met het presidium van de nieuwe gemeente Almaty: (vlnr) Averroës Oetamagambetov, eerste raadgever; Paul B. Pieper, president; Noerlan Kadyrbekov, tweede raadgever; en Michail Tsjerdantsov, secretaris.

Bevrijd door hoop in de Filipijnen

Shaun D. Stahle

Narciso Magno woont op het zuidelijke eiland Mindanao, in de Filipijnen. Na zijn zending in een van de dertien zendingsgebieden die de Filipijnen rijk is, keerde hij terug naar huis en begon sinaasappels en vis aan zijn buren te verkopen. Toen hij getrouwd was, hoopten zijn vrouw en hij dat ze zich eens de 36-uurs bootreis naar Manila zouden kunnen veroorloven om zich daar in de tempel aan elkaar te laten verzegelen.

Het eerste kind van de familie Magno werd een jaar later geboren. Al gauw werd broeder Magnos geroepen als president van de gemeente Compostela in het district Monkayo (Filipijnen). Het leven leek veelbelovend voor het gezin, totdat de vrouw van broeder Magno ziek werd. Hoewel haar ziekte niet levensbedreigend was, putten de ziektekosten hun persoonlijke en zakelijke geldmiddelen uit. Nu broeder Magno, die toen 27 was, niet meer in staat was om sinaasappelen of vis te kopen, kon hij niet meer in het onderhoud van zijn gezin voorzien. De omstandigheden werden wanhopig. Enkele dagen nadat hij om leiding had gebeden, hoorde hij van de Academy for Creating Enterprise. Hij raakte geïnteresseerd in de doelstelling daarvan om teruggekeerde zendelingen te helpen zelfredzaam te worden door ondernemersbeginselen te leren en toe te passen.

In zijn aanvraag bij de academie merkte hij op dat geen van de 137 leden van zijn gemeente een goede baan had. Als hij naar de academie kon, zei hij, zou hij niet alleen leren om voor zijn eigen gezin te zorgen, maar zou hij ook in staat gesteld worden om zijn gemeenteleden te helpen.

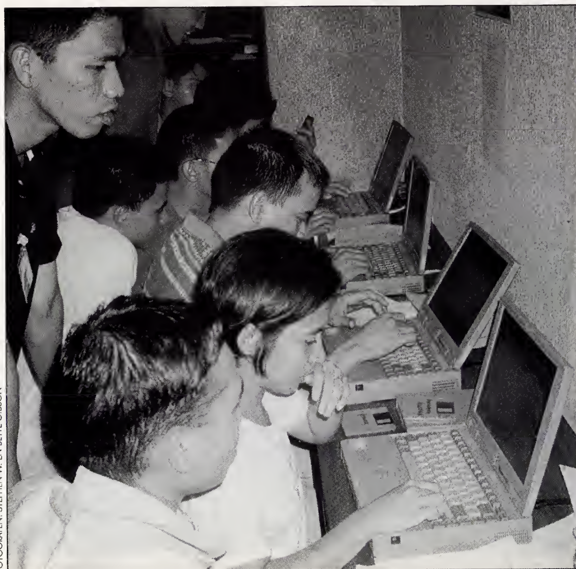
'We waren dolblij met hem als student', zegt Stephen W. Gibson, medeoprichter van de academie, samen met zijn vrouw, Bette. 'Hij was enthousiast en intelligent. Hij was acht weken lang elke dag vroeg voor de les aanwezig en zat op de voorste rij zorgvuldig aantekeningen te maken en deel te nemen aan discussies.'

Toen broeder Magno op een avond een ondernemingsplan aan het opstellen was, maakte hij een lijst van zijn persoonlijke, gezins- en zakelijke doelen, en knielde vervolgens in gebed neer. Hij stond op en bracht wijzigingen aan, en herhaalde dat proces voordat hij een goed gevoel had over zijn plan.

Broeder Magno keerde na het behalen van zijn getuigschrift terug naar huis en paste onmiddellijk toe wat hij had geleerd. Enkele maanden later verdiende hij elfduizend peso's (ruim vijfhonderd gulden) per maand. De maand daarop ondernamen zijn vrouw en hij met hun twee kinderen de 36-uurs bootreis naar Manila en lieten zich in de tempel aan elkaar verzegelen.

Hij heeft een tweedehands motorfiets met zijspan gekocht om zijn handelswaar te vervoeren en is van plan er nog een aan te schaffen en een tweede werknemer in dienst te nemen. Hij werkt vijf dagen per week en op zijn zaterdagen brengt hij zijn gemeenteleden de beginselen van bedrijfsvoering bij.

'Mijn droom', zegt hij, een thema aanhalend dat aan de academie be-

FOTOGRAFEN: STEPHEN W. EN BETTE GIBSON

De studenten ontwikkelen vaardigheden en stellen ondernemingsplannen op in het computerlokaal van de academie.

klemtoond werd, 'is om niet in armoede te sterven, maar om de armoede in mij te laten afsterven.'

Filipijnse zendelingen worden na hun terugkeer geconfronteerd met grote moeilijkheden, zegt broeder Gibson. Na twee jaar eervol hun werk te hebben gedaan en geleerd te hebben wat discipline en doelen stellen inhoudt, keren sommige zendelingen terug in omstandigheden die hun erg beperkte kansen bieden. Door lange werktijden voor een mager loon raken sommigen ontmoedigd en vervallen al te makkelijk tot werkloosheid en kerkelijke inactiviteit.

'Teruggekeerde Filipijnse zendelingen zijn welbespraakt en ontwikkeld, maar hebben geen geld voor de bus naar de kerk', zegt zuster Gibson. Onder zendelingen die na hun blootstelling aan de wereld terugkeren naar huis, heerst een gevoel van rusteloze ambitie.

'Het was de juiste tijd voor de academie', legt broeder Gibson uit. 'Teruggekeerde zendelingen zijn bereid om heel hard te werken. Ze hadden alleen een ladder nodig om ze te helpen bij het verlaten van hun armoedige omstandigheden.'

Het verlangen van de familie Gibson om een academie te stichten waar de studenten ondernemersbeginselen konden leren en financiële hulp krijgen, kwam door hun ondernemersachtergrond en hun liefde voor de Filipijnen.

Broeder Gibson is een succesrijk ondernemer die vrijwilligerswerk doet aan het Center for Entrepeneurship van de Marriott School van de Brigham Young University. Toen hij vijf jaar lang in het kader van zijn werk voor een stichting elke negen maanden naar de Filipijnen moest reizen, raakte hij bezorgd om het lot van de Filipijnen. 'Op mijn reizen zag ik een toenemend probleem onder teruggekeerde zendelingen. Daar ik mijn hele leven al problemen heb omgezet in gelegenheden, heb ik toen materiaal verzameld en een leergang geschreven in de hoop dat we op een dag onze droom konden waarmaken om Filipijnse teruggekeerde zendelingen te leren hoe ze een onderneming moeten opzetten en voeren.

FOTOGRAFEN: STEPHEN W. EN BETTE GIBSON

Jessie Mangguera startte na zijn afstuderen aan de Academy for Creating Enterprise een onderneming die pizza's verkoopt in twee kiosken en zestien scholen.

'De kansen voor veel leden in [ontwikkelings]landen liggen in zelfstandig worden,' vervolgt broeder Gibson, 'daar er voor de meeste mensen die in deze landen lid worden van de kerk geen baantjes zijn. Ze hoeven maar een paar fundamentele technieken te leren, en dan stijgt hun inkomen tot ver boven het niveau waarop ze het hoofd boven water kunnen houden.'

Na er onder gebed lang over nagedacht te hebben en er veel over gepraat te hebben, deden de Gibsons een geloofsstap in het onbekende. Ze pakten negen koffers, laadden dertien dozen vol boeken, trainingsmateriaal en tien notebookcomputers, en deden hun huis in de wijk Edgemont 11 in de ring Edgemont-Zuid (Provo) op slot.

Ze arriveerden in de tweede week van november 1999 in Cebu (Filipijnen). Ze hadden geen onderdak, geen gebouw voor de academie, en geen studenten. Maar ze hadden het geloof dat de Heer ze zou helpen als ze zelf hun best deden. Met de hulp van de kerkelijke onderwijsinstellingen begonnen ze aanvraagformulieren voor de academie te verspreiden onder ringpresidenten en bisschoppen. Na wat speurwerk hoorden ze van een voormalige ringpresident uit Cebu van een huis met twaalf slaapkamers, zeven badkamers, twee keukens en een grote woonkamer, die ze ombouwden tot trainingscentrum.

Toen ze het gebouw eenmaal gehuurd hadden, richtten ze hun aandacht op het bereiden van 4200 maaltijden die nodig waren om drie keer per dag 25 studenten te voeden tijdens een achtweekse interne cursus. Het huis moest ook gemeubileerd worden met bedden en beddengoed, tafels, stoelen, schoolborden en andere artikelen voordat de eerste les kon beginnen op 10 januari, minder dan twee maanden na de aankomst van het echtpaar Gibson.

'U kunt zich voorstellen hoeveel we baden', zegt zuster Gibson.

Kort nadat ze het huis gehuurd hadden, begonnen de Gibsons aan een dagelijkse gang naar het postkantoor om aanvragen op te halen. Dag

in dag uit troffen ze er geen aan. Maar toen kwamen er op een dag twee, vervolgens vier, toen zes.

'De taxichauffeur wist niet wat hij moest denken van onze vreugde toen ik op een dag elf aanvragen openscheurde en ze met tranen in mijn ogen las', zegt broeder Gibson. 'De kandidaten waren zo geweldig, maar het was droevig om te lezen over de frustraties en problemen waarmee ze geconfronteerd werden in hun pogingen om materieel en geestelijk het hoofd boven water te houden, zonder enige hoop voor de toekomst. Binnen zes weken na onze aankomst hadden we 95 aanvragen waaruit we er 25 kozen voor onze eerste cursus.'

Uit die eerste lichting werden twee studenten die hun getuigschrift gehaald hadden in dienst genomen en getraind als leerkracht aan de academie. 'We wisten dat het 't verstandigste was om Filipijnen te trainen die de leiding van de academie over konden nemen na ons vertrek', zegt zuster Gibson.

Sindsdien hebben er 172 studenten hun getuigschrift gehaald, terwijl er momenteel nog 25 studeren. Bijna tweederde van degenen die een getuigschrift hebben gehaald, hebben nu een goede baan of zijn werkzaam in een eigen zaak.

De Gibsons keerden in mei 2001, na een verblijf van achttien en een halve maand in de Filipijnen, terug naar huis. 'De ervaring om met getrouwe teruggekeerde zendelingen te werken, heeft ons verwachtingen overtroffen', zegt broeder Gibson. 'We hebben voor eeuwig vriendschap gesloten met honderden Chinezen en Filipijnen uit het hele land. We geloven stellig dat een sleutel tot zelfredzaamheid en een overvloedig leven voor kerkleden in [ontwikkelings]landen te vinden is in werken in micro-ondernemingen, waarvan vele aanvankelijk niet meer zijn dan een tafel of een deken, handelend in fruit, groente, snuisterijen of handwerkproducten.'

'Het materiële aspect van hun leven moet in evenwicht gebracht worden met het geestelijke', legt zuster Gibson uit. 'Teruggekeerde zendelingen willen graag iets veranderen aan hun omstandigheden, maar zijn vaak hulpeloos. (...) De academie verandert iets in hun denkwijze. Ze accepteren de omstandigheden niet meer zoals ze zijn, maar leren dat actie van hun kant de kwaliteit van hun leven kan verbeteren.

'We zien dat degenen die een getuigschrift hebben gehaald, geroepen worden tot leiderschapsposities in de kerk', gaat ze verder. 'Nu kunnen ze in minder tijd voorzien in het onderhoud van hun gezin en hebben ze meer tijd om in de kerk te werken.'

De academie wordt gefinancierd door een liefdadigheidsstichting die voornamelijk door de Gibsons gefinancierd wordt. 'Onze hoop voor de academie', zegt broeder Gibson, 'is iets te waardevols te scheppen dat blijvend is en zich vermenigvuldigt. Het opwindende eraan is dat het nu verder gaat onder Filipijns leiderschap.' ☐

Artikel aangepast overgenomen uit Church News, *21 juli 2001.*

Index gegevens kerkboeken Scandinavië uitgegeven

De kerk heeft onlangs een nieuw familiehistorisch middel uitgegeven voor mensen die meer gegevens willen vinden van hun Scandinavische voorouders. De Vital Records Index for Scandinavia op CD-ROM bevat de gegevens van 4,5 miljoen documenten die geëxtraheerd zijn uit geboorte-, doop- en huwelijksboeken uit Denemarken, Finland, Noorwegen en Zweden. Vrijwilligers hebben de gegevens geëxtraheerd uit kerkboeken uit de periode van achterin de zestiende eeuw tot 1905.

'Geboorte- en doopdocumenten bevatten meestal de namen van de ouders van het kind. Huwelijksdocumenten bevatten vaak de namen van de ouders van de bruid of bruidegom. Daarom kunnen er, met 4,5 miljoen van die documenten, best eens meer dan tien miljoen namen in de database 'staan', zegt Paul Nauta, manager communicatie voor de afdeling kerk- en familiegeschiedenis.

De database bevat bovendien brongegevens, waardoor de gebruikers in staat zijn om het oorspronkelijke document of de oorspronkelijke microfilm te doorzoeken op aanvullende gegevens.

De set van zeven cd's (artikelnummer 50108) is te koop bij de distributiecentrums van de kerk. ☐

President Monson wijdt standbeeld van Karl G. Maeser in Duitsland

President Thomas S. Monson, eerste raadgever in het Eerste Presidium, heeft op 14 juli 2001 een standbeeld ter ere van Karl G. Maeser bij het ringgebouw in Dresden gewijd.

'Eén land, één continent was niet genoeg voor het talent van Karl G. Maeser', zei president Monson in zijn eerbetoon aan de man die in Saksen de eerste bekeerling van de kerk was en die later het tweede hoofd was van de Brigham Young Academy, tegenwoordig bekend als de Brigham Young University. Het bronzen beeld is een replica van het origineel dat op de campus van de BYU staat.

Broeder Maeser en zijn vrouw, Anna, gingen in 1860 near de Salt Lake Valley. In 1876 koos Brigham Young hem om de school in Provo te besturen en een omgeving te scheppen waarin studerenden konden leren door de Geest van de Heer. Broeder Maeser stuurde de ontwikkeling van de BYU en het schoolwezen in het westen van de Verenigde Staten door de introductie van nieuwe educatieve methodes en de invoering van een erecode, en verzorgde de opleiding van de eerste bestuurders van het territorium Utah en van de kerk.

'We zijn bijeengekomen in Dresden, de stad waar Karl G. Maeser geboren is', zei president Monson in zijn wijdingsgebed. 'Wij zijn Duitsland en Saksen, waar hij vandaan is gekomen, dankbaar dat hij, net als de Heiland, toenam in wijsheid en grootte en genade bij God en mensen.'

Meer dan 350 mensen waren bij de wijding aanwezig, zowel leden van de kerk als plaatselijke overheidsdienaren. 'Ik vind het fijn om bij de wijding en onthulling van het standbeeld van onze zoon, Karl G. Maeser, te zijn', zei Thomas Pollock, burgemeester van Meissen, het stadsdeel van Dresden waarin het ringgebouw staat.

President Monson werd vergezeld door ouderling D. Lee Tobler van de Zeventig, president van het gebied Europa-Midden, en ouderling Merrill J. Bateman van de Zeventig, president van de Brigham Young University. In zijn toespraak zei ouderling Bateman dat de erecode die broeder Maeser ontwikkeld heeft, in wezenlijke vorm nog steeds aan de BYU geldt. 'Ik ben er trots op een opvolger van Karl G. Maeser te zijn,' zei hij. □

FOTOGRAAF: ROSS EZRA KENDELL

Bij de wijding door president Thomas S. Monson (midden) waren president Byron P. Hughes (links) van het zendingsgebied Leipzig, president Frank Jentzsch van de ring Dresden, Hans Schult, voormalig president van het district Berlijn, en de ouderlingen D. Lee Tobler en Merrill J. Bateman van de Zeventig aanwezig.

Extra ideeën voor de participatieperiode, december 2001

Jeugdwerkleidsters kunnen de volgende ideeën gebruiken als aanvulling op de participatieperiode in deze uitgave van de Liahona. *Voor de les, de instructies en de activiteit die overeenkomen met deze ideeën, raadpleegt u 'Wat een heerlijke dag' op bladzijde 4 en 5 van* De Kindervriend *in deze uitgave.*

1m Help de kinderen de profetieën over de geboorte van Jezus en zijn wederkomst ontdekken door een 'Bezing een kerstverhaal' voor te bereiden. Gebruik de platen van de geboorte van de Heiland en de wederkomst uit *Evangelieplaten* (EP).

Op de achterkant van elke plaat hecht u een korte uitleg van de getoonde gebeurtenis, de naam van de profeet die de gebeurtenis profeteerde, en de tekst waar de profetie te vinden is. Kies kinderen uit om de platen op te houden en het verhaal te vertellen. Zing een bijbehorend lied bij elke plaat. Bijvoorbeeld:

EP 201: Nephi – De moeder van de Heiland komt uit Nazaret (1 Nephi 11:13, 20–21).

EP 200: Nephi – Zijn naam zal Jezus Christus zijn (2 Nephi 25:19).

EP 203: Samuël de Lamaniet – Er zullen grote lichten en een nieuwe ster verschijnen (Helaman 14:2–5).

EP 240: Jesaja – Hij zal de zoon van onze hemelse Vader zijn (Jesaja 9:6).

EP 238: Matteüs – Jezus Christus zal weer terugkeren (Matteüs 16:27).

2. Laat een kind het verhaal van de geboorte van Jezus in Betlehem vertellen. Leg nadruk op de eenvoudige omstandigheden rond de geboorte van Jezus Christus en zing er een liedje over. Vergelijk die omstandigheden met wat er volgens de profeten tijdens zijn wederkomst zal gebeuren. Laat de kinderen teksten over de wederkomst opzoeken.

Maak vooraf stroken papier met daarop een samenvatting van elke tekst. (Bijvoorbeeld: Jesaja 65:25 – Er zal vrede op aarde zijn. Matteüs 16:27 – Hij komt met engelen aan zijn zijde. Matteüs 24:30 – Hij zal glorierijk op de wolken komen. Matteüs 24:36 – Niemand weet wanneer Hij zal terugkeren. 1 Tessalonicenzen 4:16 – De Heer zal op een teken uit de hemelen neerdalen. LV 76:108 – Hij komt om onze Koning te zijn. LV 133:25 – Hij zal onder zijn volk zijn en dat regeren.)

Hang een plaat van de Heiland op en laat de kinderen de woordstroken onder de plaat hangen als zij eenmaal de tekst hebben gevonden. Maak de kinderen het verschil duidelijk tussen de eenvoud van Christus' geboorte en de heerlijkheid van zijn wederkomst.

Vertel de gelijkenis van de tien maagden (Matteüs 25:1–13). Vóór de les lijmt u een plaat van een bijbelse lamp op karton, waarbij u de bovenkant niet dichtlijmt, zodat er strookjes papier in de lamp kunnen worden gedaan (zie 'Ik geloof dat Jezus terug zal komen', *De Kinderster*, september 1995, blz. 10–11). Leg uit dat wij, net als de vijf wijze maagden die waren voorbereid op de komst van de bruidegom, voorbereid kunnen zijn op de wederkomst van de Heiland.

Laat de kinderen iets opschrijven wat zij nu kunnen doen om hun lamp te vullen en klaar te zijn als de Heiland terugkomt. Laat elk kind zijn papiertje in de lamp doen.

Geef uw getuigenis dat wat wij doen ter voorbereiding op de wederkomst ons gelukkig zal maken en ons zal voorbereiden op ons leven bij onze hemelse Vader in het hiernamaals.

3. Aanvullende bronnen in *De Kinderster*: 'Samuël de Lamaniet vertelt over Jezus Christus', juni 1996, blz. 14–16; 'De tekens van Christus' geboorte', augustus 1996, blz. 2–4; 'De profeten getuigen van Jezus Christus' geboorte', december 1997, 8–9; 'God vertelt het aan zijn profeten', februari 1998, blz. 4; 'Zij getuigen van Hem', september 1999, 8–9; 'Bij zijn wederkomst', december 1999, blz. 12–13. □

De Kindervriend

VOOR DE KINDEREN VAN DE KERK VAN JEZUS CHRISTUS VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN ▪ DECEMBER 2001

Kerstboodschap van het Eerste Presidium
aan de kinderen van de wereld

Geschenken van de Heiland

Kerstmis is een heerlijk seizoen van vriendelijkheid, zorg en liefde. Het is een seizoen waarin de hele wereld blij is. Het is een seizoen van dienstbaarheid en geschenken geven.

De geschenken van de Heiland waren kostbaar en zeldzaam. Hij zegende de blinden zodat ze konden zien, de doven zodat ze konden horen en de kreupelen zodat ze konden lopen. Hij gaf licht in plaats van duisternis, vergeving aan wie zich bekeerde en hoop aan mensen in wanhoop.

Dit is een seizoen waarin we geschenken van vreugde en geluk aan anderen kunnen geven. Net als de Heiland kunnen wij de zieken bezoeken, de armen iets geven en de eenzamen opvrolijken.

In dit seizoen waarin we in dankbaarheid aan Hem denken, getuigen wij dat Jezus Christus als onze Heiland en Vriend in de wereld werd geboren. Wij getuigen dat Hij leeft. Moge onze hemelse Vader de kinderen overal zegenen met de vrede die komt door het geschenk van zijn Zoon.

Met vriendelijke groeten,
Het Eerste Presidium

Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson
James E. Faust

DAVID LINDSLEY, *DE GEBOORTE VAN JEZUS*

Wat een heerlijke dag!

Diane S. Nichols

'En tevens sprak hij over de profeten en zeide, dat een groot aantal had getuigd van de Messias, (. . .) deze Verlosser van de wereld' (1 Nephi 10:5).

Stel je eens voor dat je tweeduizend jaar geleden in Zarahemla woonde, een Nephitische stad met een hoge muur. En stel je voor dat je op een dag met je ouders in de stad loopt en een boel rumoer hoort. Je ziet boven op de stadsmuur een man staan. Hij profeteert van de Messias en legt uit wat er in Zarahemla en in het land van Jeruzalem gaat gebeuren als teken van zijn geboorte.

Jij en je ouders luisteren naar de man. Het is de profeet Samuël. De Lamanieten zijn jarenlang jullie vijanden geweest, maar terwijl je daar staat te luisteren, voel je dat hij de waarheid spreekt. Hij zegt dat over vijf jaar de Messias geboren zal worden in het land van Jeruzalem. En als hij geboren is, zal er een nieuwe ster verschijnen. Verder zal het in Zarahemla een dag en een nacht en een dag licht blijven.

Sommige mensen om je heen geloven Samuël niet en zijn heel boos. Ze bekogelen hem met stenen en schieten pijlen naar hem, maar hij ontsnapt.

Je ouders vertellen je dat Samuël een profeet van God is. Jij en je huisgenoten laten je dopen en bereiden je voor op de komst van de Messias. (Zie Helaman 16:1–5.) Jullie bestuderen samen de Schriften, bidden en gehoorzamen de profeten. Na vijf jaar verschijnt er inderdaad een nieuwe ster en blijft het een hele nacht licht. Je weet dat de Heiland is geboren. Wat een heerlijke dag!

Net zoals profeten van de geboorte van de Heiland hebben getuigd, zo hebben zij ook geprofeteerd dat Hij terug zal komen. Bij zijn wederkomst, zal Jezus Christus voor altijd heersen en regeren. Iedereen zal weten dat Hij de Zoon van God en de Verlosser van de wereld is.

Wij kunnen ons op zijn wederkomst voorbereiden net zoals de rechtschapen mensen in Zarahemla zich voorbereidden op zijn geboorte. We kunnen de woorden van de profeten volgen. We kunnen de Schriften bestuderen en bidden. We kunnen ons doopverbond nakomen en naar de ingevingen van de Heilige Geest luisteren.

Als we de profeet volgen, zullen we ons voorbereiden op Christus' wederkomst. Wat zal dat een heerlijke dag zijn!

Ideeën voor de participatieperiode

1. Vraag de kinderen hoe zij tegenwoordig een belangrijke boodschap aan de wereld door zouden geven. Leg uit dat er tweeduizend jaar geleden iets geweldigs gebeurde — Jezus Christus werd geboren. Onze hemelse Vader wilde dat mensen over de hele wereld dat wisten, dus stuurde Hij profeten om hun van de tekenen van de geboorte van de Heiland te vertellen. Vertel het verhaal van de Lamaniet Samuël. (Zie Helaman 13:1–16:8.) Laat de kinderen het verhaal spelen. Laat een wereldkaart zien. Vraag waar de mensen de nieuwe ster van de geboorte van de Heiland zagen. Leg uit dat de mensen in Betlehem en in Zarahemla (hoewel dat ergens ver weg in Amerika lag) de ster zagen. In het oosten wisten wijze mannen dat het een teken was dat de Heiland geboren was. Ze maakten een lange reis om Hem te aanbidden. (Zie Matteüs 2:1–12.) Leg uit dat wij ons moeten voorbereiden op de wederkomst van de Heiland net zoals mensen toen zich voorbereidden op zijn geboorte. Laat de kinderen iets opschrijven of tekenen wat zij kunnen doen om zich voor te bereiden. Vraag hun om hun ideeën met hun huisgenoten te delen.

2. Maak een puzzel van de plaat van Jezus' geboorte. Schrijf op de achterkant van ieder puzzelstuk een tekstverwijzing naar een profetie over de geboorte van de Heiland. Mogelijke teksten: Jesaja 7:14; 1 Nephi 11:13, 15, 18; 2 Nephi 25:19; Helaman 14:2–5. Leg de puzzelstukken op de vloer. Laat een kind een van de stukken uitkiezen. Laat een ander kind de tekst voorlezen. Bespreek wat de profetie of het teken was, en wanneer en waar die zou plaatsvinden. Laat de kinderen de puzzel in elkaar zetten. Zing een liedje of lofzang over de geboorte van Jezus. Getuig dat profeten ons hebben verteld dat de Heiland terug zal komen. □

BOVEN: ILLUSTRATOR: JOE FLORES; GRANT ROMNEY CLAWSON, DE WEDERKOMST, DETAIL; ONDER: ILLUSTRATOR: JERRY HARSTON

Raam

Als Jezus terugkomt, kan ik voorbereid zijn

Plakstrookje

Deel A

Ik kan dagelijks bidden.

Ik kan mijn doopverbond nakomen.

Ik kan de profeet volgen.

Ik kan de Schriften bestuderen.

Plakstrookje

Deel B

Instructies

1. Plak deze bladzijde op stevig papier.
2. Kleur de plaat met dingen die je kunt doen om je op de wederkomst voor te bereiden.
3. Knip deel A en B uit, en het raam in deel A.
4. Maak van ieder deel een koker door de strookjes tegen de achterkant van de tegenoverliggende rand te plakken.
5. Doe deel B in deel A. Als je deel B draait, zie je in het raampje plaatjes van dingen die je kunt doen om klaar te zijn voor Jezus' wederkomst. Kies iedere week één ding uit dat je gaat proberen te verbeteren zodat je voorbereid bent.

Een kerstviering
op het tempelplein

Rosalyn Collings

FOTOGRAAF: KELLY LARSEN, TENZIJ ANDERS IS AANGEGEVEN; *LINKS:* FOTOGRAAF: CRAIG DIMOND

Maria en Jozef in traditionele Japanse kleding waken over het kindje Jezus.

***Boven:* Deze houten beelden zijn uitgesneden door een lid van de kerk in Polen.**
***Links:* Waarheidsgetrouwe modellen van het kindje Jezus, Maria en Jozef.**

Kinderen over de hele wereld houden van Jezus Christus. Ze weten dat Hij hun Heiland is en dat Hij van hen houdt. Ieder jaar met Kerstmis vieren kinderen overal ter wereld de geboorte van Christus.

Vorig jaar hebben mensen die voor de kerk werken met Kerstmis prachtige kerstfiguren op het tempelplein in Salt Lake City neergezet. Ze hebben er honderden uren aan gewerkt om waarheidsgetrouwe modellen van Jezus als baby, Maria, Jozef, de herders en de wijzen te maken en hebben die op het grasveld bij de tempel gezet. Door die modellen konden bezoekers eraan denken dat de geboorte van Christus in Betlehem een ware gebeurtenis was en dat echte mensen, die niet zoveel anders waren dan wij, Hem eerden na zijn geboorte.

Vier kleinere kerststallen stonden rondom de vijver bij de tempel. Iedere stal kwam uit een ander deel van de wereld. Die stallen waren vooral voor de kinderen ontworpen zodat ze zich konden voorstellen hoe kinderen over de hele wereld zich de geboorte van de Heiland voorstellen.

Honderden lantaarntjes waren op een plein bij de tempel gezet. Het licht van die lantaarntjes herinnerde de bezoekers eraan dat Jezus Christus het licht van de wereld is. Op de lantaarntjes stonden de woorden *vreugde, vrede, hoop, licht* en *liefde* in vele talen.

Hoewel je in de kerststallen verschillende afbeeldingen van Christus zag, en de lantaarns versierd waren met woorden uit verschillende landen, hoorden ze allemaal bij hetzelfde verhaal. Jezus Christus was geboren om de Heiland van de wereld te worden. Zijn geboorte, zijn leven en zijn verzoening brengen vreugde, vrede, hoop, licht en liefde aan alle mensen. □

Figuren in kleurrijke Afrikaanse kleding aanbidden de Heiland bij zijn geboorte.

Deze oorspronkelijke Amerikaanse figuren dragen de klederdracht van de Tlinget stam in Alaska (Verenigde Staten).

AFTELLEN VOOR KERSTMIS

Hilary Hendricks

Instructies

Met Kerstmis denken we aan Jezus Christus. Maak de kerstplaat af zodat je enkele manieren ontdekt waarop je Hem kunt volgen.

Haal deze twee bladzijden uit het tijdschrift en plak ze op stevig papier. Knip dit gedeelte met instructies van de poster af. Knip de puzzelstukken op bladzijde 16 uit en doe ze in een envelop. Pak elke ochtend een puzzelstuk uit de envelop. Begin op 1 december. Zoek uit waar het stuk in de kerstplaat hoort. Lees de tekst en doe de activiteit; plak het stuk dan op zijn plaats. Op 25 december heb je dan van alles zoals Jezus gedaan en is je kerstplaat compleet! □

LV 35:26. Jezus Christus wil dat we gelukkig zijn. Maak een lijst van zegeningen die je gelukkig maken.

LV 19:38–39. Jezus Christus heeft ons gevraagd om altijd te bidden. Zorg dat je een gebed in je hart hebt waarin je onze Vader in de hemel voor je zegeningen bedankt.

3 Nephi 18:6–7. Jezus Christus heeft zijn volgelingen gevraagd om altijd aan Hem te denken, vooral tijdens het avondmaal. Schrijf in je dagboek hoe je over de Heiland denkt.

3 Nephi 12:9. Jezus Christus heeft beloofd dat hij de vredestichters zou zegenen. Zing een eerbiedig jeugdwerkliedje om nog meer vrede in je gezin te brengen.

Matteüs 22:34–40. Jezus Christus heeft ons geleerd dat we van onze naasten moeten houden. Doe samen met je huisgenoten iets aardigs voor een buur.

LV 89:10–11, 18–20. Jezus Christus heeft ons het woord van wijsheid geopenbaard. Bedank je hemelse Vader voor eten dat je sterk maakt.

3 Nephi 17:21–24. Jezus Christus heeft de kleine kinderen gezegend omdat Hij van hen hield. Laat een broer, zus, vriend of vriendin zien dat je van hem of haar houdt door samen iets te doen.

 AFTELL

Januari
President Gordon B. Hinckley vindt het heerlijk als er nieuwe tempels worden gebouwd.

Februari
Elia heeft de sleutels van de verzegelbevoegdheid teruggebracht. (Zie LV 110:13–16.)

Maart
De tempel is het huis van God.

April
Samuël ontving in de tempel openbaring. (Zie 1 Samuël 3:1–18.)

De tempel — eens zal ik er ook zijn

De kerk heeft de laatste jaren steeds meer tempels gebouwd. Een tempel is een plek van liefde en schoonheid. Onze hemelse Vader wil dat wij allemaal, zijn kinderen, de kans hebben om naar zijn tempel te gaan en alles te ontvangen dat nodig is om voor eeuwig met onze huisgenoten samen te zijn en weer bij Hem te wonen. In de tempel wordt ons uitgelegd wat het plan van onze hemelse Vader voor ons is. We kunnen daar als eeuwig gezin aan elkaar verbonden worden, en we kunnen de verordeningen verrichten die onze voorouders nodig hebben om diezelfde zegeningen te ontvangen.

Je kunt je nu al voorbereiden om naar de tempel te gaan door je geloof in Jezus Christus te versterken, de ingevingen van de Heilige Geest te leren herkennen en opvolgen, en de geboden na te leven. Bid veel als je de teksten op de poster uit het hoofd leert en erover nadenkt. Je liefde voor de tempel en je verlangen om zo te leven dat je daar eens naartoe kunt gaan, zullen dan groeien.

INSTRUCTIES

1. Haal de poster uit dit tijdschrift. Knip langs de stippellijnen boven de namen van de maanden.
2. Knip de plaatjes naast de poster uit en doe ze in een envelop.
3. Knip een van de figuurtjes met een koffer uit en kleur die. Knip het raampje in de koffer uit. Schrijf op de achterkant van de koffer je naam en de naam van de tempel waar je naartoe wilt gaan. Vouw de koffer dubbel en plak de zijkanten en de randen van de onderkant aan elkaar. Laat de bovenkant open.
4. Plak de poster zo mogelijk op dun karton. Pas op dat je geen lijm smeert rondom de gleuven in de poster waarin de koffer moet passen. Als je dat wilt, mag je een plaat van de tempel die het dichtstbij jou is over de plaat van de tempel van Salt Lake City plakken. Hang de poster op.
5. Begin in januari 2002. Lees het thema en de tekst op het pad aan het begin van iedere maand, en leer de tekst uit je hoofd. Doe het plaatje van de maand zo in je koffer dat je het plaatje door het raampje van je koffer kunt zien. Schuif de koffer in de gleuf van die maand op het pad naar de tempel. Gedurende het jaar raakt je koffer vol met dingen waardoor je meer over de tempel te weten komt en waardoor je je beter kunt voorbereiden om daar eens naartoe te gaan.

Er zijn nog meer exemplaren van de poster beschikbaar bij het distributiecentrum.

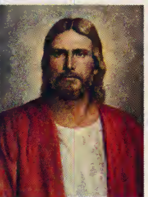
De tempel
Eens zal ik er ook zijn

'Want zie, dit is mijn werk en mijn heerlijkheid — de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39).

DECEMBER

JANUARI

Ik kijk graag naar de tempel.

'Wie mag staan in zijn heilige stede? Die rein is van handen en zuiver van hart' (Psalmen 24:3–2).

FEBRUARI

Ons gezin kan door de zegeningen van de tempel voor eeuwig samen zijn.

'Ik zal u de sleutels geven van het koninkrijk der hemelen, en wat gij op aarde binden zult, zal gebonden zijn in de hemelen' (Matteüs 16:19).

MAART

De tempel is het huis van God.

'Vestigt een huis, ja, een huis des gebeds, een huis van vasten, een huis des geloofs, een huis van wetenschap, een huis van heerlijkheid, een huis van orde, een huis van God' (LV 88:119).

APRIL

In de tempel komen hemelse zegeningen naar de aarde.

'En indien gij mijn geboden onderhoudt, en tot het einde toe volhardt, zult gij het eeuwige leven hebben, welke gave de grootste van alle gaven Gods is' (LV 14:7).

MEI

Mijn lichaam is een tempel.

'Weet gij niet, dat gij Gods tempel zijt en dat de Geest Gods in u woont? (. . .) Want de tempel Gods, en dat zijt gij, is heilig!' (1 Korintiërs 3:16–17.)

JUNI

Tempels zijn een teken van de ware kerk.

'Ik gebied u, al mijn heiligen, Mij een huis te bouwen' (LV 124:31).

JULI

Tempels zijn de kinderen van onze Vader in de hemel nu over de hele wereld ten zegen.

'En vele natiën zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, (. . .) opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen' (Micha 4:2).

AUGUSTUS

Wij dienen anderen door middel van tempelwerk.

'Hij zal het hart der vaderen terugvoeren tot de kinderen en het hart der kinderen tot hun vaderen' (Maleachi 4:6).

SEPTEMBER

Ik leef nu zo dat ik waardig zal zijn om naar de tempel te gaan en een zending te vervullen.

'Wie mijn geboden heeft en ze bewaart, die is het, die Mij liefheeft' (Johannes 14:21).

OKTOBER

Ik bereid me voor om naar de tempel te gaan door het plan van mijn hemelse Vader voor mij te volgen.

'Wij geloven dat de fundamentele beginselen en verordeningen van het evangelie zijn: ten eerste, geloof in de Here Jezus Christus; ten tweede, bekering; ten derde, doop door onderdompeling tot vergeving der zonden; ten vierde, oplegging der handen voor de gave des Heiligen Geestes' (Geloofsartikelen 1:4).

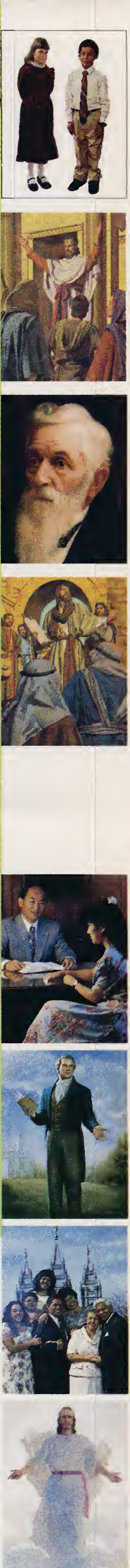
NOVEMBER

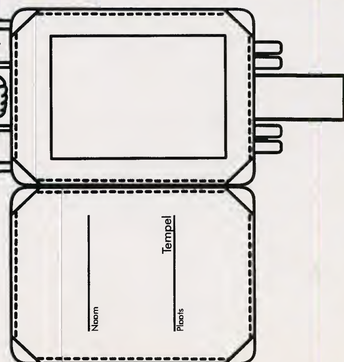
Ik ben dankbaar voor de zegeningen van de tempel.

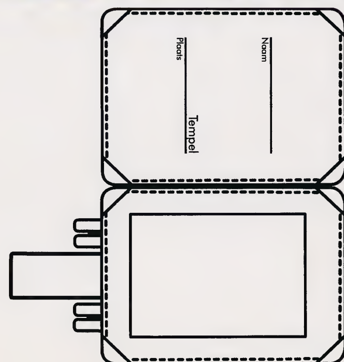
'Laat het hart van mijn ganse volk zich verheugen, dat (. . .) dit huis ter ere van mijn naam heeft gebouwd' (LV 110:6).

Als Jezus terugkomt, komt Hij naar de tempel.

'En indien gij getrouw zijt, zie, dan ben Ik met u, totdat Ik kom — En voorwaar, voorwaar zeg Ik u : Ik kom spoedig' (LV 34:11–12).

Mei
Ik houd mijn lichaam rein.

Juni
Salomo liet een tempel bouwen. (Zie 1 Koningen 8:12–21, 55–61.)

Juli
President Lorenzo Snow (1814–1901) profeteerde dat er over de hele aarde tempels gebouwd zouden worden.

Augustus
Maleachi zei dat het hart van de kinderen tot hun vaders gekeerd zou worden.

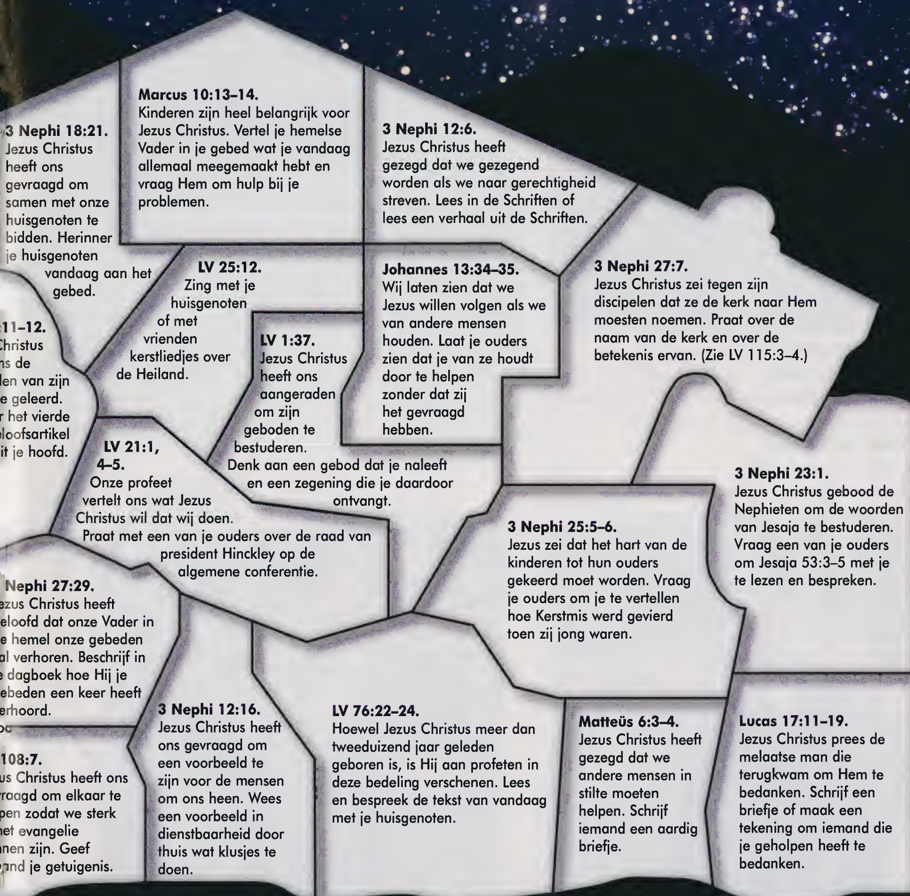
September
De bisschop of gemeentepresident begeleidt ons zodat we zo kunnen leven dat we naar de tempel kunnen gaan.

Oktober
Door de profeet Joseph Smith werden de kennis en het begrip van het heilsplan teruggebracht.

November
Ons gezin kan eeuwig samen zijn.

December
De Heiland zal weer naar zijn tempel komen.

ILLUSTRATOR: RICHARD HULL; *VAN BOVEN NAAR BENEDEN:* FOTOGRAAF: JED A. CLARK; ROBERT T. BARRETT, *ELIA BRENGT DE SLEUTELS VAN DE VERZEGELBEVOEGDHEID VAN HET PRIESTERSCHAP TERUG*; DEL PARSON, *DE HEER JEZUS CHRISTUS*; WILLIAM HENRY MARGETSON, *VISIOEN VAN DE JONGE SAMUËL*; FOTO-ILLUSTRATOR: MATTHEW REIER; SCHILDER: PAUL MANN; SCHILDER: LEWIS A. RAMSEY; SCHILDER: PAUL MANN; FOTO-ILLUSTRATOR: CRAIG DIMOND; DAVID LINDSLEY, *BROEDER JOSEPH*; FOTO-ILLUSTRATOR: STEVE BUNDERSON; GRANT ROMNEY CLAWSON, *DE WEDERKOMST*

EN VOOR KERSTMIS

Geschenkdoos

Kathy H. Stephens
ILLUSTRATOR: RANDALL J. PIXTON

Wat je nodig hebt: potlood, overtrekpapier, schaar, gekleurd papier of inpakpapier, dun karton, krijtjes, lijm of plakband en ander materiaal dat je als versiering wilt gebruiken.

1. Trek het patroon over en knip het uit. Leg het dan op het gekleurde papier of inpakpapier en knip het na. Plak dat papier op het karton en knip de geschenkdoos uit.

2. Maak op één kant van de doos een tekening of versier hem zo dat het een kerstboom lijkt, versierd met kant, lintjes, stickers en andere versiering.

3. Vouw de onderbroken lijnen en knip een gleuf bij A.

4. Plak de strookjes 1, 2, 3 en 4 met de *buitenkant* in de *binnenkant* van je geschenkdoos (zie voorbeeld).

5. Vul de doos met kleine cadeautjes of lekkernijen. Doe hem dan dicht door strookje A in gleufje A te schuiven. □

Plakstrookje 4

Strookje A

Gleufje A

Plakstrookje 3

Plakstrookje 2

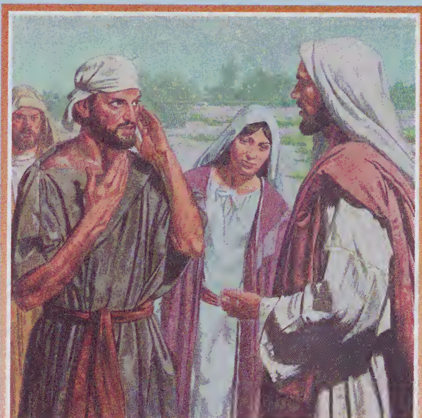
Plakstrookje 1

Voorbeeld

VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT

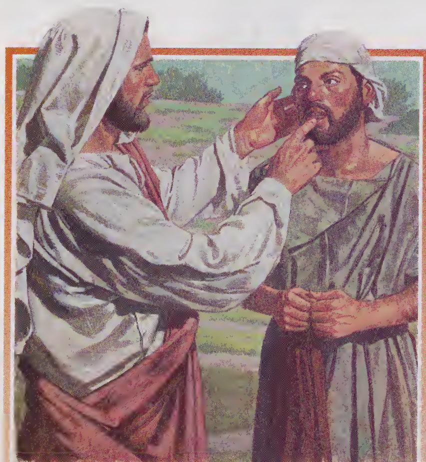
JEZUS GENEEST EEN DOVE

ILLUSTRATOR: ROBERT T. BARRETT

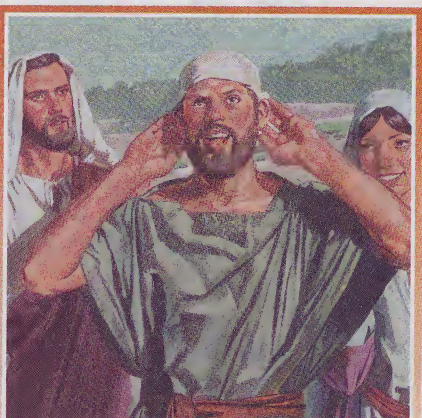
Op zekere dag brachten enkele mensen een dove man bij Jezus. Hij kon niet horen en ook niet erg goed praten. De mensen die hem gebracht hadden, wilden dat Jezus hem genas.

Marcus 7:32

Jezus nam de man apart. Toen deed Hij zijn vingers in de oren van de dove, raakte zijn tong aan en zegende hem.

Marcus 7:33–34

Nu kon de man horen en praten, en iedereen kon hem begrijpen. Jezus vroeg hun om niemand te vertellen wat er gebeurd was, maar zij vertelden het toch aan iedereen.

Marcus 7:35–36

VERHALEN UIT HET NIEUWE TESTAMENT

DE APOSTELEN HEBBEN EEN GETUIGENIS VAN CHRISTUS

Jezus was met zijn discipelen in Caesarea Filippi. Daar vroeg hij zijn discipelen wie de mensen dachten dat Hij was.

Matteüs 16:13; Marcus 8:27; Lucas 9:18

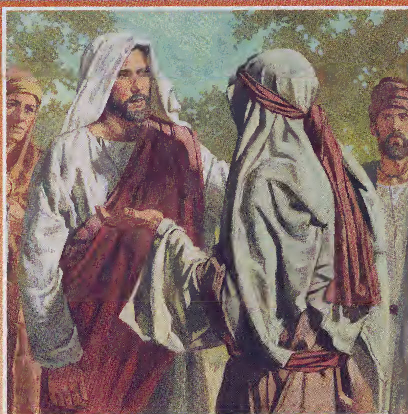
De discipelen zeiden dat sommigen meenden dat Hij Johannes de Doper was. Anderen dachten dat Hij Elias was of een andere profeet uit het Oude Testament die opgestaan was uit de dood.

Matteüs 16:14; Marcus 8:28; Lucas 9:19

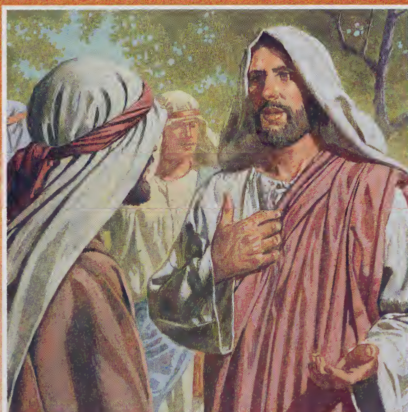
Toen vroeg Jezus aan zijn discipelen wie zijzelf dachten dat Hij was. Petrus zei: ‘Gij zijt de Christus, de Zoon van de levende God.’

Matteüs 16:15–16; Marcus 8:29; Lucas 9:20

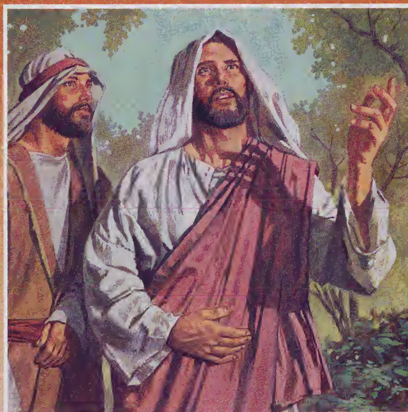
Jezus legde hem vervolgens uit dat je een getuigenis niet krijgt door de kennis van mensen. Een getuigenis krijg je door openbaring van God. Door openbaring wist Petrus wie Jezus was.

Matteüs 16:17

Jezus zei ook dat de ware kerk op Hem en zijn leringen gebouwd zou worden. Hij beloofde zijn discipelen dat Hij hun het priesterschap zou geven zodat zij de bevoegdheid zouden hebben om zijn kerk te leiden.

Matteüs 16:18–19

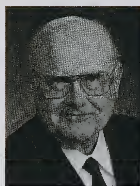

Toen zei Hij dat ze aan niemand moesten vertellen dat Hij de Christus was. Eerst moest Hij veel lijden, afgewezen worden door de leiders van de Joden, gedood worden en op de derde dag weer uit de dood opstaan.

Matteüs 16:20–21; Marcus 8:30–31; Lucas 9:21–22

ELKE DAG

Ouderling F. Enzio Busche, emeritus lid van de Zeventig

Toen ik een kind was en het leven ontdekte, had ik geen vader en moeder die me vertelden wie ik was, hoe ik blijvend gelukkig kon worden en wat er zou gebeuren als ik stierf. Mijn ouders hadden het evangelie van Jezus Christus niet en daardoor waren mijn kinderjaren in veel opzichten heel onzeker en was ik vaak angstig.

Maar bij alle herinneringen aan mijn kinderjaren is er in ieder geval eentje van vrede en vreugde. Dat is de herinnering aan Kerstmis. Kerstmis werd gevierd volgens de tradities en gewoonten van mijn geboorteland, Duitsland, en het was vooral op kinderen gericht.

Vier zondagen voor Kerstmis kon je bij ons thuis al voelen dat er voorbereidingen werden getroffen voor iets heilig en moois. Er werd dan een kleine krans met vier kaarsen op de woonkamertafel gelegd.

Op die eerste zondag werd de eerste kaars aangestoken. Het hele gezin zat aan de tafel, en we zongen kerstliederen en iedereen maakte kleine cadeautjes voor de andere gezinsleden.

Op de vierde zondag werd de laatste kaars aangestoken en dan werd de spanning voor de komende feestvreugde heel groot.

De kerstboom kwam bij ons altijd pas op 24 december. Op die dag moesten wij als kinderen ons buiten vermaken, boodschappen doen en zelf spelen. Ik weet nog hoe de tijd dan voortkroop.

Ons kinderen werd geleerd dat de kerstboom in al zijn heerlijke schoonheid, en de cadeautjes, het eten en de koekjes van het kleine kerstkind kwamen.

Dat gebrek aan logica stoorde ons helemaal niet. We geloofden dat er een bovennatuurlijk Christuskindpersoon bestond die op zo'n manier voor ons zorgde dat Hij één keer per jaar in levenden lijve bij ons kwam om al onze wensen en dromen te vervullen.

Ter voorbereiding maakten we onze slaapkamer schoon. We deden onze beste kleren aan. We hadden onze cadeautjes klaar. En wanneer de zon op die bijzondere dag begon te dalen, mochten wij ons klaarmaken om in de woonkamer te komen.

Volgens de gewoonte waren de deuren van de woonkamer op slot geweest omdat wij kinderen niet naar binnen mochten. Zo werd het een geheimzinnige plek. Af en toe hoorden we wel eens wat geruis van papier en een enkele keer probeerde een heel moedig kind wel eens door het sleutelgat te gluren — dan ontdekte hij dat de sleutel erin zat en dat de deur van binnen af gesloten was.

Als moeder eindelijk besliste dat we schoon waren, netjes, ons haar gedaan en dat onze kamer in orde was, vroeg ze ons heel goed te luisteren. Plotseling hoorden we dan een klein belletje rinkelen en ons hart klopte zo hard dat het bijna ontplofte. Dit was het grote ogenblik! Nu werden de deuren opengedaan en mochten we de woonkamer betreden. En daar was hij — een kerstboom van de vloer tot het plafond! We roken de heerlijk, verse geur en zagen een heleboel kaarsjes branden. Onze vader, die toevallig al in de kamer was toen wij binnenkwamen, lette goed op dat er geen brand kon ontstaan.

De kerstboom was rijkelijk versierd met versieringen die we alleen met Kerstmis konden bewonderen. Midden in de boom was een wassen beeldje van een klein Christuskind omgeven door stralende engelen van goudpapier en zijde.

Mijn huisgenoten kwamen dan rondom de boom staan en we zongen vier of vijf kerstliederen. Daarna mochten wij kinderen kijken waar ons geschenkhoekje was, met een deken bedekt.

Die traditie op kerstavond maakte dat wij sterke gevoelens van heiligheid, vreugde, liefde, dankbaarheid en veiligheid ontwikkelden. Die gevoelens, die werden

ILLUSTRATOR: N. KAY STEVENSON; HEINRICH HOFMANN, HET BEELD VAN CHRISTUS, DETAIL

uitgestraald door de symboliek van het kleine wassen beeldje van het Christuskind, dat we alleen met Kerstmis te zien kregen, waren van grote invloed op ons allemaal.

Vele jaren later, toen ik volwassen was en zelf een gezin had, hoorden wij de boodschap van het evangelie van Jezus Christus toen de zendelingen aan onze deur kwamen. Die zendelingen hadden iets — een uitstraling van vertrouwen, hoop, veiligheid en liefde — die in het begin op een sprookje leek.

Kon het waar zijn? Kon het echt waar zijn dat we allemaal kinderen van een liefdevolle hemelse Vader zijn en dat ik door de Geest van Jezus Christus de gevoelens kon begrijpen die ik in mijn kinderjaren met Kerstmis had gehad? Doordat deze deur voor ons openging, doordat wij inzichten kregen die leidden tot onze bekering en doop, merkten we dat het iedere dag Kerstmis kan zijn als we ons altijd op Hem richten, naar Hem luisteren en Hem met een liefhebbend, dankbaar hart omarmen. Er kwam zoveel vreugde in mijn gezin toen we onze ziel openstelden voor het licht van het evangelie van Jezus Christus!

Nu Kerstmis weer dichterbij komt, weet ik dat het iedere dag Kerstmis voor ons kan zijn net zoals in mijn kinderjaren op 24 december, als we altijd aan Jezus Christus denken, ons altijd op Hem richten, altijd getrouw aan Hem zijn en altijd van Hem houden. Dat is mijn wens voor alle kinderen — dat jullie tijdens dit kerstfeest thuis met diezelfde gevoelens gezegend zullen worden. □

PUZZELSTUKKEN: AFTELLEN VOOR KERSTMIS

Hilary Hendricks

Zie de instructies op bladzijde 8 van deze uitgave van *De Kindervriend*.

ILLUSTRATOR: MIKE EAGLE

Tempels tot zegen van levenden en overledenen

'De tempel geeft ons de hoogste zegeningen die er bestaan,' zei ouderling Russell M. Nelson tijdens een haardvuuravond te Rotterdam op 12 september; 'bereid u nú voor op de tempel.' De leden in Nederland en België zijn binnenkort een tempel rijker. De voortgang van de bouw van de Den Haag-tempel is de afgelopen zomer naar wens geweest. Het gebouw heeft duidelijker vorm gekregen, en intussen is met de afwerking van een en ander begonnen.

Beeld van de engel Moroni

Eind augustus werd bekendgemaakt dat op 19 september het beeld van de engel Moroni op de toren van de Den Haag-tempel zou worden geplaatst. Later is die datum gewijzigd in 21 september, en wel om een bijzondere reden. Op 21 september 1823 is namelijk de engel Moroni voor het eerst aan Joseph Smith verschenen. Daarom besloot het Eerste Presidium de genoemde datum te kiezen voor het plaatsen van het beeld van Moroni op drie bijzondere tempels: de eerste kleine tempel in Europa (Den Haag-tempel), de vorig jaar als honderdste ingewijde Boston-tempel en de in herbouw zijnde, historische Nauvoo-tempel. Omdat het materiaal voor deze aflevering van Kerknieuws op 21 september al ingeleverd moest zijn, komt een verslag van die feestelijke gebeurtenis in de volgende *Liahona* waar plaats is voor nieuws uit eigen land, het februarinummer.

Tempelverordeningen voor het heil van de leden van Christus' kerk

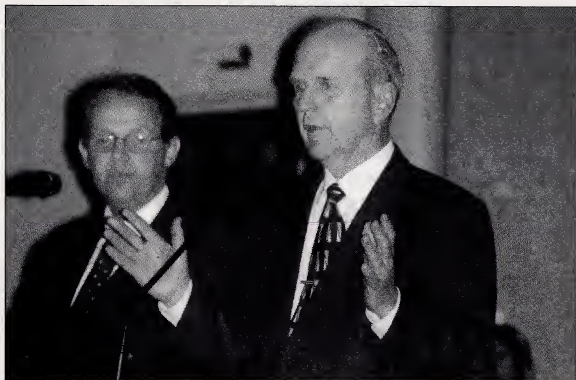
Het evangelie leert ons dat het hoogste wat we kunnen bereiken is, na de opstanding in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terug te mogen keren en dan eeuwige nakomelingschap te hebben. Om dat te kunnen bereiken moeten we aan twee voorwaarden voldoen: we moeten tijdens dit leven ons best doen de geboden van de Heer te gehoorzamen en ons oprecht van onze overtredingen bekeren, en we moeten de verordeningen ontvangen die onze hemelse Vader ons heeft voorgeschreven. De eerste van die verordeningen zijn de doop en de gave van de Heilige Geest; laatste verordeningen die ons voorbereiden op en toegang geven tot het eeuwig leven zijn de tempelverordeningen. 'Al deze priesterschapsverordeningen in de tempel zijn essentieel voor het heil en de verhoging van de kinderen van onze Vader in de hemel', heeft president Howard W. Hunter gezegd.[1]

De verordening waarvoor we de meeste tijd in de tempel doorbrengen, is de begiftiging. Tijdens een ruim anderhalf uur durende dienst leren we over het ontstaan van de aarde, de herkomst van de mens, het doel van dit leven en onze uiteindelijke bestemming. Daarbij sluiten we verbonden om specifieke geboden van onze hemelse Vader te gehoorzamen; wanneer we dat werkelijk doen, zal Hij ons rijkelijk zegenen. Voor deze diensten worden twee zalen ingericht in de nieuwe tempel die nu in Zoetermeer wordt gebouwd.

Belangrijke verordeningen zijn ook de verzegelingen: het eeuwig huwelijk en de verzegeling van kinderen aan hun ouders. President Hunter heeft daarover gezegd: 'Ook het celestiale huwelijk is een tempelverordening, waarbij de vrouw aan de man en de man aan de vrouw voor eeuwig wordt verzegeld. Natuurlijk weten

FOTO: FRANS HEIJDEMANN

Het bouwterrein van de tempel in Zoetermeer, van achteren gezien.

FOTO: FRANS HEIJDEMANN

Ouderling Russell M. Nelson tijdens een haardvuuravond te Rotterdam: 'Bereid u nú voor op de tempel. Het is makkelijker om een tempel te bouwen dan om de mensen zo op te bouwen dat ze waardig zijn om naar de tempel te gaan.'

we dat het burgerlijk huwelijk bij de dood eindigt; maar een eeuwig huwelijk dat in de tempel is gesloten, kan voor altijd voortduren. Kinderen die na een eeuwig huwelijk uit een man en vrouw voortkomen, zijn automatisch voor eeuwig aan de ouders verzegeld.'[2]

Als er voor het sluiten van een huwelijk in de tempel al kinderen waren geboren, kunnen die kinderen in de tempel aan hun ouders worden verzegeld. Voor dat doel zijn er in iedere tempel verzegelkamers, ook straks in de Den Haag-tempel.

Plaatsvervangende verordeningen ten bate van de overledenen

Het zou niet eerlijk zijn als de mensen die zijn gestorven zonder dat ze de kans hebben gehad om het evangelie te leren kennen en de verordeningen ervan te ontvangen, daardoor niet in de tegenwoordigheid van onze hemelse Vader terug konden keren. Maar Hij is rechtvaardig en biedt ook hen die mogelijkheid. Toen Jezus Christus aan het kruis was gestorven en zijn geest bij de geesten van andere overledenen vertoefde, heeft hij het zendingswerk onder de doden georganiseerd. President Joseph F. Smith zag dat op 3 oktober 1918 in een visioen dat wij nu kennen als afdeling 138 van de Leer en Verbonden; de apostel Petrus schreef erover in een brief aan de leden van de vroegchristelijke kerk.[3]

De verordeningen voor de doden worden plaatsvervangend verricht door de leden van Christus' kerk die nog in leven zijn. Het idee van plaatsvervangers is niet nieuw; al ten tijde van het Oude Testament bestonden er ceremonieën waarin met plaatsvervangers werd gewerkt. Gods Zoon was zelf een Plaatsvervanger toen Hij voor onze zonden leed en stierf. En na zijn opstanding hebben de leden van zijn kerk zich plaatsvervangend laten dopen ten behoeve van de mensen die zonder het evangelie waren gestorven. Dat is gedurende bijna vier eeuwen gebeurd; in 397 na Christus werd door het Concilie van Carthago een einde gemaakt aan de doop voor de doden.[4]

Toen de apostel Paulus de leden te Korinthe de opstanding der doden wilde uitleggen, verwees hij naar de doop voor de doden. Deze plaatsvervangende verordening was kennelijk goed bekend bij de leden, want hij wijdde er slechts enkele woorden aan: 'Wat zullen anders zij doen, die zich voor de doden laten dopen? Indien er in het geheel geen doden opgewekt worden, waarom laten zij zich nog voor hen dopen?'[5]

Dit jaar is, op 15 juni, een doopvont geplaatst in de tempel te Zoetermeer (zie ook de foto's in Kerknieuws van november 2001). Ook daar kan vanaf volgend jaar de plaatsvervangende doop ten behoeve van overledenen worden gedaan. En zoals we voor onze begiftiging en verzegelingen naar de tempel kunnen gaan, kunnen we die verordeningen in dezelfde tempel ontvangen ten behoeve van mensen die gestorven zijn. Daarom gaan we keer op keer terug naar de tempel: om het verlossingswerk voor de doden te doen en zelf te worden opgebouwd door onze deelname aan de verordeningen in het huis van de Heer.

Dichterbij de Heer, dichterbij onze voorouders

In het vorig jaar verschenen boek over tempels[6], dat ik iedereen kan aanbevelen, vertelt Frances Hodgson hoe bezoeken aan de tempel haar en haar man helpen, wanneer ze problemen hebben of iets willen doen aan problemen van hun studerende kinderen. Ze vasten en bidden voor het kind in kwestie en bezoeken vervolgens de tempel, waar ze een of meer diensten meemaken, het probleem overdenken en er nogmaals over bidden. Grote zegeningen waren het resultaat.[7] Van veel meer mensen heb ik gehoord dat bezoek aan de tempel hen helpt bij problemen van allerlei aard.

In de tempel worden we niet afgeleid door dingen uit de wereld. Zuster Borcherding, mater van de Frankfurt-tempel, sprak daarover tijdens de ringconferentie in Apeldoorn op 2 september: 'Zodra we de tempel be-

treden, laten we de wereld achter ons.' We komen in de tempel niet alleen dichterbij onze hemelse Vader, maar ook de geestelijke sluier die ons scheidt van de mensen die gestorven zijn, wordt daar dunner. Zuster Borcherding vertelde over een opmerkelijke ervaring.

De ouders van een meisje van 15 jaar waren al lange tijd niet meer actief in de kerk. De ouders hadden gehoord dat hun dochter niet lang meer te leven had, maar durfden er niet goed met haar over te praten. Toen ze hun vertelde dat ze zo graag in de tempel aan hen wilde worden verzegeld, besloten ze weer naar de kerk te gaan, en na verloop van tijd waren ze zo ver dat ze inderdaad naar de tempel konden gaan. In de verzegelkamer leek ze met iemand te praten. Toen ze haar vroegen met wie ze praatte, wees ze naar een 'lege' stoel en zei: ' Met opa; daar zit hij.' Na afloop van de verzegeling vertelde ze ook dat haar opa had gezegd dat zij spoedig bij hem zou zijn. Die avond overleed ze in haar slaap.

Onze voorbereiding

President Borcherding van de Frankfurt-tempel citeerde in zijn toespraak tijdens de laatstgehouden ringconferentie te Apeldoorn de woorden van Christus tot zijn discipelen: 'Want wat zou het een mens baten, als hij de gehele wereld won, maar schade leed aan zijn ziel?'[8] Wij moeten inderdaad in gedachte houden dat onze geestelijke vooruitgang belangrijker is dan onze aardse bezittingen, die we immers toch niet mee kunnen nemen naar een volgend leven.

Een bezoek aan het huis van de Heer is heel wat waard. Meer dan eens hebben we kunnen vernemen wat voor grote offers andere leden daarvoor hebben gebracht. In augustus ontmoette ik in de Frankfurt-tempel leden uit Kroatië. Met een grote groep hadden ze een busreis van 16 uur gemaakt om daar te komen. Alleen al de busrit kostte hen per persoon ongeveer een derde van een gemiddeld maandsalaris in hun land. Velen waren met hun hele gezin naar de tempel gekomen. Ik bedacht dat ze zich heel lang op dat tempelbezoek moeten hebben voorbereid en er heel wat voor over hadden.

Naast planning en financiële voorbereiding is geestelijke voorbereiding minstens zo nodig. Ouderling Russell M. Nelson heeft daarover gesproken tijdens de algemene conferentie in april.[9] Hij noemde de noodzaak van het naleven van de gedragsnormen. Hij zei daarover: 'We mogen ons niet haasten. We kunnen de voorbereiding niet afraffelen en het risico lopen dat we verbonden verbreken die we eigenlijk niet hadden mogen sluiten. Dat zou nog erger zijn dan helemaal geen verbonden sluiten.'

'De voorbereiding omvat ook de aanvraag van een tempelaanbeveling', zei ouderling Nelson, en hij legde uit waarom de bisschop en een lid van het ringpresidium met ons bespreken of wij werkelijk de juiste instelling hebben om naar de tempel te gaan. 'Omdat de tempel het huis van de Heer is, wordt het toegangsbeleid door Hem bepaald. We gaan als zijn gast naar binnen. Een tempelaanbeveling is een kostbaar bezit en een tastbaar teken van gehoorzaamheid aan God en zijn profeten.'

Ook om de inwijding van een tempel bij te wonen, is een aanbeveling vereist. Niet dezelfde aanbeveling die we nodig hebben om voor verordeningen naar de tempel te gaan, maar een speciale aanbeveling voor de inwijding. Wanneer de datum van de inwijding van de Den Haag-tempel bekend is, zal ook daarover zeker meer bekend worden gemaakt.

Andere tempels

Het zal nog een aantal maanden duren tot we in een tempel in Nederland de verordeningen voor ons heil en dat van onze voorouders kunnen ontvangen. Intussen kunnen de leden die in het bezit zijn van een geldige tempelaanbeveling, in elke tempel ter wereld aan die verordeningen deelnemen. Er zijn al meer dan honderd tempels in gebruik. De leden uit Nederland en België zijn voorlopig in de eerste plaats nog aangewezen op de Frankfurt-tempel; sommigen zullen de Londen-tempel nog bezoeken. Voor wie verder van huis komt, is een bezoek aan de Preston-tempel (Noord-Engeland) of van de tempel in Zweden, Zwitserland of Spanje evenzeer aan te bevelen. Voor onze geestelijke vooruitgang maakt het geen verschil: iedere tempel biedt dezelfde mogelijkheden om de wil van onze hemelse Vader met betrekking tot de mensen beter te leren kennen en begrijpen, evenals de zegeningen die Hij voor ons in gedachte heeft. □

Frans Heijdemann

Eindnoten

1. *Tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen,* blz. 30. Ook in *De Ster,* mei 1995, blz. 4.
2. Idem.
3. 1 Petrus 3:18–21.
4. Beschreven door Mark E. Petersen in *Utah Genealogical and Historical Magazine,* april 1933, blz. 63. Zie ook: LeGrand Richards, *Een wonderbaar werk en een wonder,* blz. 141.
5. 1 Korintiërs 15:29.
6. *Tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen,* in diverse talen verkrijgbaar bij de distributiecentra van de kerk, prijs ca. 2,50 euro.
7. *Tempels van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen,* blz. 69.
8. Matteüs 16:26.
9. Russell M. Nelson, *Uw voorbereiding op de tempelzegens,* in de *Liahona,* juli 2001, blz. 37.

Kerk overvol bij haardvuuravond met ouderling Nelson in Rotterdam

Op 12 september vond in Rotterdam een haardvuuravond plaats met ouderling Russell M. Nelson van het Quorum der Twaalf Apostelen als spreker. De belangstelling voor deze avond was bijzonder groot, zelfs zo groot dat er niet voldoende zitplaatsen waren. Na de fraaie zang van een voor deze gelegenheid samengesteld vrouwenkoor gaf president Andersen van het zendingsgebied Amsterdam zijn getuigenis dat de ware kerk op aarde is, met het juiste gezag om de verordeningen te bedienen die de mensen nodig hebben om bij hun hemelse Vader terug te keren.

Hij citeerde het getuigenis van Alma over Jezus Christus tot het volk in Gideon: 'Hij zal uitgaan en pijnen en smarten en allerlei verzoekingen doorstaan; en dit geschiedt, opdat het woord moge worden vervuld, dat zegt: Hij zal de pijnen en krankheden van zijn volk op Zich nemen' (Alma 7:11).

Vervolgens citeerde hij uit de toespraak van Jakob tot de Nephieten: 'Hij komt in de wereld, opdat Hij alle mensen mogen redden, indien zijn naar zijn stem willen luisteren; want ziet, Hij lijdt de pijnen van alle mensen, ja, de pijnen van ieder levend schepsel, van alle mannen, vrouwen en kinderen die tot Adams geslacht behoren. Dit lijdt Hij, opdat de opstanding tot alle mensen moge komen en allen op de grote oordeelsdag voor Hem zullen kunnen staan' (2 Nephi 9:22).

President Andersen zei: 'Ik getuig dat Hij leeft. Hij is de Zoon van God, Hij is onze Redder en Verlosser. Hij houdt van ons. Wij moeten zijn geboden gehoorzamen.'

Een betere wereld

Ook zuster Nelson gaf haar getuigenis. Ze vertelde dat ze tien kinderen en 52 kleinkinderen hebben. Op een dag, toen al die kleinkinderen bij elkaar waren, zongen ze:

'k Hoor bij een liefderijk gezin, zij houden veel van mij.

'k Wil altijd met hen samen zijn tot in de eeuwigheid.

Ja, ons gezin kan altijd zo blijven door Vaders mooie plan.

Het is toch o zo fijn om bij elkaar te zijn, en de Heer vertelt ons hoe dat kan.

('Ons gezin kan eeuwig zijn', *Lofzangen*, nr. 204)

'Zelfs de kinderen in De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen weten dat onze hemelse Vader een plan voor ons heeft, zodat we als gezin eeuwig bij elkaar kunnen zijn en bij Hem terug kunnen komen', zei zuster Nelson. 'Ik ben blij dat ik een vrouw ben en dat ik lid ben van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen. De kerk geeft ons alles wat we nodig hebben.'

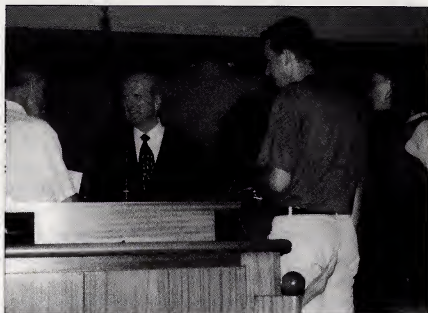
Ze verwees naar de toespraak van koning Benjamin in het Boek van Mormon: 'En gij zult niet toestaan, dat uw kinderen hongerig of naakt gaan; evenmin zult gij toestaan dat zij de wetten van God overtreden, met elkaar vechten en twisten en de duivel dienen, (...) maar gij zult hun leren om in de wegen der waarheid en ingetogenheid te wandelen; gij zult hun leren elkander lief te hebben en elkander te dienen' (Mosiah 4:14–15).

'Zou dit geen betere wereld zijn als iedereen dat advies op zou volgen?'

FOTO'S: FRANS HEIJDEMANN

Na afloop van de haardvuuravond in Rotterdam nam ouderling Nelson de tijd om een praatje te maken met de aanwezige leden.

Velen maakten gebruik van de gelegenheid om ouderling Nelson persoonlijk te spreken.

vroeg zuster Nelson. Ze bedankte ook het koor voor de fijne zang en iedereen voor de samen gezongen openingslofzang. 'De Heilige Geest spreekt door muziek. "Het gezang der rechtvaardigen is een gebed (...) en zal met een zegening op hun hoofd worden beantwoord" (Leer en Verbonden 25:12)'.

Vrede voor uw kinderen

Ouderling Nelson vertelde dat ze eerder in Rotterdam waren geweest, in 1983. Hij was toen nog chirurg en nog niet als apostel geroepen, maar zijn vrouw zong in het Mormoons Tabernakelkoor, en trad met het koor op in De Doelen – 'en ik had het voorrecht om haar muziekboeken te dragen', zei hij.

Verwijzend naar de ramp die de dag voor de haardvuuravond (11 september) door terroristen was veroorzaakt, zei ouderling Nelson: 'Waarom kunnen er zulke vreselijke dingen in de wereld gebeuren? Omdat de mens de vrijheid van handelen heeft gekregen.' Mét die vrijheid krijgen we te maken met de gevolgen van de goede en slechte keuzes van de mensen.

Hij las uit het boek Jesaja: 'En al uw kinderen zullen van de Here worden geleerd, en groot zal de vrede uwer kinderen zijn.' (Jesaja 54:13 KJV.)

'Hoe kunnen wij vrede vinden?' vroeg ouderling Nelson. 'Alleen door Jezus Christus. Wat leren we onze kinderen en kleinkinderen, zodat zij de vrede van Christus zullen hebben?' Vervolgens noemde hij een aantal dingen die even goed op ons betrekking hebben als op onze kinderen, maar we zullen ze hier vermelden zoals ouderling Nelson ze verwoordde.

'Leer uw kinderen God lief te hebben en in Hem te geloven. Elk van hen is een zoon of dochter van God.

'Leer uw kinderen dat Jezus Christus de Zoon van God is. Als Zoon van een onsterfelijke Vader en een sterfelijke

FOTO'S: FRANS HEIJDEMANN

Zuster Nelson (rechts) en haar tolk, Margriet Noot, tijdens de haardvuuravond in Rotterdam.

moeder heeft Hij het vermogen geërfd om zijn leven af te leggen en weer op zich te nemen. Hij heeft dat vrijwillig gedaan. Hij is in oneindig veel dingen een voorbeeld voor ons geweest.

'Leer uw kinderen de profeten van God te eren. Ten tijde van het Oude Testament waren er profeten nodig; hoe meer hebben we profeten nodig in deze gecompliceerde tijden!

'Leer uw kinderen het belang van priesterschapsgezag. Laat ze begrijpen wat voor iets wonderbaarlijks het is dat het priesterschap in de laatste dagen is hersteld. Hemelse boodschappers zijn naar de aarde gekomen om de verschillende sleutels van het priesterschap te herstellen. Elke roeping in de kerk komt door het priesterschapsgezag.

'Leer uw kinderen hun ouders te eren. Maak het hun gemakkelijk om dat te doen. Af en toe moeten ze worden bijgestuurd; doe dat liefst onder vier ogen.

'Leer uw kinderen goede zendelingen te zijn. Als zendeling hoeft u niet beslist een naamplaatje te dragen. Veel leden zijn de beste zendelingen voor hun familie, hun buren en hun vrienden.'

Ouderling Nelson vertelde over de tijd dat hij als chirurg in een ziekenhuis werkte. Op een dag vroeg een verpleegster hem na een operatie: 'Waarom bent u anders dan andere chirurgen?' Hij zei: 'Als u echt vindt dat ik anders ben, dan is dat waarschijnlijk omdat ik geloof dat het Boek van Mormon het woord van God is.' Hij leende haar en haar man zijn eigen exemplaar van het Boek van Mormon, onderwees hen thuis in het evangelie en doopte hen. Jaren later, toen ouderling Nelson als apostel een ringconferentie bezocht en die zuster in de zaal zag zitten, voelde hij zich gedrongen om te vragen hoeveel mensen uit haar familie- en kennissenkring bij de kerk waren gekomen. Het waren er tachtig. 'Dat illustreert wat voor een potentieel een ieder van ons heeft', zei ouderling Nelson.

'Leer uw jongens, wanneer ze nog jong zijn, dat ze goede zendelingen moeten worden. Af en toe heb ik het voorrecht om nieuwe zendelingen hun zendingsgebied toe te wijzen. Elke vrijdag zitten we met het zelfde probleem: we hebben eigenlijk niet genoeg nieuwe zendelingen.

'Leer uw kinderen dat zede gedragsnormen moeten naleven om naar de tempel te gaan. Bereid u nú voor op de tempel. Het is makkelijker om een tempel te bouwen dan om de mensen zo op te bouwen dat ze waardig zijn om naar de tempel te gaan. De tempel geeft ons de hoogste zegeningen die er bestaan.

'Leer uw kinderen het woord van wijsheid te houden. Leer ze hun studie af te maken. Een opleiding volgen is een godsdienstige plicht. Alles wat we tijdens ons leven leren, kunnen we meenemen naar het volgende leven.

'Leer uw kinderen goede burgers van hun land te zijn. Leer ze hun vaderland lief te hebben en te respecteren.'

'U bent gezegend omdat u het evangelie van Jezus Christus kent', zei ouderling Nelson. 'U kunt voor altijd leven, u zult opstaan, u zult geoordeeld worden en beloond worden naar uw daden en naar de verlangens van uw hart.' □

Frans Heijdemann

KORT NIEUWS

Aankondiging: nieuwjaarsconcert Apeldoorn op 12 januari

In de ring Apeldoorn is het traditie geworden om het nieuwe jaar in te luiden met een nieuwjaarsconcert. Op zaterdag 12 januari 2002 om 19.30 uur is het weer zo ver. Wie de instrumentale solisten zullen zijn bij het komende nieuwjaarsconcert, zal nog bekend worden gemaakt. Voor het vocale aandeel is een beroep gedaan op het vocaal ensemble Con Amore, dat korte koorwerken van Mozart en Fauré ten gehore zal brengen, naast gedeelten uit musicals van Jerry Bock en Andrew Lloyd Webber.

Nieuwe kerkgebouwen in gebruik genomen

In Paramaribo (Suriname) is op 8 juli het nieuwe kerkgebouw ingewijd dat dit jaar is voltooid, en waar de leden lang naar hebben uitgezien. De gemeente Spijkenisse, die jarenlang een kerkgebouw heeft gedeeld met de wijk Rotterdam 2, heeft het afgelopen voorjaar een eigen kerkgebouw in gebruik genomen.

Winnaar fotowedstrijd

In de fotowedstrijd van dit jaar is, gezien het kleine aantal inzendingen, één prijs toegekend, en wel aan Lydia Stekkinger uit de wijk Arnhem. Door onvoorziene omstandigheden is er in deze aflevering geen plaats voor foto's van de zomerkampen; er zal het komend jaar alsnog aandacht aan worden besteed. □

Aanslagen in VS laten invloed gelden

De aanslagen op grote gebouwen in New York en Washington op 11 september, waarbij duizenden mensen om het leven kwamen, hebben ook hun invloed gehad op het doen en laten van de leden van de kerk. Mary Alice Wahlstrom (75) en haar dochter Carolyn Beug (48) uit Kaysville (Utah) waren die ochtend op weg van New York naar huis, toen hun vliegtuig gekaapt werd en het World Trade Center trof. Geen van de passagiers heeft het overleefd.

Huisonderwijzers in New York hebben het die dag druk gehad met het opsporen van de leden van de hun toegewezen gezinnen. Uiteindelijk kon men melden dat er niemand vermist werd. Een wonder mag dat heten, want meer dan vijftig leden waren werkzaam in kantoren in de ingestorte torens.

Sommigen hebben weten te ontkomen, anderen waren die dag niet naar hun werk gegaan. Bijvoorbeeld Stuart Smith, die juist die ochtend had besloten zijn zoontje zelf naar de schoolbus te brengen en daarna eerst samen met zijn vrouw te ontbijten. Kerkgebouwen in Manhattan werden 's avonds beschikbaar gesteld als verblijfplaats voor mensen die door de recente gebeurtenissen niet naar huis konden.

Het Tabernakelkoor zou die avond een concert geven. Leiders van de kerk besloten onmiddellijk na het gebeurde, het concert af te gelasten en in plaats daarvan een herdenkingsdienst te houden, waar het Tabernakelkoor heeft gezongen en president Hinckley heeft gesproken. Op 14 september zijn er in de Tabernakel twee herdenkingsdiensten geweest, waarin het Tabernakelkoor toepasselijke muziek heeft gezongen en leden van het Eerste Presidium hebben gesproken.

Ook in duizenden ringen en wijken zijn er herdenkingsdiensten gehouden. President Hinckley was nog die zelfde dag te gast in het televisieprogramma *Larry King Live* van de CNN. 'We zijn bedroefd over de verschrikkelijke verliezen die we hebben geleden', zei hij. 'Wij kunnen niet alles begrijpen, maar we weten wel dat onze Vader van ons houdt en over ons waakt (...) en dat er na dit leven nog een leven is, dat even werkelijk en even zeker is als dit leven.'

Op de vraag of God de tragedie niet had kunnen voorkomen, antwoordde president Hinckley: 'Ja; ik geloof dat Hij almachtig is. (...) Zijn wijsheid is groter dan die van mij. Hij ziet meer dan wat ik kan zien. Maar ik heb enorm groot vertrouwen dat Hij die het leven ziet in de werkelijke en eeuwige zin, zal zorgen voor de mensen die lijden zoals die mensen hebben geleden.'

Op 11 september was een groot aantal nieuwe zendelingen 's morgens vroeg vertrokken vanaf het opleidingscentrum voor zendelingen in Provo (Utah) en op weg gegaan naar zendingsgebieden overal ter wereld. Een aantal vliegtuigen strandde onderweg toen alle luchtvaartverkeer stil werd gelegd. Die zendelingen zijn tijdelijk in andere zendingsgebieden aan het werk gegaan.

Ook ouderling Russell M. Nelson, die op 11 september per vliegtuig van Londen naar Amsterdam zou gaan, kwam vast te zitten. 'We hebben ge-

beden dat er een manier zou komen om naar Amsterdam te reizen, en het is gelukt', vertelde hij de volgende avond in Rotterdam. 'We hebben gisteren gezien wat voor ellende het teweeg brengt als er mensen zijn die niet God dienen, maar doen wat de tegenstander wil.' In zijn toespraak besprak hij vervolgens, hoe wij vrede kunnen verkrijgen door het evangelie na te leven. □

Frans Heijdemann

Gemeente Paramaribo in de groei

In Suriname bestaat de kerk uit één gemeente, Paramaribo, die deel uitmaakt van het zendingsgebied West-Indië. Er zijn meer dan 400 leden en er werken twaalf voltijdzendelingen. In andere plaatsen wordt nog geen zendingswerk gedaan, althans niet door voltijdzendelingen, omdat de veiligheid er onvoldoende is. Maar dankzij de Surinaamse radio en televisie dringt het evangelie nu ook tot die plaatsen door.

Sinds de gemeente Paramaribo het nieuwe kerkgebouw in gebruik heeft genomen, is de gemeente zichtbaar gegroeid.

De gemeente Paramaribo heeft de afgelopen maanden een opmerkelijke vooruitgang gezien. Broeder Abdoelhamid Mike, administrateur van de gemeente Paramaribo, schrijft: 'Vanaf de inwijding van de nieuwe kerk op 8 juli 2001 zijn er ongeveer 15 nieuwe dopelingen. Haast elke zondag is er een doopdienst. De zendelingen en de leden verrichten prima werk. Er is elke week een radio-uitzending en één keer in de maand een film over de kerk.' □

Met dank aan
broeder C.R. Kirschbaum

Wijk Den Haag-Scheveningen bidt voor zendingswerk

Op zondagmorgen 4 maart liepen in alle vroegte een aantal leden van de wijk Den Haag-Scheveningen naar de hoogste duin van Den Haag. Het was vooral voor de oudere leden een aardig zware klim maar boven. Onder leiding en op initiatief van bisschop Paul Uyleman werd hier een korte bijeenkomst gehouden om het zendingswerk te versterken en in gezamenlijk gebed een zegen voor het gebied Den Haag aan de Heer te vragen.

Xander Uyleman, zendingsleider van de wijk, las Alma 26:22 voor, waarin staat we, dat indien wij succesvol willen zijn in het zendingswerk, dienen te bidden zonder ophouden, goede werken moeten voortbrengen en geloof moeten oefenen. Dan is het ons gegeven 'duizenden zielen tot bekering te brengen'. Hierna sprak bisschop Uyleman een gebed uit, waarin hij vroeg de harten van de mensen in ons gebied te verzachten, zodat zij ontvankelijk zullen zijn voor de boodschap van het evangelie. Ook bad hij de Heer ons te zegenen met het vermogen om goede zendelingen te zijn. Zoals vaak het geval is met zendingswerk, is ons geduld op de proef gesteld. Er kwamen niet gelijk dopelingen. Wel mochten wij enige groei zien in de vorm van leden die vanuit andere gebieden woonachtig werden in onze wijk. De zendelingen en de leden werken goed samen. Het resultaat hiervan was een doopdienst in de maand augustus. De volgende doopdienst is inmiddels gepland. Wij als leden moeten nu doorgaan en zorgen dat we altijd voldoen aan de voorwaarden uit Alma 26 om nog meer mensen succesvol tot het evangelie van Christus te brengen. Het startsein is gegeven! □

Frank Oddens

In het zendingsveld

■ **ALBANIË**

Marten en Pietje Mulder
Liahona Fondacioni
Shqiperia Tirana Mission
P.O. Box 2984
Rruga Myslym Shyri Nr. 99
Tirana, Albanië

■ **CANADA**

Vincent Noot
Canada Vancouver Mission
8440 Williams Rd
Richmond, B.C.
V6Y 2X4, Canada

■ **DUITSLAND**

Äsbjørn van der Vlis
Deutschland-Mission München
Lommelstrasse 7
D-81479 München

Jarl Rijken
Deutschland-Mission Hamburg
Rugenbarg 7a
D-22549 Hamburg

Dikkie Kniest
Frankfurt-tempel
Talstrasse 10
D-61381 Friedrichsdorf

■ **ENGELAND**

Daniël Vels
Benjamin Kempenaers
England Manchester Mission
Trafalgar House
110 Manchester Road
Altrincham, Cheshire
WA14 1NU, Engeland

■ **FRANKRIJK**

Alexander Neophytou
Mission française
de Marseille
48, avenue Robert Schumann
F-13090 Aix-en-Provence

■ **SCHOTLAND**

Tirza Reijnders
Frederik Elzinga
Scotland Edinburgh Mission
51 Spylaw Road
Edinburgh EH10 5BP,
Schotland

■ **VERENIGDE STATEN**

Vincent Feith
Utah Salt Lake City
Mission
2102 South 1300 East
Suite 102, Salt Lake City,
Utah 84106, USA

Misha van Eeden
Historic Temple Square Mission
P.O. Box 112110
Salt Lake City
Utah 84147-2110, USA

Lydia de Jong
Utah Ogden Mission
2133 Washington Blvd
Ogden, Utah 84401, USA

Garrett Mackay
Spanish Speaking
Pocatello Idaho Mission
1070 Hiline Road
Suite 320
Pocatello, Idaho 83201
USA

■ **WEST-INDIË**

Azad Nazir
Efraín Rosema
West-Indische Zending
Koosstraat 6, Paramaribo
Suriname

Robert Broekman
Russell Demeyere
West Indies Mission
P.O. Bag 543
Valsayn, Trinidad
West Indies

Nieuwe zendeling

Naam:
Daniël Vels

Unit:
Apeldoorn

Zendingsgebied:
Manchester
(Engeland)

Ga je op zending?

Stuur ons dan je naam, het zendingsgebied, uit welke wijk of gemeente je komt, de plaats van het opleidingsinstituut, wanneer je zending begint, het adres van het zendingskantoor en een goede pasfoto! Stuur die liefst zo snel mogelijk na ontvangst van de zendingsoproep, want het duurt ongeveer drie maanden (soms vier) tot een naam op deze pagina kan worden vermeld. Zend die gegevens aan:

Nieuwsredactie Liahona,
Grovestins 64,
7608 HN Almelo, Nederland

Foto's niet met nietjes of paperclips vastmaken!

Familieleden van zendelingen

Als het zendingskantoor verhuist van het zendingsgebied waar uw familielid op zending is, geef dan a.u.b. het nieuwe adres door aan de nieuwsredactie. Anders blijft het oude (en dus verkeerde) adres op deze bladzijde staan.

21992 120 EUROPE CENTRAL AREA (DUTCH)

DE ZEGENINGEN VAN DIENSTDOEN IN DE TEMPEL

In ons streven om dichter tot de Heer te komen en antwoorden op onze gebeden te krijgen, kunnen we door dienstdoen in de tempel om zijn leiding vragen. We verrichten dan niet alleen een onmisbare vorm van dienstbetoon voor de overledenen in de geestenwereld, maar ontvangen bovendien zelf zegeningen door onze tempelgang. De Heer belooft ons: 'Ik zal Mij in dit huis in barmhartigheid aan mijn volk openbaren' (LV 110:7).

John A. Widtsoe (1872–1952), die later lid werd van het Quorum der Twaalf Apostelen, getuigt dat 'de tempel een plek is waar we openbaring mogen verwachten'. Als we naar de tempel gaan, zegt hij, 'krijgen we op de meest onverwachte momenten, binnen of buiten de tempel, een openbaring, de oplossing voor het probleem waar wij mee zitten.' ('Temple Worship', *The Utah Genealogical and Historical Magazine,* april 1921, blz. 63–64.)

GEBEDEN VERHOORD

Toen de zon op een mooie junimorgen opging, begon een echtpaar hun dag met een dankgebed. Die dag zouden ze er getuige van zijn dat hun gebeden, die ze al dertien jaar opzonden, verhoord werden. Hun zoon van 27 en zijn vrouw hadden met liefdevolle bisschoppen gewerkt aan het op orde brengen van hun leven om in aanmerking te komen voor een tempelaanbeveling. Die ochtend zouden ze voor eeuwig aan elkaar verzegeld worden.

De dankbare moeder herinnert zich: 'De vreugde die we voelden, was onuitsprekelijk. Toen we met onze zoon en zijn lieve vrouw in de tempel zaten, moest ik denken aan de tijd dat hij veertien was en verkeerde keuzen begon te doen die hem wegvoerden van de leiding van de Geest. De tijd kwam dat we extra hulp nodig hadden van onze liefhebbende hemelse Vader.

'Naar de tempel gaan was altijd belangrijk voor ons geweest, en we hadden het gevoel dat we op die heilige plek voor onze zoon moesten bidden. Elke keer dat we naar de tempel gingen, voegden we de naam van onze zoon toe aan de gebedsrol.

'We wilden dat onze gebeden diezelfde dag nog verhoord werden — of de dag daarna op zijn laatst. Maar de jaren gingen voorbij en onze zoon bleef minder-actief. Maar we hadden de hoop niet opgegeven. Vaak voelden we de troostende invloed van de Heilige Geest. Op een avond, toen mijn man en ik in de tempel aan het bidden waren, liet de Geest ons onmiskenbaar weten dat er over onze zoon gewaakt werd en dat hij zich uiteindelijk zou bekeren en weer actief zou worden in de kerk. Er werd ons ook ingegeven dat we nooit moesten opgeven en nooit moesten ophouden van hem te houden. Ons geloof werd erdoor versterkt, en we kregen een sterk gevoel van gemoedsrust.

'En toen kwam die gewijde dag waarop onze gebeden werden verhoord.'

BELOOFDE ZEGENINGEN

De ervaring van dit echtpaar was de vreugdevolle vervulling van een profetische uitspraak die president Gordon B. Hinckley gedaan heeft: 'Ik beloof u dat u, als u naar het huis van de Heer gaat, gezegend zult worden en dat het leven fijner voor u zal zijn. (. . .) Maak gebruik van de gelegenheid om naar het huis van de Heer te gaan en deel te hebben aan alle fijne zegeningen die u daar kunt ontvangen.' (Haardvuuravond, Lima [Peru], 9 november 1996.)

Sommige kerkleden wonen ver van een tempel af. Maar wij kunnen allemaal dusdanig leven dat we voor een tempelaanbeveling in aanmerking komen, en we kunnen er allemaal een krijgen. En we kunnen onze voorouders de tempelzegeningen aanbieden door hun namen op te zoeken en die in te dienen voor het verrichten van tempelverordeningen. Wat voor tempelwerk onze omstandigheden ook toelaten, ze zullen ons tot zegen zijn door ons grotere gemoedsrust te geven, en meer geloof, hoop en geestelijke leiding. □

ILLUSTRATOR: SHERI LYNN BOYER DOTY

Op zoek naar

Lindy Taylor

Ze was nog maar twaalf, maar ze was wijs genoeg om op te zien naar de hemel en te geloven.

Mijn ogen beginnen te prikken als ik door de rook fiets die van de barbecue langs de straat komt. Ik doe ze net lang genoeg dicht om in een gat in het wegdek terecht te komen, waardoor ik bijna van mijn fiets val. Ik richt mijn aandacht weer op de weg voor mij en we fietsen verder door het neonlicht en het licht van de koplampen van tegemoetkomend verkeer. Alles lijkt een beetje heiig op deze hete, zwoele decemberavond in Bangkok (Thailand).

Zuster Jones en ik zetten onze fietsen voor een flatgebouw. Terwijl we de trap oplopen, vraag ik: 'Wie gaan we bezoeken?'

'Ze heet Nóg', antwoordt zuster Jones. 'Ze is twaalf en ze is afgelopen maand gedoopt.'

Ik herinner me dat ik van Nóg gehoord heb. Ze was door haar moeder bij de zendelingen geïntroduceerd. Haar moeder was niet geïnteresseerd in de kerk, maar dacht dat het christendom Nóg wel zou aanstaan.

De zendelingen hadden geaarzeld om een twaalfjarige les te geven, maar toen ze Nóg over onze hemelse Vader en Jezus Christus waren begonnen te vertellen, was ze geboeid geweest. Ze had haar ogen niet van ze af kunnen houden.

Ik ben ontroerd door het beeld van dit kleine meisje dat in de bloemenstal van haar ouders aan een drukke straat werkt, en dat de Heiland leert kennen. Ik vraag me af hoe een klein meisje het evangelie van Jezus Christus heeft kunnen aanvaarden terwijl het zo strijdig is met haar boeddhistische cultuur.

We kloppen op de lichtgroene deur en worden binnen gevraagd door Nógs moeder. We doen onze schoenen uit en gaan de eenkamerflat binnen. Voordat we kunnen vragen waar Nóg is, horen we haar stem ons roepen vanaf het balkon: 'Zusters, kom snel.'

We stappen het kleine balkon op dat uitkijkt over de drukke straat. Nóg pakt me bij de hand, wijst naar de hemel en vraagt: 'Kunt u ze zien? Kunt u die bijzondere sterren zien?'

Ik kijk omhoog en zie tussen de wolken door sterren zwakjes stralen. 'Welke?' vraag ik.

'Die vijf kleintjes, daar. Je kunt ze alleen op sommige avonden zien', antwoordt ze.

Ik kijk nog eens en zie door de vervuiling en het licht van de grote stad heen een groepje van vijf piepkleine sterretjes. Ik vraag hoe het haar gelukt is om ze te zien, omdat ze maar zwakjes schijnen.

Nóg antwoordt eenvoudig: 'Ik zoek ze elke avond, en vanavond heb ik ze gevonden.'

Ik kijk naar Nóg, die aandachtig naar de avondhemel staart. Haar gezicht is vredig, haar gelaat schijnt. Het zijn eenvoudige woorden van een kind, maar ik bedenk hoeveel ze lijken op de woorden van de wijzen van weleer (zie Matteüs 2:2). Hoe lang moeten die wijzen de hemelen afgezocht hebben, op zoek naar de ster. Hoe opgewonden moeten ze geweest zijn toen ze hem zagen.

ILLUSTRATOR: SCOTT SNOW

de ster

Nóg, een bloemenmeisje van twaalf, heeft Jezus Christus leren kennen tussen de chaos van het centrum van Bangkok, boven de rook, de lichten en de vervuiling van de wereld. Nóg had de woorden van Christus gezocht en die herkend en ijverig gevolgd, net als de wijzen. Zij is een van degenen die 'naar de Messias uit[zien en] geloven in Hem' (Jarom 1:11).

Hoe kon een klein meisje zo bereidwillig het evangelie van Jezus Christus aanvaarden dat haar familie en haar cultuur zo vreemd was? Mijn vraag wordt beantwoord nu ik op de derde etage op een klein balkon sta, boven de vervuiling en het lawaai — naast Nóg, die opkijkt naar de hemelen. □

Lindy Taylor is lid van de wijk Lakeview 1 in de ring Orem-Lakeview (Utah).

ONZE KINDEREN TIENDE LEREN BETALEN

C. Elmer Black jr.

Toen onze dochter nog klein was, merkten mijn vrouw en ik dat de kinderen in onze wijk elke zondag bij het kantoortje van de administrateur in de rij gingen staan om hun tiende — meestal slechts enkele centen — aan een lid van de bisschap te geven, dat elk kind prees. Tegen de tijd dat onze dochter drie was, betaalde ze enthousiast haar tiende.

Wij, als ouders, gaven het goede voorbeeld hierin door zelf onze tiende te betalen, en we versterkten dat voorbeeld nog door evangeliebesprekingen. Daarbij leerden we drie lessen over het onderwerp kinderen tiende leren betalen.

■ *Onderwijs door voorschrift en voorbeeld.* Kinderen kunnen veel over tiende leren door naar het jeugdwerk te gaan, maar hun ouders zijn hun belangrijkste leerkrachten.

'Onderwijzen doet u door voorschrift en voorbeeld, en in woord en daad', heeft president Ezra Taft Benson (1899–1994) gezegd. 'Een goed voorbeeld is de beste leraar. Daarom is het de primaire taak van een [ouder] om het goede voorbeeld te geven' ('Worthy Fathers, Worthy Sons', *Ensign*, november 1985, blz. 35).

Het beginsel tiende betalen wordt kinderen beter bijgebracht als ze lessen over tiende leren uit het leven van hun ouders, familieleden en kerkleiders. Ouders kunnen hun onderwijs aanvullen met lessen uit het *Hulpboek voor de gezinsavond* (catalogusnummer 31106 120) en ze kunnen die lessen verder verbeteren met de onderwijstips uit *Onderwijzen - geen grotere roeping* (catalogusnummer 36123 120). Bovendien kunnen liedjes en lofzangen het belang van tiende betalen nog eens onderstrepen.

Het gebod wordt nog verder beklemtoond als we kinderen vragen om tijdens de gezinsavond een korte les over tiende te geven. Herhaling is essentieel, vooral voor kleine kinderen.

■ *Onderwijs door lof en aanmoediging.* We moeten onze kinderen uitvoerig prijzen als ze proberen de voorschriften die ze leren na te leven, ongeacht hoe goed of slecht zij ze begrijpen.

President Gordon B. Hinckley heeft gezegd: 'Ik zal altijd dankbaar zijn voor een vader en moeder die, zolang als ik me kan herinneren, ons leerden tiende betalen. (. . .) We hebben nooit het gevoel gehad dat het een opoffering was om onze tiende te betalen. Wij

Wonen kinderen met hun ouders de tiendevereffening bij, dan gaan ze het belang inzien van het naleven van de wet van tiende.

LINKSONDER: FOTO-ILLUSTRATOR: CRAIG DIMOND; LINKSBOVEN: FOTOGRAAF: KELLY LARSEN

zagen het als een plicht, die wij zelfs als kleine kinderen nakwamen zoals de Heer had aangegeven, en waardoor wij zijn kerk hielpen met het grote werk dat zij moest volbrengen' (Zie *De Ster*, mei 1991, blz. 3–4).

Wonen kinderen met hun ouders de tiendevereffening bij, dan gaan ze het belang inzien van het naleven van de wet van tiende. Door een formeel gesprek met hun bisschop of gemeentepresident kunnen jonge mensen ertoe gebracht worden te besluiten getrouwe tiendebetalers te worden en te blijven. Aanmoediging door een priesterschapsleider kan ook geloof ontwikkelen en respect opwekken voor priesterschapsgezag.

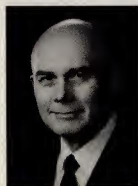
■ *Onderwijs met de Geest.* Als kinderen kennis krijgen door de Geest, dan neemt hun bereidwilligheid om te gehoorzamen toe. Kinderen, van welke leeftijd dan ook, worden geraakt door de Geest als zij bidden over de wet van tiende en als hun ouders er getuigenis van geven.

Oudere kinderen zijn in staat te begrijpen dat de bouw van tempels en kerken, het drukken en distribueren van kerkmateriaal en het financieren van het zendingswerk over de hele wereld mogelijk worden door het geloof van tiendebetalers. Maar groeien ze op en groeit hun begrip, dan neemt ook de verleiding toe, inclusief de verleiding van het materialisme. Om die reden moet jongeren geleerd worden om de leidende invloed van de Geest te herkennen en erop te reageren, de Geest die hun alles zal tonen wat zij moeten doen. (Zie 2 Nephi 32:5.)

Leren ouders hun kinderen getrouw en consequent om tiende te betalen, dan zal dat ertoe bijdragen dat hun kinderen een getuigenis krijgen van een goddelijke wet die hun de rest van hun leven tot zegen zal zijn. □

C. Elmer Black jr. is lid van de wijk Clinton in de ring Jackson (Mississippi).

'EEN TOETS VAN ONZE PRIORITEITEN'

Ouderling Dallin H. Oaks heeft verteld hoe hij zijn kinderen tiende heeft leren betalen:

'Mijn grootouders (. . .) gebruikten het voorbeeld van één ei op tien of één kistje perziken op tien kistjes. Jaren later heb ik dezelfde soort voorbeelden gebruikt om onze kinderen het beginsel van de tiende bij te brengen.

'Ouders zijn altijd op zoek naar betere onderwijsmethoden en soms hebben die inspanningen onverwachte gevolgen. In een poging om ons zoontje het beginsel van de tiende bij te brengen, legde ik hem uit wat één tiende betekent. (. . .) Toen ik mijn — naar mijn mening — duidelijke uitleg gegeven had, wilde ik even toetsen of onze zevenjarige zoon de uitleg goed begrepen had. Ik vroeg hem zich voor te stellen dat hij een boer was die er eieren en jonge dieren bij had gekregen. Ik gaf hem de aantallen erbij en vroeg hem wat hij de bisschop als tiende zou geven. Hij dacht even diep na en zei toen: "Ik zou hem een stokoud paard geven."

'Natuurlijk hebben we nog wat doorgepraat over het beginsel van de tiende en ik ben er trots op dat hij en zijn broers dat beginsel goed hebben geleerd en toegepast. Maar ik heb vaak moeten denken aan de woorden van die kleine jongen als ik merkte hoe sommige volwassen leden van de kerk tegen de wet van tiende aankijken. Ik denk dat er nog altijd leden zijn die in houding en gedrag laten blijken dat zij de bisschop zoiets als "een stokoud paard" willen geven.

'Tiende betalen toetst onze prioriteiten' ('De tiende', *De Ster*, mei 1994, blz. 35). □

TAMBULI

Wandelen in geloof

in de Filipijnen

Roger Terry

Bobby en Abigail Moreno uit Baguio (Filipijnen) weten iets van geloof af. Zij weten ook iets af van Moroni's verklaring 'God heeft niet opgehouden een God van wonderen te zijn' (Mormon 9:15). Hun zoon, Kinjiro, was geboren met een cyste die de linkerkant van zijn hersenen ervan weerhield zich te ontwikkelen. Hij was de dood nabij en de artsen gaven zijn ouders niet veel hoop.

Abigail komt uit een sterk mormoons gezin — haar vader is ouderling Edison M. Cabrito, een van de gebiedszeventigen — maar haar familieleden die geen lid van de kerk waren, waren eerder geneigd haar te vermanen dan haar gerust te stellen in deze tijd van beproeving. 'Dat komt doordat je lid van een andere kerk bent', bestraften ze haar. 'Kom bij ons terug. Dan wordt hij wel beter.'

Maar ze bleef sterk in haar geloof. Ze vertelde hun dat haar zoon door de priesterschap gezalfd was en dat de leden in de tempel voor hem hadden gebeden. 'Ik geef de hoop niet op', zei ze. 'Hij blijft in leven.'

En hij bleef inderdaad in leven. Kinjiro is nu drie, en al is de weg naar genezing niet makkelijk geweest, hij is een opgewekt, lief jongetje. Toen zijn ouders hem voor het eerst mee naar huis namen, dachten de artsen niet dat hij lang zou leven. Maar bij het vorige onderzoek is gebleken dat zijn hersenen zich ontwikkeld hebben, en de prognose is nu veel optimistischer.

'Hij leeft al drie jaar,' zegt zijn moeder, 'en ik weet dat hij langer zal leven, wat ik weet dat hij een taak heeft om onze hemelse Vader te dienen.'

Geloof uit zich op veel verschillende wijzen. Soms, zoals bij de familie Moreno, resulteert het oefenen van geloof in een wonder, maar het gebeurt vaker dat geloof een minder opvallende uitwerking heeft. Het kan de discipelen van de Heer bijvoorbeeld in staat stellen om geduldig

Ouderling Edison M. Cabrito houdt de kinderbijlage van september 1991 in zijn hand, met op de voorplaat zijn dochtertje Jan Michelle. *Vlnr:* Abigail Moreno, Florciele Cabrito, Kinjiro Moreno, ouderling Cabrito, Jan Michelle en Iris Yvonne Cabrito.

FOTOGRAAF: ROGER TERRY

beproevingen en moeilijkheden te doorstaan; het kan ertoe bijdragen dat ze nederig blijven als ze wereIds succes hebben; of het kan ze de kracht geven om pal te staan voor het goede als dat populair noch prettig is.

Volgens elk van die normen is het geloof levend onder de heiligen der laatste dagen in de Filipijnen — een land dat nog maar veertig jaar geleden is toegewijd aan de verkondiging van het evangelie. (In april 1961 heeft ouderling Gordon B. Hinckley, die toen assistent van het Quorum der Twaalf Apostelen was, de eilanden opengesteld voor het zendingswerk.) Het leven is niet makkelijk voor de meeste leden hier. Overal is armoede, en de verleidingen en kwade invloeden die overal in de wereld om zich heen grijpen, hebben dit tropische land ook niet overgeslagen. Toch leiden veel leden een voorbeeldig leven van toewijding en dienstbaarheid, en achter elk leven schuilt een verhaal van geloof.

'DE BEPROEVING VAN UW GELOOF'

In Ether 12:6 heeft Moroni het over 'de beproeving van uw geloof'. Geen enkele heilige der laatste dagen is uitgesloten van die beproeving, want de Heer zegt: 'Mijn volk moet in alle dingen worden beproefd, opdat zij er op mogen worden voorbereid de heerlijkheid te ontvangen, die Ik voor hen heb' (LV 136:31).

Een goed voorbeeld van het doorstaan van die beproeving van het geloof is Yolanda Cantos uit de gemeente Tolosa in het district Tolosa op het eiland Leyte. In 1985, toen Yolanda 22 jaar was, bracht ze een bezoek aan familieleden op het eiland Samar, een naburig eiland. Haar familieleden nodigden haar uit om de zendelingenlessen te volgen. Ze stemde daarmee in, maar omdat ze een toegewijd lid was van een andere kerk was haar ware bedoeling om de zendelingen aan te vallen op hun geloofspunten. 'Ik wist zeker dat ze het bij het verkeerde eind hadden', zegt ze. Maar ze luisterde, en ze zegt dat, ondanks haar oorspronkelijke bedoelingen, 'de Geest op mij inwerkte, en ik kon geen enkele fout ontdekken in hun leringen.' Omdat ze bang was dat ze haar aan het misleiden waren, keerde ze terug naar huis in Tolosa. Maar als ze bad, kon ze niet vergeten wat de zendelingen haar geleerd hadden, dus keerde ze terug naar Samar om de rest van de zendelingenlessen te volgen.

'Ze hebben me twee keer gevraagd of ik me wilde laten dopen', zegt ze. 'Ik wist dat de kerk waar was, maar dat was moeilijk voor me vanwege mijn familie en vrienden. Zij waren lid van een andere kerk en ik was lid van het koor. Maar toen ik ging kijken naar de doop van een vriendin, hoorde ik een stem aan me vragen waarom ik Hem al zo vaak verworpen had. En toen ik zag dat mijn vriendin in het water werd ondergedompeld, was het net alsof ik mijn eigen doop zag. Daarna heb ik de zendelingen gezegd dat ik me wilde laten dopen, wat er ook gebeurde.'

Een week later liet ze zich dopen. Toen haar moeder dat hoorde, wilde ze Yolanda niet meer in haar huis toelaten. Ze zei dat als Yolanda haar nieuwe geloof zou verloochenen, ze weer welkom zou zijn. Yolanda verzekerde haar moeder dat zij op een dag haar keuze zou begrijpen. Vervolgens keerde ze terug naar Samar om bij haar familieleden te gaan wonen en om te vasten en te bidden voor haar huisgenoten. Een maand later liet haar broer zich dopen en een jaar later werd haar moeder lid van de kerk. 'Dat kwam door vasten en gebed', legt Yolanda uit.

Het pad naar de kerk van de Heer was niet makkelijk, maar de beloning is de beproeving van het geloof die Yolanda doorstaan heeft, zeker

waard geweest. Ze is in 1993 in de Manila-tempel getrouwd; haar man, Felix, een teruggekeerde zendeling, is president van de gemeente Tolosa; en ze hebben twee zoons: Jed Ephraim en Russell Jacob.

President Jose Medina van het district Tolosa, en zijn vrouw, Felicitas, hebben hun eigen beproeving van geloof gehad. Felicitas was actief in een andere kerk, maar had er haar twijfels over en was op zoek naar de ware kerk van de Heer. Zij bad vurig dat ze die zou vinden zolang haar kinderen nog klein waren, zodat zij ze in de waarheid kon onderwijzen. Toen vond ze op een dag bij het vegen van de vloer een brochure over Joseph Smith. Tot op de dag van vandaag weet ze niet hoe die daar gekomen is, want haar huis stond in een afgesloten wijk waar zendelingen niet in mochten. Ze las de brochure en wilde meer weten over de kerk, dus vroeg ze de zendelingen om haar te bezoeken.

Haar man miste de eerste drie lessen, maar de zendelingen vroegen haar te bidden over wat ze geleerd had. Felicitas bad, en kreeg een droom over de Heiland. 'Het leek wel de wederkomst', zegt ze. 'De mensen verheugden zich, maar wij niet, want wij hoorden niet bij hen.' Ze wist dat ze het ware geloof gevonden had en ze wilde haar man in die ontdekking laten delen.

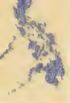
Jose luisterde naar de zendelingen, maar wilde zich niet laten dopen omdat hij kettingroker was. Hij zei de zendelingen dat hij in de tien geboden geloofde, en een van de zendelingen vroeg hem of hij die wel allemaal onderhield. De zendeling zei dat een van de geboden luidde 'Gij zult niet doodslaan' (Exodus 20:13). 'U bent uzelf stukje bij beetje aan het doden door te roken', zei hij.

Uiteindelijk stemde Jose ermee in om zich te laten dopen, maar omdat hij nog rookte, moesten de zendelingen de doop uitstellen. Felicitas wist dat haar man wat extra motivatie nodig had, dus zei ze tegen hem dat ze één maaltijd zou vasten voor elke sigaret die hij rookte. 'Dan ga je dood,' antwoordde hij, 'want ik rook vijf pakjes per dag.' Maar met de hulp van de Heer is hij opgehouden met roken, en vijftien dagen later heeft hij zich laten dopen.

Binnen drie maanden werd broeder Medina geroepen als gemeentepresident. Later is hij nog werkzaam geweest als secretaris en als administrateur van het district. Nu is hij

Yolanda Cantos' pad naar de kerk van de Heer was niet makkelijk, maar de beloning is de beproeving van haar geloof zeker waard geweest. *Links:* Yolanda en Felix Cantos met hun twee zoons, Jed Ephraim en Russell Jacob. *Achtergrond:* kerk van de gemeente Tolosa op het eiland Leyte.

districtspresident. Zuster Medina is werkzaam geweest als jongevrouwenpresidente, en zowel in de gemeente als het district als ZHV-presidente, en heeft tien jaar lang lesgegeven in het seminarie. 'We vinden het heerlijk', zegt ze. 'Het is het waard. Alle zegeningen die we ontvangen, komen van God.'

DE BEPROEVING VAN WERELDS SUCCES

Armoede is een groot probleem in de Filipijnen, en vormt een heuse beproeving voor veel heiligen der laatste dagen. Maar in geestelijk opzicht kan werelds succes een nog groter probleem zijn voor sommigen. Het Boek van Mormon is onder meer een krachtig getuigenis van de gevaren van welvaart. Zoals Mormon heeft opgemerkt: 'Ja, juist ten tijde, wanneer [God] zijn volk voorspoedig doet zijn, (. . .) ja, te dien tijde kunnen wij zien, dat zij hun hart verstokken, en de Here, hun God, vergeten en de Heilige met voeten treden; ja, en dit wegens hun zorgeloosheid en hun buitengewoon grote voorspoed' (Helaman 12:2).

Enkele heiligen der laatste dagen in de Filipijnen zijn ook gezegend — en beproefd — met werelds succes, en toch gedenken zij hun verbonden en dienen zij de Heer in geloof en ootmoed. Een van hen is Evelyn Ibay uit de wijk Burnham 1 in de ring Baguio.

Baguio, dat ook wel de zomerhoofdstad van de Filipijnen genoemd wordt vanwege het milde klimaat en de lage luchtvochtigheidsgraad, ligt in de hooglanden van Luzon, ongeveer 210 kilometer ten noorden van Manila, en trekt in de warmste maanden vakantiegangers aan. Dit berggebied staat bekend om zijn zilvermijnen, en Avelino en Evelyn Ibay zijn eigenaars van de Ibay Silver Shop, een onderneming die alles maakt en verkoopt van ringen, halskettingen en dasspelden tot en met ingewikkelde modellen *jeepneys* (zwaar versierde minibusjes, gebouwd op het onderstel van militaire jeeps, die nu als openbaar vervoer gebruikt worden).

Het echtpaar Ibay bezat de zilverwinkel al voordat ze lid van de kerk werden, maar zuster Ibay zegt: 'Onze omzet groeit omdat we de wet van tiende gehoorzamen.' Ze staat niet alleen achter de wet van tiende, maar achter alle geboden. 'De enige manier om te proberen iets terug te betalen voor de goedheid van de Heer,' zegt ze, 'is zijn geboden te gehoorzamen.'

Zuster Ibay is werkzaam geweest in de ZHV van de wijk — eerst als presidente, toen als lerares, en nu als raadgeefster in het presidium. Ze zegt dat de kerk een belangrijke plaats in haar leven inneemt. 'De kerk is er voor ons. Als ik niet elke zondag naar de kerk ga, dan zak ik geestelijk naar een lager niveau. Ik moet mijn geest elke zondag opladen en voeden. Ik moet elke dag in de Schriften of de *Liahona* lezen.'

Een andere heilige der laatste dagen die buitengewoon succes heeft gehad in zijn carrière, is Ramon Del Rosario, president van de ring Quezon-Stad in de ring Metro-Manila. President Del Rosario is arts, maar niet praktiserend — zijn talent is muziek. 'Mon' Del Rosario is een bekend componist en zanger die de muziek voor bijna driehonderd films geschreven heeft. 'Als je in de Filipijnen je tv afstemt op het plaatselijke kabelkanaal,' geeft hij toe, 'kun je rustig zeggen dat er elke dag drie tot vijf films met mijn muziek worden getoond.'

Hij had niet gepland om een carrière in de muziek te beginnen. Hij zou dokter worden. Maar in het derde jaar van zijn studie medicijnen stuurde hij een van zijn composities in voor een landelijke liedjescomponistenwedstrijd en won de eerste

DE FILIPIJNEN NU

Eilanden: 7.107 (3.000 met een naam; 25 met stedenbouw)
Landoppervlak: 300 duizend vierkante kilometer
Bevolking: 77 miljoen
Leden: ruim 470 duizend
Ringen: 77
Districten: 73
Wijken: 490
Gemeenten: 667
Zendingsgebieden: 13
Tempels: 1 (Manila)

Ramon Del Rosario heeft in zijn roeping als president van de ring Quezon-Stad veel profijt gehad van wat hij geleerd heeft als componist en musicus.

prijs. 'Ik betaalde in feite mijn studie medicijnen met muziek', zegt hij. Maar hij is er nooit aan toe gekomen om praktiserend arts te worden. 'Toen ik mijn diploma had gehaald, vroeg ik mijn vader: "Mag ik nou doen wat ik echt leuk vind?" Zijn vader zei ja, en de rest is geschiedenis.

Vaak zijn creativiteit en inleverdata onverenigbaar, maar president Del Rosario zegt dat als de inleverdata nabij zijn, en er geen inspiratie is, hij geneigd is om veel te bidden. 'Soms,' zegt hij, 'heb ik het gevoel dat ik door mijn muzikale ideeën heen raak, maar dan is het er plotseling — een idee voor een nieuw liedje.'

De ervaring die president Del Rosario in de muziekbranche heeft, is hem ook van nut geweest in zijn kerkroepingen. Als je bij het zingen goed toon houdt en een goede stem hebt, maar geen goede timing, dan klinkt het liedje toch niet goed, zegt hij. 'Ik herinner mezelf er altijd aan dat je in leidinggevende functies weliswaar gebruik kunt maken van de juiste richtlijn of het juiste beginsel, maar als je die op het verkeerde moment gebruikt, werkt het niet.' En over zijn roeping als ringpresident zegt hij: 'Ik zie een ringpresident als een dirigent. Je bespeelt niet ieder instrument. Je bent er als leider die erop toe moet zien dat anderen goed samenwerken.'

PAL STAAN VOOR JE PRINCIPES

Er is geloof voor nodig om als heilige der laatste dagen je zegje te doen als het zoveel makkelijker zou zijn om te zwijgen. Er is geloof voor nodig om iets te doen als de meeste mensen niets zouden doen. Maar Alma heeft zijn volgelingen geleerd dat ware gelovigen 'te allen tijde als getuige van God [...] staan, in alle dingen en in alle plaatsen' (Mosiah 18:9).

Melanie Gapiz uit de wijk Pasay 1 in de ring Pasay heeft ervaring met dit beginsel. Melanie is de dochter van ouderling Ruben G. Gapiz, een van de gebiedszeventigen, en is een succesvol freelance producente van tv-reclame. Ze was enkele jaren werkzaam als hoofd van de productieafdeling van een vooraanstaande tv-productiemaatschappij in Manila. In die functie werd ze geconfronteerd met een lastig dilemma toen ze erachter kwam dat enkele werknemers geld verduisterden. 'Ik merkte iets vreemds aan enkele werknemers', zegt ze. 'Er waren mensen in het bedrijf die op een onethische manier geld aan het verdienen waren.'

Ze praatte met haar rechtstreekse chef en kwam erachter dat hij er ook aan meedeed. 'Dus ging ik naar de directeur. Hij was er niet bij betrokken, maar op de een of andere manier wist hij wat er gaande was, en het kon hem helemaal niets schelen', zegt ze. Door die reactie zat Melanie met een dilemma. Ze kon doen alsof ze het niet had gemerkt en alsof het probleem niet bestond. Maar ze wist dat als ze daar bleef werken, de mensen zouden denken dat zij er ook bij betrokken was. 'Het was moeilijk,' geeft ze toe, 'omdat ik een vast maandsalaris en secundaire arbeidsvoorwaarden had.' Maar ze wist wat ze moest doen. Na overleg met haar ouders — die haar herinnerden aan de normen van de kerk, maar zeiden

dat het haar eigen beslissing was — verliet ze het bedrijf en begon ze voor zichzelf te werken.

'Ik ben er met een goede verstandhouding weggegaan', legt ze uit. 'In feite zei de directeur toen ik met hem sprak dat hij mij om mijn principes bewonderde, maar dat principes voor zijn werknemers geen brood op de plank brachten.' Ze heeft nooit spijt gehad van haar beslissing en de Heer heeft haar gezegend in haar werk.

'Ik heb altijd geloofd in het evangelie van Jezus Christus', zegt zuster Gapiz. 'Ik heb ook veel aan de wet van tiende gehad. En aan vasten en bidden. Elke keer dat ik een belangrijke beslissing moet nemen, vast en bid ik erover, en krijg ik hulp.'

Abigail Moreno uit de wijk Burnham 2 in de ring Baguio vertelt over een kans die zij gekregen heeft om pal te staan voor het goede. Een populair praatprogramma in de Filipijnen heeft een regelmatig terugkerend onderdeel dat 'By Heart' heet, waarin de presentatoren brieven van kijkers voorlezen. In de brieven behoren zeven bedankjes te staan. Abigail schreef een brief, maar dacht niet dat de presentatoren die zouden voorlezen omdat hij begon met 'Ik vind uw programma leuk, maar ik ben verontwaardigd.' Ze legde uit dat ze verontwaardigd was omdat de presentatoren regelmatig de naam van de Heer ijdel gebruiken. Ze schreef dat haar familie en haar kerk geloofden de naam van onze hemelse Vader te moeten respecteren.

Op een dag keek zij met haar man, Bobby, naar een andere zender en besefte plotseling dat het praatprogramma op dat moment op een andere zender was. Ze schakelde om en hoorde haar brief voorlezen. Ze had weliswaar het eerste deel gemist — ze waren al bij haar zesde bedankje — maar ze merkte dat de presentatoren gedurende de rest van het programma de naam van de Heer niet ijdel gebruikten. Ze had het gevoel dat ze iets betekend had door een brief te schrijven.

'EEN GOD VAN WONDEREN'

Waar geloof is, zijn ook wonderen, want 'God heeft niet opgehouden een God van wonderen te zijn' (Mormon 9:15). Profeten leren ons dat wonderen en geestelijke gaven de gelovigen volgen (zie Mormon 9:24; Moroni 10:8–19). In de Filipijnen zijn de vruchten van geloof duidelijk zichtbaar onder de leden.

Rene en Myra Holganza uit de wijk Taytay 1 in de ring Cainta te Metro Manila hebben een sterk getuigenis dat de Heer diegenen zegent die zijn geboden onderhouden. Omdat het moeilijk is een goede baan te vinden in de Filipijnen hebben de Holganzas negen jaar in Japan gewerkt. Toen ze terugkeerden naar Manila, kregen ze de ene financiële tegenslag na de andere te verwerken. Door ernstige gezondheidsproblemen en de bijbehorende medische nota's moesten ze een hypotheek op hun huis nemen. Rene kon een tijd lang geen werk vinden waardoor ze hun hypotheek niet konden betalen en de

Door vasten en gebed kon Melanie Gapiz hulp van de Heer ontvangen bij het nemen van belangrijke beslissingen. *Achtergrond:* de Manilatempel (Filipijnen).

bank dreigde hun huis te verkopen. Ze vroegen de bisschop om hulp van de kerk. Hij vroeg of Rene zijn volledige tiende betaalde. 'Ik zei nee', herinnert Rene zich. 'Hij vroeg me of ik wel van plan was mijn volledige tiende te gaan betalen. Ik zei ja. Dus van die tijd af aan heb ik een volledige tiende betaald, en zelfs een beetje meer om in te halen.'

Om hun rekeningen te betalen en te vermijden dat de bank hun huis overnam, probeerden ze hun huis te verkopen, maar niemand wilde het kopen. Door een modderverschuiving in een nabijgelegen buurt wilde niemand het risico nemen een huis in dat gebied te kopen, ook al lag de vraagprijs onder de marktwaarde. Uiteindelijk staakten ze hun pogingen om het huis te verkopen. Ze verwachtten dat de bank het huis in bezit zou nemen en het tegen een uiterst lage prijs zou verkopen.

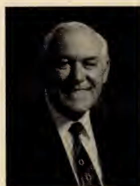
De Holganzas gingen weer naar hun bisschop. Hij raadde ze aan om te vasten en tiende te blijven betalen. Hij zei dat de Heer ze

De familie Holganza heeft zegeningen ontvangen door tiende en andere gaven te betalen. *Vlnr:* Fritzie, Rene, Myra en Justin. *Achtergrond:* ringcentrum Makati in Metro Manila.

in hun nood zou zegenen. 'Dus we vastten,' zegt Rene, en ik bleef mijn tiende en andere gaven betalen, en ik had geloof dat er een of andere oplossing zou komen.'

Toen werden ze op een dag benaderd door iemand die vroeg of hun huis te koop was. Ze zeiden ja, en hij bood aan het te kopen voor een bedrag boven hun oorspronkelijke vraagprijs. Met dat geld konden ze de hypotheek afbetalen, bijna al hun schulden aflossen, en de lening betalen voor de taxi die Rene nu rijdt om in het onderhoud van zijn gezin te voorzien. Ze zien die zegening als een wonder en beschouwen het als een rechtstreeks gevolg van het onderhouden van de wet van tiende en gaven, geloof hebben in de Heer, en het opvolgen van geïnspireerde raad.

Er wordt verwacht dat er dit jaar meer dan dertigduizend bekeerlingen gedoopt worden in de Filipijnen. Ieder zal zijn verhaal hebben — een verhaal van geloof, van een veranderd hart, van moeilijke keuzen, en van opoffering. Door de jaren heen wordt hun geloof beproefd, versterkt en verfijnd. En als individuele kerkleden in geloof blijven leven, blijft het wonderbaarlijke werk van de Heer als een heldere zonsopgang boven deze tropische archipel schijnen. Het licht van het herstelde evangelie zal talloze levens raken, want het is echt het licht der waarheid, en 'hij, die licht ontvangt en in God voortgaat, ontvangt meer licht; en dat licht neemt toe in helderheid tot de volle dag toe' (LV 50:24). □

HET LICHT VAN DE KERK IN DE FILIPIJNEN 'KAN NIET VERBORGEN BLIJVEN'

Ouderling Duane B. Gerrard van de Zeventig

Toen ik in het gebiedspresidium van de Filipijnen werkzaam was, zag ik een grote toename in de getrouwheid en toewijding van de bevolking daar. Het aantal dopen van bekeerlingen steeg. Het tempelbezoek steeg, met name de eigen begiftigingen. Het bezoek van de avondmaalsdienst steeg. Meer mensen betaalden getrouw tiende en andere gaven, en het aantal Melchizedeks-priesterschapsdragers steeg elk jaar. De jeugd werd actiever en het aantal cursisten dat zich inschreef voor seminarie en instituut steeg.

Al die tekens gaven aan dat er meer zegeningen, zoals beloofd en geprofeteerd door levende profeten en de Heer zelf, worden uitgestort op de mensen. Met de toename van de getrouwheid en toewijding van de leden zal de Heer zegeningen over zijn volk blijven uitstorten.

De smeekbeden van president Gordon B. Hinckley, die hij op 25 september 1984 heeft uitgesproken in het inwijdingsgebed voor de Manila-tempel, zullen ongetwijfeld blijven weerklinken. Hij smeekte de Heer om 'het lot van de armoede te verlichten waaronder zovelen lijden. Zegen vooral uw trouwe heiligen die U eerlijk hun tiende en andere gaven betalen. Open, zoals beloofd door uw profeet Maleachi, de vensters van de hemel en giet zegeningen in overvloed uit [zie Maleachi 3:10]. Zegen uw heiligen in hun geloof, opdat zij als uw verbondsvolk getrouw zullen blijven. Zegen hen thuis, zodat daar liefde en vrede zal heersen. Zegen hen dat zij, noch de generaties na hen, hongerig of naakt zullen zijn en geef hun beschutting tegen de stormen die om hen heen woeden. Stel hun verstand open, zodat zij zowel in geestelijke als in wereldse zaken in wijsheid zullen toenemen.

'Moge de kerk in dit land in ledental groeien. Mogen de kwade plannen van haar vijanden verhinderd worden. Moge uw werk worden als 'een stad, die op een berg ligt, [waarvan het licht] niet verborgen [kan] blijven" ' (Aangehaald in 'Temple Brings Philippines All Blessings', *Church News,* 30 september 1984, blz. 10).

De profetie van een 'stad, die op een berg ligt, [waarvan het licht] niet verborgen [kan] blijven' (zie Matteüs 5:14), gaat in vervulling in dit unieke land. Ik ben dankbaar dat ik zelf die magnifieke groei en zegeningen heb gezien. □

De *Liahona* van december 2001 gebruiken

LESIDEEËN

■ 'Een kerstfeest zonder geschenken', blz. 2: president James E. Faust legt het verschil uit tussen geschenken en gaven. Wat kunt u de Heiland deze Kerstmis aanbieden? Wat kunt u uw familie en vrienden geven? Wat biedt de Heer ons aan dat ons ware vreugde en geluk kan brengen?

■ 'Het zoenoffer: profeten uit onze tijd getuigen', blz. 8: gebruik aanhalingen uit de getuigenissen van onze profeten in deze tijd om te onderwijzen in het belang van het grote geschenk van de Heiland aan ons — de verzoening.

■ 'Onze kinderen tiende leren betalen', blz. 36: bedenk aan welke ideeën uit dit artikel u het meeste kunt hebben om uw kinderen te leren hoe belangrijk het gebod om tiende te betalen is. Gebruik die ideeën voor een bijzondere gezinsavond om uw gezinsleden voor te bereiden op het bijwonen van de tiendevereffening.

■ 'Elke dag Kerstmis', blz. K14: lees wat ouderling F. Enzio Busche vertelt over de bijzondere geest die hij als kind tijdens Kerstmis voelde. Hoe kunnen wij door het evangelie na te leven elke dag de geest van Kerstmis voelen?

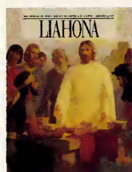
ONDERWERPEN IN DEZE UITGAVE

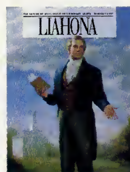
FOTO-ILLUSTRATOR: CRAIG DIMOND

IDEEËN VOOR DE KERSTVIERING

Hoe concentreert uw gezin, of uw wijk of gemeente, zich tijdens de kerstviering op de Heiland? Stuur uw ideeën, verhalen, foto's en belevenissen naar: Christmas Celebration Ideas, *Liahona*, Floor 24, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150-3223, USA; of stuur uw e-mail naar: CUR-Liahona-IMag@ldschurch.org. Vermeld alstublieft uw volledige naam, adres, telefoonnummer en wijk/ring (of gemeente/district).

Januari

Februari

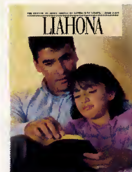
Maart

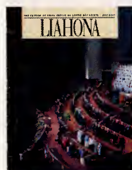
April

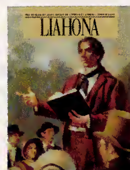
Mei

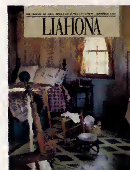
Juni

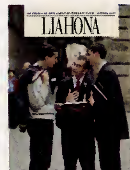
Juli

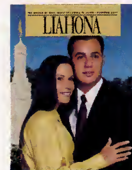
Augustus

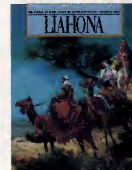
September

Oktober

November

December

LIAHONA: REGISTER 2001

Dit register bevat lemma's op auteur, op onderwerp (in hoofdletters), en op titel (cursief). ❦ K=*De Kindervriend*

In 2001 is de *Liahona* uitgegeven in 44 talen: maandelijks in het Chinees, Deens, Nederlands, Engels, Fins, Frans, Duits, Italiaans, Japans, Koreaans, Noors, Portugees, Russisch, Samoaans, Spaans, Zweeds, Tagalog, Tongaans en Oekraïns; zes keer per jaar (jan, apr, jun, jul, okt en dec) in het Cebuano, Hongaars, Indonesisch en Thais; per kwartaal (jan, apr, jul en okt) in het Bulgaars, Tsjechisch, Fijisch, Ilokano, Kiribati, Pools, Roemeens, Tahitiaans en Vietnamees; twee keer per jaar (apr and okt) in het Albaans, Armeens (Oost), Haitiaans, Hiligaynon, Malagasy en Mongools; één keer per jaar (apr) in het Ests, IJslands, Lets, Litouws en Sloveens; en één keer per jaar (okt) in Marshallees.

A

B

E

H

I

J

K

L

P

Douglas M. Fryer, *Joseph en Emma dansen*.
De profeet Joseph Smith heeft het volgende geschreven over het kerstfeest van 1843: ‘Een groot aantal mensen dineerde bij mij thuis en bracht de avond door met muziek en dans enzovoort, en er was een opgewekte, prettige sfeer.’ (*History of the Church*, deel 6, blz. 134.)

DUTCH
4 02219 92120 4